

MÜHENDİSNAME

İTÜ MEZUNLARI DERNEĞİ SÜREKLİ YAYIN ORGANIDIR

EKİM 2013 / SAYI 41

ÜLKÜ - ERSİN ARIOĞLU

Farklı fikirlerimiz vardı ama ölçüyü hep tutturduk

SOSYAL MEDYA

Tamer Özmen, Veli Tan Kirtiş, Faruk Eczacıbaşı,
Gökçe Sezgin, Özgür Alaz görüşlerini paylaştı

PROF. DR. GÜLSÜN SAĞLAMER

Başarı sırlarımızdan biri liyakata dayalı atamaydı

OĞUZ ÇETİN

Türk futbolunda az iş çok getiri dönemi yaşıyor

ITUMD-ABD DERNEĞİ BAŞKANI

FERAY GİRGİN

Mayıs 2014'te İTÜ Günü Töreni düzenleyeceğiz

Bir sayfayı değil, 44 seneyi topladık.

**Uluslararası Bakalorya Programlarını (International Baccalaureate® - IB)
her seviyede uygulama yetkisine sahip ilk ve tek Türk eğitim kurumu**

IB Diploma Programı sayesinde, öğrencilerine çift diplomayla mezuniyet
imkânı veren eğitim kurumu

**IB Diploma Programı sayesinde, öğrencilerinin son üç yılda
dünyanın en iyi üniversitelerinden 7 milyon dolar burs aldığı eğitim kurumu**

Uluslararası Okullar Birliği (Council of International Schools – CIS) tarafından
en çok okulla ve tüm okullarıyla akredite edilmiş Türk eğitim kurumu

**Öğrencilerinin Cambridge Üniversitesi dil sınavlarında
25 yıldır %100 başarıyla Türkiye birincisi olduğu eğitim kurumu**

1. ve 2. sınıfta yaratıcı düşünceyi zorunlu ders olarak okutan ilk Türk eğitim kurumu

**Dünyanın en büyük yaratıcılık yarışması Destination: ImagiNation'da
öğrencilerinin Türkiye ve dünya şampiyonu olduğu eğitim kurumu**

Öğrencilerinin TÜBİTAK, NESA Matematik Ligi ve Felsefe Olimpiyatları'ndan
Dünya Dağlık Yörelere Halk Oyunları'na pek çok yarışmada ulusal ve
uluslararası şampiyonluklar kazandığı eğitim kurumu

**Öğretmenlerinin hazırladığı interaktif sunumlarla iTunes U'da
yayın yapan ilk Türk eğitim kurumu**

Dünyanın ilk ve tek bilgi kuramı konferansını her sene düzenli olarak
düzenleyen eğitim kurumu (Theory of Knowledge)

Eğitim: Eyüboğlu

www.eyuboglu.k12.tr | 0216 522 12 12

Ataşehir | Batı Ataşehir | Çamlıca | Erenköy | Kemerburgaz
Koşuyolu | Sabancı Üniversitesi Kampüsü

Eyüboğlu Eğitim Kurumları, Türkiye Özel Okullar Birliği üyesidir.

Accredited by CIS

Fotoğrafçılık tutkunuz ise...

Doğru yerdesiniz.

Canon Fotoğraf ve Video ürünleri hayatı zenginleştirmeye devam ediyor.

Üstün Canon kalite geleneğinin ürünleri olan Dijital Kompakt ve SLR Fotoğraf Makineleri, Video Kameralar, Lensler ve Aksesuarlar yıllardır fotoğraf meraklılarının vazgeçilmez yardımcıları oldu. Fotoğraf profesyonellerini yaratım süreçlerinde özgür kılan bu kalite ve çeşitlilik, Neotech bayileri aracılığıyla sizlere ulaşmaya devam ediyor.

Canon Fotoğraf ve Video ürünleri Neotech farkıyla sizlere daha yakın.

İçindekiler

6 | ATAMA

KAPAK
İTÜ'LÜ KADINLAR

Ülkü Arıoğlu – Ersin Arıoğlu
'Farklı fikirlerimiz vardı ama ölçüyü hep tutturduk'

8

16 | Prof. Dr. Nil Güler

17 | Prof. Dr. Gaye Onursal Denli

18 | Prof. Dr. Beraat Özçelik

19 | Prof. Dr. Fatma Arslan

20 | Prof. Dr. Emel Önder Karaoğlu

22 | Prof. Dr. Semahat Demir

İTÜ Mezunları Derneği
Yönetim Kurulu Asil Üyeleri

26 | Aysun Barın,
Esra Öztezcan,
Sibel Kerimoğlu,
Pınar Efendioğlu

30 | Ziylan Grup CEO'su
Jaklin Güner

32 | Tabanlıoğlu Mimarlık Ortağı
Melkan Tabanlıoğlu

34 | İTÜ'nün yeni mezunları

TEMA: SOSYAL MEDYA

Tamer Özmen,
Veli Tan Kirtiş,
Faruk Eczacıbaşı,
Gökçe Sezgin,
Özgür Alaz

38

DERNEKLER

48 | İTUMD-ABD Derneği Başkanı
Feray Girgin

52 | DOSYA
Siz hangi kuşaktansınız?

SPORCU İTÜ'LÜ

Oğuz Çetin
'Türk futbolunda az iş
çok getiri dönemi yaşıyor'

58

İLKLER

62 | Prof. Dr. Gülsün Sağlamer
'Başarı sırlarımızdan biri
liyakata dayalı atamayı'

DÜNYADAKİ İTÜ'LÜLER

68 | Prof. Dr. Muammer Özer
Hong Kong'da iki ödülü de
alan ilk ve tek kişi

TEKNOLOJİ

72 | Timur Sırt
'Sosyal medyada
bilinmedik 10 macera'

GEZİ

74 | Prof. Dr. Orhan Kural
'Ben bir Benin vatandaşıyım'

KONUK YAZAR

78 | Prof. Dr. Yasemin İnceoğlu
'Sosyal medyada kadın imgesi'

İZ BIRAKANLAR

80 | 97 yıllık bir devrin hikayesi

82 | FENNİ KARİKATÜRLER

KİTAP

Türk Otomotiv Sanayii-
Kuruluş ve Gelişim
Sürecinde Yazılanlar,
Belgeler ve Yorumlar

84 | Bay Gezen 14

86 | MEZUNİYET

Kullanıcıyla dost, Yeni Nesil YAZARKASA POS

Profilo VeriFone VX 680-E1

Türkiye'nin lider yazar kasa üreticisi Profilo Ödeme Sistemleri ve dünyanın 1 numaralı EFT POS üreticisi VeriFone güvencesiyle ortak geliştirildi.

20.000.000

VeriFone EFT POS Sayısı

1.200.000

Profilo, Olivetti Yazar Kasa Sayısı

2.300

Teknik Servis Uzman Sayısı

360

81 il ve 220 ilçede Yetkili Servis Noktası

Ücretsiz Kurulum

Ücretsiz İletişim

Ücretsiz GSM Kartı ve Aylık Veri İletişimi

Tüm Banka Kartlarıyla Uyumlul
17 banka* kredi kartı uygulamasını destekler.

Dokunmatik renkli ekranı, basitleştirilmiş menüsü ve ileri teknolojisi ile işinizi çok kolaylaştıracak.

Mobil özgürlük

- Çok küçük: 17,2x8,6cm
- Çok kullanışlı: 15m rulo
- Çok hafif: 557gr

Şık ve ergonomik tasarım

- Mobil kullanımda tutuş kolaylığı
- Sağlam ve güçlü yapı

Yeni nesil güvenlik

- PCI PTS 3.X
- EMV Level 1,2 güvenlik sistemi

Kolay kullanım

- 3,5" dokunmatik akıllı ekran teknolojisi
- Basit ve kullanıcı dostu menü

Hızlı ve güçlü

- 400MHz 32 bit yüksek işlemci hızı
- 500MB'a artırılabılır 192MB hafıza

Geleceğe hazır

- MSR, Smart Card
- NFC özellikli temassız kart okuma

* Uygulamaları Desteklenen 17 Banka: Akbank, Bank Asya, Citibank, DenizBank, Finansbank, Garanti Bankası, HSBC Bank, ING Bank, Kuveyt Türk Katılım Bankası, Odeabank, Türk Ekonomi Bankası, Türkiye Finans Katılım Bankası, Türkiye Halk Bankası, Türkiye İş Bankası, VakıfBank, Yapı Kredi Bankası, Ziraat Bankası.

Yüz bini aşkın İTÜ mezunu ile buluşmanın en kolay yolu

İTÜ Mezunları Derneği'nin 1992 yılında yayımlamaya başladığı, ancak Temmuz 2007'de 36'ncı sayısında ara verdiği İTÜ Mezunları Dergisi tekrar İTÜ camiası ile buluştu.

Mezunları arasındaki iki cumhurbaşkanı, üç başbakan, sayısız bakan, milletvekili, iş adamı, bürokrat, mühendisle İstanbul Teknik Üniversitesi çatısındaki İTÜ Mezunları Derneği'nin dergisi Mühendisname, 41'inci sayısında da ilginç konu ve konuklarla yüksek çitasını koruyor.

5 bin kişiye imzalı dağıtılan ve iPad/ iPhone versiyonu ile binlerce kişiye ulaşan dergimizin bu sayısının ana teması sosyal medya.

Dergide haber olarak yer almak için selinb@marjinal.com.tr, reklam ve ilan vermek için sibelu@marjinal.com.tr ile irtibata geçiniz.

Reklam Ücretleri

İç sayfalar	1.500 TL+KDV
Kapak içleri	2.500 TL+KDV
Arka kapak	3.000 TL+KDV

Teknik Özellikler

Boyut: 21 x 27.5 cm, +5'er mm taşma payı
CMYK, 300 Dpi Tiff ya da PDF

Rezervasyon için irtibat telefonları

0212 219 29 71 / 0530 232 68 96

www.itumd.org.tr

MÜHENDİSNAME

İTÜ Mezunları Derneği Adına İmtiyaz Sahibi
Erol Bilecik

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Pınar Efendioğlu

Yayın Kurulu

Erol Bilecik, Haluk Taner, Çağatay Özdoğru,
Aysun Barın, Esra Öztezcan, Sibel Kerimoğlu, Timur Sirt,
Veli Tan Kırtış, Azmi Bakdur, Ali Rıza Efendioğlu,
Pınar Efendioğlu, Cem Yazıcı

Yönetim Yeri

İstanbul Teknik Üniversitesi Ayazağa Yerleşkesi
Süleyman Demirel Kültür Merkezi No:1/3 Mastak İSTANBUL

Tel: 0212 328 34 54 3 Hat

GSM : 0533 772 08 17

Faks : 0212 328 34 57

E-posta : bilgi@itumd.org.tr

Yapım

Marjinal | PORTER
NOVELLI

Yayın Koordinatörü
Selin Babacan

Editör

Aysun Babacan, Leylan Yener Sınırdere

Sanat Yönetmeni
Şevket Dönmezoğlu

Katkıda Bulunanlar

Aytaç Burak Dereli, Somer Topaloğlu

Reklam Satış ve Pazarlama

Sibel Üstünişik

0212 219 29 71 - 0530 232 68 96

sibelu@marjinal.com.tr

Marjinal Porter Novelli

Cumhuriyet Caddesi El Irak Apt. 165/5
Harbiye 34373 İstanbul

Baskı

Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1

Baha İş Merkezi A Blok Kat 2

34310 Haramidere İstanbul

Sertifika No: 12026

Tel: 0212 412 17 00

Basıldığı Yer ve Tarih: İstanbul, Ekim 2013

Yayın Türü: Yerel, süreli, üç aylık

Reklamlar, reklam veren şirketin sorumluluğundadır.
Dergimizde yayımlanan yazılar, kaynak belirtilmek suretiyle
kullanılabilir. Fotoğraflar izin alınmadan kullanılamaz.

Erol Bilecik
İTÜ Mezunları Derneği
Başkanı

**Vatandaş olan kişiler
kendi hürriyetlerinin bir
kısımını seve seve gerekli
görerek devlete zaten
devretmişlerdir. Devlet
kendine özgü iradesi ile
kişisel hürriyetlerin bir
kısımına gene o hürriyetlerin
sağlanması için sahip
olur. Yeter ki devlet
hakimiyeti, milletin refahına,
genel mutluluğuna ve
vatandaş hürriyetlerinin
sağlanmasına kullanılsın.
(1931)**

Mühendisname 41'inci sayısında İTÜ'lü Kadınlar kapağıyla karşınızda

İstanbul Teknik Üniversitesi çatısındaki İTÜ Mezunları Derneği'nin dergisi Mühendisname'nin dopdolu 41'inci sayısıyla yine sizlerin karşısındayız.

Yeni sayımızın kapak konusunu 'İTÜ'lü Kadınlar' olarak belirledik ve pek çok saygıdeğer isme bu sayıda yer verdik. Kapakta yer alan Ülkü Arıoğlu ve Ersin Arıoğlu'nun üniversite yıllarından başlayan hikayelerini büyük bir keyifle okuyacaksınız. Bunun yanı sıra yine kapak konumuz içinde İTÜ'nün beş kadın dekanı Prof. Dr. Beraat Çelik, Prof. Dr. Emel Önder Karaoğlu, Prof. Dr. Fatma Arslan, Prof. Dr. Gaye Onursal Denli, Prof. Dr. Nil Güler, İstanbul Kültür Üniversitesi Rektörü Semahat Demir, Ziydan Grup CEO'su Jaklin Güner, Tabanlıoğlu Mimarlık Ortağı Melkan Tabanlıoğlu ve İTÜ Mezunları Derneği'nin dört yönetim kurulu üyesi Aysun Barın, Esra Öztezcan, Sibel Kerimoğlu ve Pınar Efendioğlu ile gerçekleştirdiğimiz söyleşilere de ulaşabileceksiniz.

Bu sayımızda tema konumuz ise sosyal medya. Artık hayatımızın vazgeçilmezi haline gelen sosyal medyayla ilgili sorularımızı farklı sektörlerden önemli isimlere yönelttik.

'İlkler' köşemizin bu sayıdaki konuğu İTÜ'nün ilk kadın rektörü Prof. Dr. Gülsün Sağlamer oldu ve rektörlüğü boyunca hayata geçirdiği ilkleri, rektörlük öncesini ve sonrasını bizler için anlattı.

Spor sayfamızın konuğu ise Türkiye'nin en önemli futbolcularından Oğuz Çetin. Ayrıca bu sayımızda kuşaklar konusunu işlediğimiz bir dosya konusu da bulunuyor. Son dönemde sıkça duyduğumuz Y kuşağı başta olmak üzere kuşakları Dinamo Danışmanlık Yönetici Ortağı Evrim Kuran'dan dinledik.

Dernekler bölümümüzde ise ITUMD-ABD Derneği Başkanı Feray Girgin, derneğin faaliyetleri, önümüzdeki dönem planları gibi sorularımızı yanıtladı. Dünyadaki İTÜ'lüler konuğumuz ise 2009 yılında City University of Hong Kong'da 'en iyi araştırmacı', 2012 yılında ise 'en iyi öğretici' ödülünü alan Prof. Dr. Muammer Özer oldu.

Ayrıca ilerleyen sayfalarda konuk yazarımız Prof. Dr. Yasemin İnceoğlu'nun kaleminden 'Sosyal medyada kadın imgesi' başlıklı yazıyı okurken, Prof. Dr. Orhan Kural ile Benin'e doğru kısa bir yolculuğa çıkacaksınız.

Keyifli okumalar...

Mezunların görev değişiklikleri

Bu sayımızla birlikte İTÜ mezunlarının atama, transfer haberlerine de dergimizde yer vermeye başlıyoruz. İşte son dönemde sektörde yaşanan değişiklikler...

Ali Rıza Çelik
Doğtaş ve Kelebek
Mobilya

Endüstri Mühendisliği '91 mezunu olan Ali Rıza Çelik, Kasım 2012 tarihinden bu yana Doğtaş ve Kelebek Mobilya **İş Geliştirme Direktörü** olarak görev yapıyor.

Gülay Dindoruk
Betek Boya

Elektrik Mühendisliği '95 mezunu olan Gülay Dindoruk, Haziran 2013 itibarıyla Betek Boya **Pazarlama Genel Müdür Yardımcısı** olarak göreve başladı.

Seçil Namruk
KPMG Türkiye

Jeofizik Mühendisliği '02 mezunu olan Seçil Namruk, Temmuz 2013 tarihinden itibaren KPMG Türkiye **İnsan Kaynakları Kıdemli Müdürü** olarak görev yapıyor.

Bülent Akar
Yemeksepeti.com

Elektronik ve Telekomünikasyon Mühendisliği '91 mezunu olan Bülent Akar, Haziran 2013'ten itibaren Yemeksepeti.com **CTO'su** olarak görev yapıyor.

Hakan Atalay
Tommy Hilfiger
Türkiye

Tekstil Mühendisliği '93 mezunu olan Hakan Atalay, Mart 2013 tarihinden itibaren Tommy Hilfiger Türkiye **Genel Müdürü** olarak görev yapıyor.

Tuncay Küçüktaş
Aksigorta, Ageas
Sabancı Holding

Bilgisayar Mühendisliği '92 mezunu Tuncay Küçüktaş, Ocak 2013 tarihinden itibaren Aksigorta, Ageas **Genel Müdür Yardımcısı** olarak görev yapıyor.

Bülent Gürçan
Media Satürn
Türkiye

İnşaat Mühendisliği '88 mezunu Bülent Gürçan, 2013 Nisan ayından itibaren Media Satürn Türkiye **CEO'su** olarak görevine başladı.

İlkin Sancaktaroğlu
West Marine
Türkiye

Elektrik Mühendisliği '86 mezunu olan İlkin Sancaktaroğlu, Haziran 2013 itibarıyla West Marine Türkiye **Genel Müdürü** olarak göreve başladı.

Uygur Aydemir
Aytaç İnşaat

İnşaat Mühendisliği '81 mezunu olan Uygur Aydemir, Ocak 2013 tarihinden bu yana Aytaç İnşaat **Genel Müdür Yardımcısı** olarak görev yapıyor.

Erhan Seçkin
Adobe Systems

Elektrik / Elektronik Mühendisliği '97 mezunu olan Erhan Seçkin, Mayıs 2013'te Adobe Systems **MENA ve Türkiye Bölge Müdürü** olarak göreve başladı.

Levent Yüksel
Jaguar Land Rover

Gemi İnşaat Mühendisliği '87 mezunu olan Levent Yüksel, Temmuz 2013 tarihinden itibaren Jaguar Land Rover **Fabrika Malzeme Planlama ve Lojistik Grup Müdürü** olarak görev yapıyor.

Yasemin Budak
Penta

Kontrol ve Bilgisayar Mühendisliği '96 mezunu olan Yasemin Budak, Penta'da Aralık 2012 tarihinde başladığı **IT Direktörü** görevini sürdürüyor.

İTÜ Mezunları Derneği'nden butik bir kariyer merkezi hizmeti

Eğitimi Türkiye'nin en iyi üniversitelerinden birinden alan mezunların oluşturduğu bir CV havuzuna sahip olan İTÜ Kariyer Merkezi, firmalara seçkin İTÜ mezunlarından oluşan bir kariyer merkezi hizmeti sunuyor.

İTÜ Kariyer Merkezi'nin amacı tüm işverenlere, aradıkları yüksek nitelikteki İTÜ'lü mühendis ve mimarlar için güvenerek başvurabilecekleri bir platform oluşturmak ve İTÜ mezunlarına, niteliklerine ve beklentilerine uygun iş imkanlarını sağlamaktır.

İTÜ Kariyer Merkezi yönetim kurulu şirket yöneticileri, üst düzey profesyoneller, büyük uluslararası firmalarda İnsan Kaynakları yöneticiliği yapmış ve Türk İş Dünyasına yön veren değerli İTÜ mezunlarını içeren çok değerli bir kadrodan oluşuyor.

Mühendislik-Mimarlık bölümlerinin yanı sıra, Konservatuarından Denizcilik Fakültesine ve Temel Bilimlere kadar on üç fakülte ve kırkın üzerinde bölümden her yıl üç bin civarında lisans mezununu memleket hizmetine sunan ve sadece İTÜ mezunlarının yer aldığı İTÜ Kariyer Merkezi istisnasız tüm firmaların başvurusuna açıktır.

Türkiye İş Kurumu'ndan Özel İstihdam Bürosu lisansı almış olan İTÜ Kariyer Merkezi'nin ilanlarından elde edilen gelir, İTÜ Mezunları Derneği'nin burs fonuna aktarılmaktadır.

İTÜ Mezunları Derneği Kariyer Merkezi Türkiye İş Kurumu 11.01.2010 tarih ve 06 numaralı izin belgesi ile faaliyetlerini sürdürmektedir. 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanunu gereğince iş arayanlardan ücret alınması yasaktır.

<http://www.itumdik.com>

0212 328 34 54

Farklı fikirlerimiz vardı ama ölçüyü hep tutturduk

Henüz 18 yaşında üniversiteye girdikleri ilk yıl evlilik kararı alan ama o zamanlar kimseye bundan bahsetmeyen Ülkü ve Ersin Arioğlu'nun bugün birliktelikleri 51'inci yılında. Dört çocuk, dokuz torun sahibi olan Arioğlu çifti ile tanışma hikayelerinden Yapı Merkezi'nin kuruluşuna kadar pek çok ayrıntıyı konuştuk.

Ülkü Arioğlu
İnşaat Mühendisi
Irmak Okulları
Yönetim Kurulu Başkanı

Dr. Ersin Arioğlu
İnşaat Yüksek Mühendisi
Yapı Merkezi Holding
Yönetim Kurulu Başkanı

Üniversite birinci sınıftayken evlilik kararını alan Ülkü Arioğlu ve Ersin Arioğlu çiftinin beraberliği 50'nci yılını geride bırakmış... Çok tatlı, heyecanlı ama kendi içinde de zorlukları olan bir

hayat geçirdiklerini anlatıyor çift. Üniversite yıllarını, evlilik kararlarını, Yapı Merkezi'ni ve hayatlarına dair pek çok konuyu Ülkü ve Ersin Arioğlu'nun ağzından dinledik...

Ülkü Hanım, lisede okurken mezun olduktan sonra hedefinizde İTÜ'ye girmek mi vardı?

Ülkü Arioğlu: Evet, lise birdeyken Teknik Üniversite'nin binasını gördüm önce. Sonra "burada ne olunuyor" dedim. "Mühendis" dediler. O zaman mühendisliği biraz etrafımdan öğrenmeye çalıştım. Özellikle de İTÜ inşaatı girmeyi lise birin ikinci yarısında hedeflemiştım. İnşaat 1958'lerde yükselen bir meslekti ve giriş sınavı en zor okuldu. Matematik ve fende başarılı kişilerin kazanacağı bir üniversiteydi. Benim de başarılı olduğum alanlardı.

Betonarme bölümünü tercihiniz nasıl şekillendi?

ÜA: Biz mezun olurken betonarme bölümü çok talep görüyordu. Hatta zemin mekaniği ile betonarme arasında kararsız kaldım ve sonunda betonarme bölümünü tercih ettim.

O dönemde böyle bir okul ve böyle bir bölüm için 'erkek mesleği' düşüncesi daha fazla hakim değil miydi? Aileniz nasıl tepki verdi?

ÜA: Henüz üniversite sınavlarına girecekken babam eczacı olmamı arzu etti ama ben İTÜ'yu ve inşaatı hedeflemiştım. Kazanınca herkes bundan gurur duydu, takdir etti. Hiç kimse engel olmadı. Ama söylediğiniz şeyde haklısınız. Mimarlık bölümü hariç İTÜ'de okuyan kız öğrencilerin azlığına bakılırsa mühendisliğin erkek işi gibi görüldüğü düşünülür. Benim

okuduğum dönemde İTÜ’de mimarlık fakültesi dışında kız öğrenci oranı ancak yüzde 1 gibiydi. Bugün İTÜ’de yüzde 31, inşaat bölümünde yüzde 21 civarında. İlklerden olmak cesaret ister. Dünyada da böyle olmuştur. Amerika’da 1905 yılında Nora Stanton Blatch isimli kadın mühendis, Cornell Üniversitesi’nden ödüllendirildi. Dünyada ödül alan ilk kadın mühendis olarak tarihte yer aldı. Türkiye’de büyük Atamız Cumhuriyet’le birlikte Türk kadınına mühendislik yolunu da açtı. Sabiha Güreyman ve onun gibi az sayıda da olsa kadın mühendisler Cumhuriyet’le atılım yapan bayındırlık alanında önemli görevler üstlendiler. Ben de zor olanı, az olanı hedefledim.

Yine de bahsettiğiniz bu yüzdeler az değil mi?

ÜA: Belki; çünkü kadınların erişim oranı o kadar adil değil ki. Ama fırsat bulan gidiyor ve çok da başarılı oluyor.

Ersin Arıoğlu: Ama göreceli olarak öbür ülkelere göre Türkiye’de şu anki kadın mühendis oranı üniversitelerde daha iyi. Rusya, Norveç gibi yerler hariç Fransa, İtalya gibi ülkelere nispeten Türk kadınları daha çok mühendis oluyorlar.

Döneminizde İTÜ inşaatı giren tek kızdınız. İTÜ’de kız öğrenci olmak nasıldı? Sınıfta tek kız olmanın avantaj ya da dezavantajları var mıydı?

ÜA: Sınıfta tek kız olmanın avantaj olduğunu düşünmedim. Esasen ciddi ortamlarda iş öne çıkar. Kadın ya da erkek olmak önemini kaybeder. Önemli olan işinizi iyi yapmaktır.

Ersin Bey, sizin İTÜ’ye girme süreciniz nasıldı? Bu bölümü bilerek ve isteyerek mi tercih ettiniz?

EA: Ben Ülkü kadar bilinçli değildim lisede. Ailemde okumuş insanlar vardı ama mühendis yoktu. Memur

ailesiydik. Dolayısıyla meslekler hakkındaki bilgim lisenin son sınıflarına kadar çok azdı. Bir sınıf arkadaşımın ağabeyi Teknik Üniversite’yi, inşaatı kazandı. O bize anlattı heyecanla. Onun çok etkisi oldu, bilinçlendim. Bizi en çok harekete geçiren şeylerden bir tanesi de Ülkü’nün söylediği gibi “İTÜ zordur, herkes giremez, en iyileri inşaatı alıyorlar” demeleridir. Dolayısıyla da birinci olarak inşaatı yazdım ve kazandım. Mesleğin içerisine girince gördüm ki biraz bilinçsizce olsa bile bu seçim belki Tanrı’nın bir lütfü. Beni çok severek yaptığım mesleğe yönlendirdi. Bugün bir daha hayata gelsem bir kere daha mühendis olurum, hiç düşünmem.

Lisans eğitiminizi bitirdikten sonra bir dönem araştırma görevlisi olarak üniversitede kaldınız...

EA: Kaldım, doğru. Benim ailem çocuklarına düşkün bir aileydi. Ondan dolayı bizi gurbete çok yollamazlardı. İş bulmak için Ankara’ya gittim. O ara benim bilgilerim tamam mı, yeteri kadar öğrendim mi mühendisliği diye düşündüm. Yaptığım değerlendirmede tam bir mühendis çıkmadığıma karar verdim. Dedim ki üniversitede kalayım ve bu işi biraz daha öğrenyim. Öğrenmenin en iyi anlatarak olduğunu çok iyi biliyorum. Okuyabilmek için ortaokul üçten beri hep ders verdim. Oradan kazandığımız paralarla eksiklerimizi tamamladık. Anlatınca iyi öğrendiğimin farkında olduğum için üniversitede kalayım, hoca olayım dedim. O sıralarda asistan arıyorlardı. Asistanlık maaşı 500 liraydı. Varlıklı bir aile değildik. Kardeşimi okutmak, aileme yardım etmek zorundaydım ama buna rağmen üniversiteyi seçtim. Ve çok da iyi ettim.

Fakat daha sonra akademik kariyere devam etmek yerine iş hayatına atılmayı tercih ettiniz. Bu noktada karar verme sürecinizi etkileyen şartlar nelerdi?

Hayalim büyüktü ama Ersin ile ilintiliydi

Kariyer yolculuğunuzda sizin için en gurur verici an hangisiydi?

Bir tatil köyünün bir yılda bitirilerek işletmeye geçmesinde ve Irmak Okulu projesinin sekiz ayda inşaatının tamamlanarak tüm eğitim izinlerini almak ve eğitimde fark yaratmak üzere açılmasında yer almak önemliydi. Yapı Merkezi Prefabrikasyonun inşaat sektöründe ve Irmak Okulları’nın eğitimde ISO 9000 belgelerine sahip olması da benim için önemli oldu. 50’nci mezuniyet yılımızda tüm 50’nci yıl mezunları adına konuşma yapmak üzere üniversitem tarafından seçilmiş olmak da bana 50’nci mezuniyet yılı hediyesi oldu.

Kariyerinizde en severek yaptığınız iş ne oldu?

Betonu tanımak, betonda kaliteden, kalite kavramına ulaşmak heyecan vericiydi. Şimdi de Irmak Okulları’nda eğitimde kaliteyi gerçekleştirmeyi severek sürdürüyorum.

Kariyerinizin ilk basamağındaiken şimdiki konumunuzda olmayı hedefliyor muydunuz?

Hayalim büyüktü. Ama itiraf edeyim Ersin ile ilintiliydi. Onun yaşamda önemli sorumluluklara imza atacağını biliyordum. Mühendisliğin etik ve estetik yönünün onun olmazsa olmazı olduğunu en başından beri anlamıştım. Geriye dönüp baktığımda 18 yaşında tanışan iki genç insanın; toplumu ve insanlık için iyi işler yapma idealinde birbirini anlamış olmalarına ve bunu mühendislik idealinde paylaşılabilmelerine ben bile hayret ediyorum.

“

ÜA: Unutamayacağım olaylardan bir tanesini Mehmet Hoca yaşattı bana. '63 mezunları adına konuşma yapmamı istedi törende. Gerçekten bundan çok etkilendim. Bu da unutamayacağım bir anı olarak hatırımda kaldı.

”

EA: Şartlar beni ona götürdü. 500 lira maaşım vardı. Aslında “biz nasıl tanıştık, nasıl evlendik?” sorusu önemli. Olayların aslı biraz orada yatıyor. Yapı Merkezi'nin ruhunun içinde bazı gizemler var. Annem bana hep “akıllı kadın al” derdi. Ben nerede bulacağım akıllı kızı? Küçüklüğümden beri öyle yetiştirildim. Akıllı insandan iyi bir hayat arkadaşı olacağı konusunda eğitim almış durumdaydım. Teknik Üniversite'ye girdik, Ülkü Hanım oradaydı. Ekim'de açıldı üniversite, daha birinci sınıftayız. Kasım'da konuşmaya başladık 'merhaba' diye. Mayıs'ta da ben Ülkü'nün karşısına oturdum ve: “Bak arkadaş sen beni beklersen, seninle evlenirim. İyi anlaşırız hayatta ama sana hiçbir söz veremem. Nerede otururum, ne yediririm, ne içiririm, ne zaman olur belli değil. Beni beklersen önce kardeşimi okutacağım, aileme yardım edeceğim, işimi kuracağım. İyi bir mühendis olmak istiyorum” dedim. “Peki” dedi. O önemli bir karardı. Düşünün 18 yaşında hem üniversiteyi seçtik hem eşimizi. Ama bunu hiç kimseye söylemedik. Ne ailemiz ne sınıf arkadaşlarımız, sadece biz. Bazen tesadüfen karşılaşıyor gibi yapıp onu otobüsüne kadar götürür bırakırdım. Küçükçekmece'de otururdu o zaman, çok uzaktı.

ÜA: Tek bir otobüs vardı.

EA: Ve üniversiteyi bitirdik. Hiç kimse bilmiyor. Zamanı geldi, anne babamıza söyledik. Aileler karar verdi. Sanki aileler karar vermiş gibi oldu.

ÜA: Onların kararı olmadan olmazdı tabii ki.

EA: Ondan sonra arka arkaya çocuklarımız oldu. Üniversitede asistanım, hayat gayesi var. Maaşım 500 liradan 600 liraya çıktı. O, anne ve babamın evinin kirasıydı. Dolayısıyla mühendislik yapmak zorundaydım. O zaman memurduk, devlette çalıştığım için mühendislik yapmam yasaktı. Hocalarımıza yardım ediyorduk. Seneler geçmeye başladı, gittikçe ihtiyaçlarımız arttı. Üniversitede daha fazla kalamayacağımı gördüm. Yaptığımız bazı işler vardı. Yapı kataloğu çıkarttık. Şirketimizi de kurmuş, Yapı Merkezi ismini koymuştuk. Günü gelince başlangıç işini alıp, ortağımın aynı gün istifa ettik ve iş hayatına atıldık. Ortağım Köksal Anadol da güzel sanatlar akademisinde asistandı. Böylelikle Yapı Merkezi kurulmuş oldu. Zaten vardı da fiilen başladı.

ÜA: Yapı Merkezi 1965 yılında kuruldu. Ersin Bey'in anlattığı 1969. O yıl ayrıldı üniversiteden.

Ülkü Hanım mezun olduktan sonra iş hayatınızın şekillenmesinde Ersin Bey'in rolü oldu mu?

ÜA: Ersin bana hep iyi bir mühendis modeli oldu. Özellikle tasarımda ileri düşünce gücüne sahip. Ondan çok şey öğrendim. Birlikte iyi ders çalıştık. İş hayatımın şekillenmesinde tabii ki rolü oldu. İstanbul dışına çıkmak istemedim. Çünkü o asistan olarak İTÜ'de kaldı.

Mühendisliğin sanat tarafı

İlkler ihtiyaçtan doğar. Bir ülkede bir şey olmazsa ilk defa yapmak zorunda kalırsınız. Mühendisler ne yapar diye sorarsanız: Bir şeyi yapılabilir kılar. Mühendisin görevi bir insan ihtiyacına cevap vermektir. İnsan faaliyetleri iki gruptur. Biri, insanların ihtiyaçları üzerine çalışır. Bir grup insan da tabiatdaki örüntüyü ortaya çıkarmaya çalışır. Tabiatdaki örüntüyü ortaya çıkarmak araştırma yapmak, bilim yapmak demektir. Onu yapanlar bilimcilerdir ve üretimleri de kuramdır. Ama insan ihtiyaçlarını karşılamak üzere ortada olanlar mühendislerdir. Bir ülkedensiniz ve ülke kalkınıyor, mühendis olmuşsunuz. Ülke şehrin içerisinde her şeyini bitirememiş. O zaman ne yapacaksınız? Siz onların nasıl olması gerektiğini düşüneceksiniz. Yani icat edeceksiniz. Bilim adamları keşfeder, mühendisler ise akıllarına göre bunu icat eder. Mühendisler bunu yaparken iki tane kısıtları vardır: Biri bütçeleri, diğeri zaman. Bilim adamları bunları düşünmez, onlara kimse sormaz “bu işi ne zaman, kaçta bitireceksin” diye. Bizim işimiz uygarlık kurmak. Aynı zamanda toplum beğenisini kazanmalısınız. Ne tabiat kanunlarıyla ne de sosyal kanunlarla çelişebilirsiniz. Ve insanın doğasına, toplum doğasına uygun olarak malzemeleri, enerjileri hareket ettirip bir şeyler yaparsınız. Tabii bunları yaparken birçok şey eksiktir veyahut siz onu daha ekonomik hale getirmeye çalışırsınız, o zaman işte yaratıcı olursunuz. Mühendisliğin sanat tarafı da budur.

Peki, Ülkü Hanım siz Yapı Merkezi'nin kuruluşunda nasıl bir rol oynadınız?

ÜA: Yapı Merkezi'ni Ersin Arıoğlu, ortağımız Köksal Anadol ile birlikte kurdu. Benim şirketin kuruluşunda hiçbir rolüm olmadı. Bunu her zaman söylüyorum. Ama müşahit olarak hep yanlarında bulundum.

EA: Ülkü Hanım öyle zannediyor. Ruhen hazırlıyordun.

ÜA: Galata Kulesi'nin projesini yaparken onun statik hesaplarına yardım etmek benim için çok güzeldi. Sonra Ersin'in asistanlığı devam ederken ben de İstanbul Yapı İmar İşleri Birinci Bölge'de (Bayındırlık Bakanlığına bağlı bir dairede) mühendis olarak çalışmaya başladım. Projeler yaptım: Okul, hastane, devlet inşaatları... Orada da pratiğe yönelik bir şeyler öğrendim. Orada çalışırken evlendik. Fakat ilk çocuğumuz olunca Ersin çalışmamı istemedi. Ben de ona saygı duydum

ve devlet görevimi bıraktım. Ama evde her zaman proje oldukça çalıştım. Mühendisliğe hakikaten çok severek girdim. Aşağı yukarı 10 yıl kadar evde kaldım; çünkü arka arkaya çocuklarımız oldu. Ama o arada Ersin'in yardımı ihtiyacı olduğu vakit ne gerektiye yaptım.

EA: Yapar mısın, eder misin gibi '-misin' yoktu çok fazla. Yapıver derdim, yapı derdim.

Peki 10 yıl kadar evde kaldıktan sonra Yapı Merkezi'ne mi geçtiniz?

ÜA: Evet. O arada da hep Yapı Merkezi'nin projelerine destek verdim.

EA: Elde hesap makinesi, etrafında üç çocuk, biri sırtında biri yanında, önünde de hesaplar. Onları yetiştirmeye çalışırdı. Mesaiyi evde yapardı. Bir tek şirkete gelip oturmazdı, o rahatı vardı. Ama öbür tarafta da çocuklar her tarafındaydı. Zor bir hayattı. Çok tatlı, çok heyecanlı ama kendi içinde de zorlukları olan bir hayat geçirdik. Mutlu olmak sorunsuz olmak değil bence. Sorunlarıyla başa çıkma becerisini gösterebilmekten geçiyor. Hala sıkıntılarımız, zorluklarımız var. Torunlarımız, çocuklarımız, Türkiye, dünya var. Hepsinin bizde yarattıkları var ama kendi içimizde baş etmeye çalışıyoruz. Burada önemli olan şey iki kafanın anlaşmasından doğuyor. İkimizin de fikirleri var. Ülkü Hanım'ın fikirleri kuvvetli ve dominant fikirlerdir, çocukları böyle söyler. İşin şakası ama bir şey söylediğiniz vakit karşı taraf itiraz edemezse zaten siz hiçbir şey söylememiş demeksiniz. Ancak bir fikrin karşı bir fikri varsa o fikir bir değer bulabilir. Dolayısıyla biz konuşmaya başladığımız vakit durmadan iç içe geçen fikirlerle konuşuyoruz. Bu çok faydalı ve sıhhatli bir şey, yeteri seviyede olursa. Yapı Merkezi'nin bir şarkısı var. Orada der ki, bizim işimiz ölçüyü tutturmak. Her şey ölçüye göre yaşanıyor. Ölçü içinde olursanız yaşamınız sürdürülebilir

Ezbere dayalı eğitimden vazgeçilmeli

Türkiye'de fırsat bulan gençler iyi yetişiyor, bugün okuma yazma oranı artık neredeyse yüzde 100'e geliyor. Hemen hemen kız çocuklarına da aynı şartlar sağlanıyor. Özellikle 15 yaşına gelmiş olanlarda daha enteresan bir istatistik var. Ortaokul çağını geçmiş kızların eğer o fırsatı yakalamışlarsa eğitimi terk oranı daha az. Erkekler daha çok terk ediyorlar. 15 yaş üstü beş çocuktan iki tanesi ne çalışıyor ne de okula gidiyor. Onların içinde kızların sayısı az. Tabii çeşitli koşullarla ailesi tarafından eğitimden uzaklaştırılmamışsa. Ama fırsat bulan çocuklar okuyorlar, okuyanlar da kendilerini kurtarıyorlar. Eğitim çok önemli. Ülke gelişmek istiyorsa topyekûn eğitime önem verecek. Ve kız erkek bütün çocuklarına en iyi, anne babaların istediği eğitim kalitesini sağlayabilecek. Özellikle eğitim düzeyi düşük ailelerin çocuklarının yuvadan başlaması çok önemli. Biliyor musunuz anne babanın eğitimi düşüğe yuvaya gitme şansını bulan çocukların diğer yüksek okullardaki başarıları artıyor. Onun için eğitim üç yaşından başlamalı, mecburi eğitim verilebilmeli ve 18 yaşa kadar da devam etmeli. Şahsen, böyle bir Türkiye istiyorum. Yeteneklerinin farkında olması lazım çocukların. Kazandınlacak en önemli şey bu. Her insan yetenekleriyle dünyaya geliyor. Hayatını o yetenekleri üzerinden kazanabilir. Tabii etik ve estetik değerleri mutlaka kazandırmak lazım. Öğretmenlerin böyle bir sorumluluğu var. Ezbere dayalı eğitimin olmaması, öğretmenlerin ona göre yetişmesi lazım. Biz de okulda en çok öğretmen bulmakta sıkıntı çekiyorduk ve öğretmenleri yetiştirmek durumunda kalıyorduk.

Galata Kulesi

Dubai Metro

oluyor. Mühendislikte de ölçüyü tutturamazsanız yaptığınız eser tabiat kuvvetlerinin karşısında duramaz ve sürdürülebilir olamaz. Biz farklı fikirleri söyledik ama bunların hepsinin gayesi ölçüyü tutturmakta ve ölçü içinde bırakıp münazarayı keserdik.

Yapı Merkezi Türkiye’de hangi ilkleri gerçekleştirdi?

Ü.A.: Nerdeyse 50’nci yıla ulaşan Yapı Merkezi tarihi ilklerle dolu: Tasarımda takviye metotları, demiryolu yükler şartnamesi, betonda kalite kontrol yönetmelikleri, ilk ISO 9001, Türkiye’de ilk raylı sistemin tasarımının gerçekleştirilmesi, inşaatta kalite kontrol kartlarının kullanılması, çeşitli yüklemeye deneyleri ve daha niceleri. Benim Yapı Merkezi’nde rolüm en çok kurumsallaşma ve kalite sistemlerinin yerleşmesinde olmuştur. Fakat her zaman söylediğim bir gerçeği burada da tekrarlamak isterim. Eğer arkamda Yapı Merkezi’nin gücü olmasaydı ben şimdi bunları anlatıyor olamazdım. Ersin Arıoğlu’nun kurduğu bir beton laboratuvarı vardı. Mesleğe ikinci dönüşüm orada oldu. Daha profesyonelce diyelim, yarım gün çalışmak üzere. Oranın yöneticisi oldum. Bana “şimdi sen beton öğreneceksin ve betonda kalite nedir ona bakacaksın” dedi. Statik betonarme okumuşum ama bu benim için çok güzel bir dönüş oldu. Betona çok bağlandım. Beton kalite

kontrol derken kalite nedir, kalite kavramı nereden başlar nereye gider diye kişisel gelişme oldu adeta.

Yapı Merkezi’nin aynı zamanda yurtdışında da projeleri var. Hangi ülkelerde neler yapıyorsunuz?

E.A.: Şu sıralarda Fas, Cezayir, Etiyopya, Kuzey Afrika ülkelerinde ve Orta Doğu’da, Dubai, Suudi Arabistan’da çalışıyoruz. Gelirlerimizin yüzde 65’ini yurtdışından sağlıyoruz.

Irmak Okulları’nın kurulma fikri nasıl çıktı? O süreçten kısaca bahsedebilir misiniz?

Ü.A.: Yine Ersin Bey’den çıktı. O üniversiteyi yarım bıraktı ama her zaman eğitimle uğraştı. Mesela Yapı Merkezi’ni bu kampüse taşıırken beton laboratuvarını da alt katında kurdu. ‘Bir şeyi anlamak istiyorsanız ölçülebilir kılınız’ diye sözler yazdırdı duvarlara. ‘Yapıda bilim’ Yapı Merkezi’nin mottosu oldu. O zaman ne motto vardı ne bunlar vardı.

Ne vizyon vardı ne misyon vardı. Kendiliğinden doğan bu görüşler Ersin’in eseri. Irmak Okulları, eğitimde örnek bir kurum yaratma düşüncesiyle doğdu. Bu düşünce de Ersin Arıoğlu’na ait. Bu yıl 18’inci eğitim yılını tamamladı. Yeteneklerinin farkında, bulunduğu her ortamda başarılı olacak gençleri yetiştiriyoruz. Bu gençler, etik ve estetik değerleri içselleştirmiş, kendine ve dünyaya sorumlu insanlar. Bugüne kadar 232 genç Irmaklı lisemizden mezun oldu. Yüzde 18’i MIT dahil dünyanın en iyi üniversitelerine kabul edildiler. Türkiye ve dünyanın seçkin üniversitelerini bitirdiler veya eğitimlerine devam ediyorlar.

Ülkü Hanım, Faruk Karadoğan’dan İTÜ mezunlarını bir platformda toplama önerisi geldiğinde nasıl bir süreç başladı? Neler yaptınız? O süreci biraz anlatır mısınız?

Ü.A.: Faruk Karadoğan’ın rektör olduğu dönem Faruk Bey Teknik Üniversite’de kurulan sınıf arkadaşlığı ötesinde Teknik Üniversite’lileri birleştirecek bir yapının oluşmasını istiyordu. Çünkü 60 binden fazla yaşayan mezunu olan bir üniversitenin mezunlarına ait bir envanter yok. Aşağı yukarı 40-50 mezun, yaşları da biraz ilerlemiş, Teknik Üniversite’nin her ihtiyacı olduğunda üniversitenin etrafında bulunuyorlar, yurt yapıyorlar, destek oluyorlar. Ama 60 binden bahsediyoruz. Mezunu, bir üniversitenin üç kuvvetinden

Taksim-Kabataş Füniküler

Arioğlu Yurdu nasıl yapıldı?

'63 mezunu arkadaşlarım bir sene toplantıda dedi ki "Teknik Üniversite öğrencilerine burs verelim, parayı toplayıp öğrenci bulur musun?" Tabii yaparım dedim. Bu vesileyle gelen dört öğrencim oldu ve bunların dördü de tesadüfen kızdı. Evladım nerede kalıyorsun diye soruyorum. "Ben işçi çocuğuyum. Maslak'ta bir devlet yurdu var, kaç kişi bir odada kalıyoruz, ders çalışmıyoruz" diyor. Öbürü "evlerde arkadaşlarımızla toplanmaya çalışıyoruz" diyor. Yapı Merkezi bir yurt yapacaktı. Ersin'e dedim ki bu kız yurdu olsun. Peki dedi. Yürütme işini bana verdi. Ben de yurtdışında gördüğümüz tek kişilik odaları olan küçük ama öğrenciye yetecek kadar bir masası, dolabı, yatağı olan 60 kişilik örnek bir yurt yaptım. Arioğlu Kız Yurdu. Önceleri bunu araştırma görevlilerine verelim demişlerdi. Bir iki yıl amacı dışında kullanıldı. Ama bir gün bir şekilde biz bunu öğrendik ve itiraz ettik. Şimdi kızlar kalıyor. Bir öğrencim kimya mühendisi çıktı yine bana geldi ve teşekkür etti. Hakikaten insanın gözleri doluyor.

“

18 yaşında tanışan iki genç insanın; toplumu ve insanlık için iyi işler yapma idealinde birbirini anlamış olmalarına ve bunu mühendislik idealinde paylaşabilmelerine ben bile hayret ediyorum.

”

birdir. Dolayısıyla biz böyle yaygın bir İTÜ'lü aidiyeti nasıl uyandırabiliriz diye düşünürken, "siz bu işin başına geçin bunu yapın" dedi. "Faruk Bey bana çok önemli bir görev veriyorsunuz. Bir kere onur duydum ama ben bunu tek başıma yapamam. Bizim mutlaka örgütlenmemiz gerekir" dedim. 23 Mart 2005'te başlayan çalışmalarla 21 Mart 2007'de İTÜ Mezunlar Konseyi ve İTÜ Mezunlarla İletişim Ofisini kurduk. İki yıl İTÜ Mezunlar Danışma Kurulu Başkanı, dört yıl da İTÜ Mezunlar Konseyi Yürütme Kurulu Başkanlığı görevini yaptım. Bu sırada çok değerli İTÜ mezunlarını daha yakından tanımak, onlarla birlikte üniversitemiz için fikir ve emek üretmek çok anlamlıydı. Faruk Karadoğan ve ondan sonra gelen rektörlerimiz Muhammed Şahin ve Mehmet Karaca da bu oluşumu hep desteklediler. 18 Mart 2011'de görevimi Erol Bilecik başkanlığında değerli İTÜ'lü kardeşlerime devrettim. Bence şimdi çok daha yararlı çalışmaları durmadan hayata geçiriyorlar. Tüm İTÜ mezunlarının ulaşacağı İTÜ'ye yaraşır elektronik bir iletişim ağını kurdular. Ümidim sisteme tüm mezunların katılımıdır.

1965 yılından beri bir şirket sahibi olarak Türkiye'nin içinden geçtiği pek çok ekonomik dalgalanmaları yaşadınız. Geriye dönüp baktığınızda ekonominin şu anki durumu için neler söylersiniz?

EA: Gelişme her zaman problemleri olan bir şeydir. Bütün Cumhuriyet hükümetleri Cumhuriyet döneminde ülkelerini geliştirmişlerdir. Bazıları

daha çok bazıları daha az. Ama hep iyiye doğru gitmiştir. Her gün insan ihtiyaçları daha çok karşılanıyor. Dolayısıyla her gün gelişme teorisinin içerisindeyiz. Bu arada biz neler yaşadık? Yaşamadığımız şey kalmadı. Ben size basit bir hikayemizi anlatayım. Şirketin 30'uncu yılında şirketimizde çalışan arkadaşlarımız sürpriz olsun diye Yapı Merkezi'nin gelişiminin filmi yapılmışlar. Getirip gösterdiler. Film başladı, 1965'ler Demirel hükümeti var. Bizim yaptığımız bir projeyi açıyor, şapkasını sallıyor. Arkasından bir gazete haberi geliyor "dolar şu kadara çıktı" diye. Biraz daha zaman geçiyor "Ecevit şunu dedi" diyor. Bizim yaptığımız bir projeye bakıyor. "Koalisyon hükümeti düştü" diye bir gazetede havadis. Erbakan geldi, o gitti vs. Ama bizim durmadan bu arada yaptığımız şeyleri gösteriyorlar. Eserler de büyüyor. Bazen benim, bazen ortağımın konuşmasını veriyorlar. Film bitince arkadaşlara dedim ki bunu bir yabancıya göstersem "bu adam ne yaptı, deli olması lazım durmadan bir şeyin içerisinde değişiyor ve bir şirket böyle gidiyor" der. Kaldırın bunu, göstermeyin dedim. Arşivimize koyduk. Zaman geçti, 2001 geldi. 'Bom' diye kriz. Ne yapacağız, ne edeceğiz derken aklıma o film geldi, oynatın dedim. Biz böyle yaşamışız zaten. Siz bunu belgelediniz, biz bunu da geçersiz.

Türkiye bugün yurtdışında itibar gören bir ülke. Şirket olarak da itibar görüyoruz. Bugün hangi büyükelçiliğimize gitsek derhal

ilgileniliyor. Bugün her şey o dönemlere nispeten daha iyiye gidiyor. Ama bugün daha iyiye giderken her dakika dünya konjonktüründe değişiklikler var. Bugün iyi dediğimiz bir ülke bir 'bahar'la bambaşka duruma geliyor. Oradaki işleriniz kalıyor.

Kariyer basamaklarını yeni tırmanan kişiler için, İTÜ'lüler için tavsiyeleriniz neler?

ÜA: Önce kendinin, yeteneklerinin farkında olacak. Sonra da ne yapmak istediğinin farkında olacak. Sonra onu nerede okuyabileceğine kendini hazırlayacak ve orayı kazanacak. Çok kolay bir şey değil bu anlattıklarım ama istenirse olmayacak bir şey de değil. Çalışmak lazım, vakti iyi değerlendirmek ve doğru seçim yapmak lazım. Teknik Üniversite bugün bir dünya üniversitesi. Türkiye'nin en eski üniversitelerinden biri. Gitgide daha iyiye gidiyor. Bunun için birinci tercihlerini iyi öğrencilerin Teknik Üniversite'ye yapmasının doğru olduğunu düşünüyorum. Ve Teknopark gibi de bir imkanları onlara daha okurken sağlıyor ve Erasmus gibi fırsatlar da yurtdışına, dünyaya açılma fırsatı veriyor. Dünya artık çok küçüldü. Dünyanın merkezi de neredeyse Türkiye oluyor. Yaratıcı olmalarına sadece kendileri için değil insanlık için de faydalı işler yapmak üzere organize olmalarını ve yaşamlarını öyle geçirmelerini tavsiye ediyorum. İstemek çok önemlidir. Niyet derler. Ama o niyet doğrultusunda da emek vermek, odaklanmak gerekir. Bunu başaran insan da mutlaka başarılı olur.

EA: İnsanın geçirdiklerinden, gördüklerinden süzülüp gelen birçok şey var ama bunu bir cümlede özetlersek elinden gelenin en iyisini yapmak zorundalar ama yalnız elinden gelenin en iyisi değil, gerekeni de yapmak zorundalar. Durum neyi gerektiriyorsa onu becermeleri gerekiyor mühendislerin. Ve hiçbir işi yarım bırakmasınlar. Hiçbir işte pes edemezsin.

Bilim Merkezi projesi neden yarım kaldı?

Ersin Arıoğlu'nun görev aldığı ve destekçisi olduğu birçok sosyal sorumluluk projeleri olduğunu biliyoruz. Kuşkusuz bunların hepsi çok önemli. Bunlardan Bilim Merkezi'ni sizin çok önemseydiğiniz bir konu. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

Bugün şirketler üç konuda sorgu altındalar. Bir, mali sonuçları; devlet vergi almak istiyor. İki, çalışanlara ne yapıyorsun; çalışanlar şirketlerinde beklentilerini buluyorlar mı? Üç, çalışanların da içine girdiği biraz daha geniş sosyal sorumlulukları nasıl yerine getiriyorsun, çevreye ne yapıyorsun? Üç konuda şirketler hesap vermek zorunda. Biz kuruluşumuzda dedik ki Yapı Merkezi yalnız çağına karşı sorumlu olsun. Yani kendimizi kimseye değil çağımıza ve topluma hesap verir konumda tutmaya çalıştık. Kendimizi çağımıza ve toplumumuza sorumlu hissettik. Dolayısıyla o yol boyu her çizgimizde bir sorumluluk duygusuyla bir şeyler yapmaya çalıştık. Bunların içerisinde Ülkü Hanım'ın bahsettiği Teknik Üniversite Yurdu önemlidir. Mimari dizaynı açısından bir yenilik getirmiştir. Onun dışında bir Bilim Merkezi var. Türkiye'de bir ilki gerçekleştirdik ve Yapı Merkezi de onun sponsoruydu. Ben de kurulan Bilim Merkezi Vakfı'nın başkanlığını yürüttüm ve bir deneme bilim merkezi yaptık Taşköprü'nün arkasında. Bu çok önemli bir konuydu. Biz konuşmalarımızda

söylüyorduk bilim insanlık için önemlidir, insanlar bilimi öğrenmelidirler, öğretilmesine vesile olmalıydılar diye ama bunu söyleme bırakmak yetmiyor. Hakikaten ilk defa Türkiye'de bir deneme bilim merkezi yapıldı. Çünkü bilim merkezi bilinen bir fikir değil. Bunun yaşatılmasının nasıl olacağı bilinmiyor. Bilinmediği için bunu denemek üzere küçük bir alanda yaptık. Bu sonra büyüyüp 20 bin metrekarelik bir şey olacaktı. Benim hayatımda iki tane projem yarım kaldı. Biri bilim merkezi projesi, bir de Kuveyt'teki Kuvvet Santrali, Saddam girdi o işimizi de bitiremedik. Bilim Merkezi neden kaldı? Bilim Merkezi Vakfı başındayken tabii finanse de ediyordum. Projeyi geliştirdim. Halk da bu ihtiyacı duyuyordu. Çünkü Deneme Bilim Merkezi ilk açılışında 70 bin kişi geldi iki gün içerisinde. Milletvekili olunca kanunlarımıza göre vergi muafiyeti olan vakıflarda resmen çalışamayacağımı gördüm. Yasal olmayan işi de yapamayacağım için Yönetim Kurulu Başkanlığını bıraktım. Ben bıraktınca iş de maalesef yürümedi. Milletvekili olarak kanunu da düzelttiremedim. Arkadaşlarım finansmanında zorluk çektiler, Şişli Belediyesi sahip çıktı ama geliştiremedi. Bu fikir TÜBİTAK'a geçti. Orada fonlar ayrıldı. Bir şeyler var, yapılıyor ama hakiki bilim merkezi Türkiye'de henüz yapılmadı. Bu projeyi unutmadım. Sanal ortamda yaptırmayı planlıyorum.

A city skyline at sunset with a construction crane in the foreground. The sun is low on the horizon, casting a golden glow over the buildings and water. A large construction crane is visible in the upper right, and several skyscrapers are silhouetted against the bright sky. The foreground shows a body of water reflecting the light.

A TODAY TOMORROW WORLD

The decisions we make today will shape the sort of world we create for tomorrow. The information and communications technology we provide is transforming the way we build and live in our cities. It's helping us to save energy by reducing carbon emissions. And it's reshaping the way we transport our goods and services. It's about building a sustainable future, and that begins with every single one of us.

ERICSSON

Akademisyenlik bir yaşama biçimidir

Yıllar içinde fakültenin gerek akademik gerek idari birçok değişik işinde çalıştım. Denizcilik eğitiminin zorlu ve karmaşık bir yapısı olduğunu öğrendim. Özellikle denizciliğin sadece bir meslek değil, deniz kültürü, dayanışma, gelenek, evrensellik gibi boyutları olduğunu anladım. İçinde yetiştiğim mühendislik yaklaşımını fakülteme taşımaya çalıştım. Sonra dekan olarak atandım.

Prof. Dr. Nil Güler
İTÜ Denizcilik Fakültesi Dekanı

Liseden mezun olduğum yıllarda mühendislik sadece birkaç disiplin olarak vardı. İnşaat mühendisliği ülke gelişiminde lokomotif sektör niteliğindedi. Kapsadığı konuların genişliği, insanlık ile birlikte var olan bir mühendislik dalı olması ve hatta İngilizce isminde 'civil engineering', olduğu gibi uygarlık mühendisliği olması bana çok cazip geldi.

Mezun olduktan sonra önce kısa bir süre özel sektörde çalıştım. Ancak akademik hayatın ruha özgürlük veren ve daha fazla kendinizi geliştirme imkanı bulan bir tarafı olduğunu düşündüm.

Üniversite dışındaki bütün eğitim hayatım İstanbul'da geçmişti. Ailem ve arkadaş çevrem de

İstanbuldaydı. Dolayısıyla İstanbul'a geri döndüm. Çok köklü bir geçmişi olan İTÜ'ye asistan oldum.

Denizciliğin sadece bir meslek olmadığını öğrendim

Akademisyenliğe ilk başladığımda şimdiki konumumda olmayı hedeflemiyordum. Ancak denizciliğin uluslararası boyutu, disiplinler arası olması ve liman konuları hep ilgimi çekmişti. 21 yıl önce İTÜ'nün içinde eski Denizcilik Yüksek Okulu'nun fakülte olarak yapılandırılmasının hemen akabinde buraya Yardımcı Doçent oldum. Hatta ilk öğretim üyesiyim. Yıllar içinde fakültenin gerek akademik gerek idari birçok değişik işinde çalıştım. Denizcilik eğitiminin zorlu ve karmaşık bir yapısı olduğunu öğrendim. Özellikle denizciliğin sadece bir meslek değil, deniz kültürü, dayanışma, gelenek, evrensellik gibi boyutları olduğunu anladım. İçinde yetiştiğim mühendislik yaklaşımını fakülteme taşımaya çalıştım. Sonra dekan olarak atandım.

Kızların sayısı erkek öğrencilere göre çok az

Kariyer yolculuğumda benim için en gurur verici anlar öğrencilerimin diplomalarını aldıkları anlardır. Fakültemize kız öğrenci alımı geçtiğimiz 10 yıl içinde başladı. Erkek öğrencilere göre sayıları çok daha azdır. Ancak yetiştirdiğimiz

kız öğrencilerin mesleklerinde ilerlemeleri, kaptanlık yapmalarıyla hepimiz çok onur duyuyoruz. Denizcilik sektörünün yönetsel kademelerinde rol alıyorlar.

Kariyerine akademisyen olarak devam etmek isteyen genç İTÜ'lülere şunu söylemek isterim: Akademisyenlik bir yaşama biçimidir. Topluma hizmet etmenin en kestirme yollarından biridir.

Akademik hayatta kadına bir ayrımcılık yok

Akademik hayatta kadına herhangi bir ayrımcılık olduğu kanaatinde değilim. Ancak bu, üniversitelerin iç yapılarının ve kültürlerinin toplumun başka kesitlerinde görülen cinsiyete dayalı erkek egemen değerlerin etkisinde bulunmadığı anlamını taşımıyor. Kırsal kesimdeki kadınla, kentli kadının yaşam standartları ve değer yargıları muhakkak ki farklı. Özellikle kadına şiddet, psikolojik baskı gibi unsurlar gözönüne alınırsa, bunu uygulayan erkeklerin (ve bazen de kadınların), ne kadar ruhen sıkıntı içinde oldukları belli. Buradan da anlaşılacağı üzere aslında kadınlar kadar erkekler de bu çarpık sistemin mağdurular. Bunun içindir ki, erkek egemen toplum bakış açısının aşılması, kadınların olduğu kadar, erkeklerin de yaşam standartlarını yükseltecek.

Sürekli öğrenmek ve öğretmek çok farklı bir zevk

Hedefim hiçbir zaman bulunduğum konum olmadı. Her zaman iyi bir öğretim üyesi olmak için çaba harcadım. Hırslı bir kişi değilim fakat çalışmanın ve üretken olmanın meyvelerini topladım. 26 yıllık akademik hayatımın ilk gününden bugüne dek en gurur verici ve beni etkileyen an annemin ve babamın beni gururla ve gözyaşlarıyla izledikleri doktora törenim oldu.

Prof. Dr. Gaye Onursal Denli
İTÜ İnşaat Fakültesi Dekanı

Çocukluğumun hayali tıp doktoru olmaktı fakat doktorluğun bana göre olmadığını gördüğümde istediğim tek şey İstanbul Teknik Üniversitesi'ne girebilmek oldu. Sınava girdiğimde tercihlerime İTÜ'den başka bir üniversite yazmadım. İTÜ'lü olmak farklı bir şeydi. Ailemdeki diğer İTÜ'lü akademisyen büyüklerim gibi ben de İstanbul Teknik'li olmalıydım. Bölüm seçerken yine büyüklerimin fikirlerini alarak geleceği gelişmeye açık ve parlak bir dalı seçmek istedim ve de kazandım. Fakat genelde erkeklerin tercih ettiği bir mesleği seçmiştim. Kız öğrencilerin sayısı ancak sınıfın yüzde 10'unu oluşturuyordu. Nadir olan şeyler kıymetli olur diyerek devam ettim ve bir sıkıntı da yaşamadım. Günümüzde

kızlarımız her türlü mesleğe eskiden olduğundan daha cesurca giriyorlar. Bu çok güzel ama yine de bizim mesleğimiz gibi bazı mesleklerde arazi ve şantiye çalışmalarının zorluğu nedeniyle belli bir oranın üzerinde kız öğrenci olması doğal olarak pek mümkün olmuyor.

Yükselebilmek için şarttı

Üniversiteyi bitirdiğimde önce dışarıda çalışmaya başladım fakat kısa bir süre sonra yakın bir arkadaşımın teşviki ile asistanlık sınavına girdim ve başarılı oldum. Sonrasında yüksek lisans ve doktora çalışmalarımı tamamladım. Tabii bu anlatıldığı kadar kolay ve çabuk olmadı. Fakat yükselebilmek için şarttı. Hedefim hiçbir zaman bulunduğum konum olmadı. Her zaman iyi bir öğretim üyesi olmak için çaba harcadım. Hırslı bir kişi değilim fakat çalışmanın ve üretken olmanın meyvelerini topladım. 26 yıllık akademik hayatımın ilk gününden bugüne dek en gurur verici ve beni etkileyen an annemin ve babamın beni gururla ve gözyaşlarıyla izledikleri doktora törenim oldu. Diğer bir gururu da her yıl mezuniyet töreninde yetiştirdiğimiz genç mühendisleri uğurlarken tüylerim diken diken, gözyaşlarımı çok zor tutarak yaşıyorum. Akademisyen

olmanın en güzel yanlarından biri de bu olsa gerek diyorum. O an, yıl boyunca yaşadığınız tüm yorgunlukları unutuyorsunuz. Bilimsel çalışma yapmak, üretmek ve bundan haz duymak, geleceğin mühendislerini yetiştirmek için sürekli öğrenmek ve öğretmek çok farklı bir zevk. Akademisyenlik zor olsa da gençlerimize, mesleklerini icra edebilecekleri, tavsiye edebileceğim farklı bir çalışma ortamı sunar. Akademik hayata atılan gençlere tavsiyem sadece bir akademisyen değil, iyi bir bilim adamı, iyi bir öğretmen olmaya çalışmalarınıdır.

Bir bayan olarak cinsiyet bağlamında iş ve akademi dünyasına bakarsak, kadının adı var fakat çok çaba sarf ettiği sürece. Çağımızda kadınların da erkekler kadar akıllı, cesur ve bazı konularda onlardan çok daha fazla yaratıcı ve esnek düşünebileceği, birçok meslek ve iş ortamında kanıtlanmış durumda. Fakat kadınların cinsiyet bakımından istismar edilmeye çalışılması, baskı ve eziyet türü davranışlardaki kırılma, erkeklere oranla fiziki güçsüzlüğü bazı mesleklere yönelmesini engelleyerek sosyal profildeki dengesizliğe neden olabiliyor. Ama kadınlarımız hak ettiği yere gelmekte kararlı ve ısrarcı. Yeter ki onlara destek ve cesaret verelim.

En iyisini yapmayı hedefledim

Profesörlük unvanını alana kadar geçtiğim zorlu süreçte pek çok gururlanacağım aşama oldu ancak hiçbirisi, profesör olmamın üzerinden bir yıl geçtikten sonra dekanlık gibi böylesine zorlu ancak son derece onurlu bir görevi devralmış olmak kadar gurur vermedi.

Prof. Dr. Beraat Özçelik
İTÜ Kimya Metalürji Fakültesi Dekanı

İstanbul Teknik Üniversitesi 240 yıllık geçmişiyle mühendislik eğitimi denildiğinde Türkiye’de öncü ve her zaman ilk akla gelen üniversitedir. Gıda mühendisliği ise ülkemizde yaklaşık 30 yıllık bir geçmişe sahip. Güvenilir gıda üretimi ve beslenme konusu, yaşamla iç içe ve son derece önemli bir konu. Sonuçta yediğimiz içtiğimiz şeyler bizim vücudumuzun bir parçası haline geliyor. Bu nedenle gıda mühendisliğinin konuları her zaman ilgimi çekmiş ve sağlık bilimleri ve insanla bütünleşik bir konu olduğunu düşünmüşümdür. İTÜ’de Gıda Mühendisliği Bölümü’nün açıldığını duyunca çok heyecanlanmıştım. Gıda mühendisliği gibi yepyeni bir disiplinin, İTÜ gibi köklü bir üniversite içerisinde yer almasının gıda mühendisliği eğitimine de farklı bir ivme kazandıracağı açıktı. Ben İTÜ Gıda Mühendisliği Bölümü’nün ilk kuruluş kadrosunda yer aldım. O zamanlar Kimya Mühendisliği Bölümü’nden Prof. Dr. İhsan Çataltaş, bölümün

kuruluşunda öncü olmuştu. İlk geldiğimizde laboratuvarlarımız bomboştu, beş araştırma görevlisi olarak bir oda içerisinde oturuyorduk, her yeni cihazı alıp, kurulumunu yapma işi bize düşmüştü. Hatta kaloriferlerin yanmadığı günlerde mantomuz ve atkılarımızla laboratuvarında deney yaptığımız günler şu anda tatlı birer anı olarak belleğimde kaldı. O günlerden bu günlere bölümümüz çok yol kat etti. Kısa zamanda Türkiye’nin en iyi gıda mühendisliği bölümleri içerisinde yer aldık. Bölümden “doktor” unvanı alan ilk kişi oldum. Doktora sonrası çalışmalarımı yapmak üzere Amerika’ya OHIO State Üniversitesi Food Science and Technology Departmanı’na gittim. Türkiye’ye dönüşte Yardımcı Doçent kadrosunda İTÜ’de akademisyen olarak çalışmaya başladım.

Aklıma gelmemiştii

Gıda mühendisliğinin kurulumundan itibaren bölümde bulunmak ve bölümün şekillenmesine aracı ve tanık olmak çok keyifliydi. Daima bir adım öteye gitmeyi ve elimden gelenin en iyisini yapmayı hedefledim. Bu yola girince haliyle yükselmeyi ve profesörlüğü hedefliyor insan. Ancak bir gün fakültemde gıda mühendisliği bölümünden ilk dekan olacağım aklıma gelmemiştii, hem de bir kadın olarak... 2011 yılında FAO Dünya Tarım Örgütü tarafından gıda alanında yaptığım AB projeleri nedeniyle Onur Ödülü almam da benim için önemli olaylardan birisidir.

Kızlar iletişimde daha başarılı

İTÜ’de hiçbir zaman kız veya erkek ayrımının yapıldığına şahit olmadım.

Kız öğrenciler belki de daha çok pozitif ayrımcılıkla karşılaşıyorlar diye düşünüyorum. Çünkü kızlar iletişimde daha başarılılar ve bazen kendilerini daha fazla göstererek daha çok avantaj elde edebiliyorlar. Bizim bölümümüzde ise kız öğrenci sayısı erkeklerden her zaman daha fazla olmuştur. Bu nedenle erkeklerimiz azınlıkta kalıyor desek neredeyse daha doğru olacak.

Yurtdışı deneyimine sahip olsunlar

Genç İTÜ’lülere bir dekan olarak tavsiyem; etik değerlere bağlı kalarak çok ve sürekli çalışmaları, uluslararası alandaki bilimsel yayınları takip etmeleri, yurtdışı deneyimine mutlaka sahip olmaları, yaşamlarında merak ve araştırmaya olan ilgilerini canlı tutmalarınıdır. Ayrıca yaşamda iş, aile ve sosyal yaşamı dengede tutmanın iş hayatına ve kişinin mutluluğuna olan katkısını da unutmamak gerekir.

Toplumsal olarak bakacak olursak, halen kadınların hak ettikleri yerde olmadıklarını, zaman zaman tacizlere, haksızlıklara ve ikinci sınıf muamelelere maruz kalabildiklerini görüyoruz. Tüm bunlar çok şükür ki İTÜ ortamında pek rastlanılan olaylardan değil. Ancak Türkiye genelinde bakıldığında bu tip olaylarla karşılaşabiliyoruz. İTÜ yönetiminde ise rektörlüğe kadar yükselmiş ve halen yönetimde olan pek çok kadın dekan ve birim yöneticisi var. Benim ümidim kadınların üst düzey mevkilere daha çok gelerek, geride kalanlara örnek olmaları ve toplumdaki erkek egemen yapının getirdiği bazı yanlışların düzeltilmesine öncülük etmeleridir.

Kadınlar yönetim kademelerini zorlamalı

Son yıllarda bilim kadınları ülkemizde yalnızca kadınların toplumdaki yerini eleştirel olarak inceleyip değerlendiren çalışmalara yoğunluk vermemekle kalmayıp, kadın çalışmaları ve toplumsal cinsiyet çalışmaları gibi yeni yaklaşımları üniversitemiz bünyesinde kurumsallaştırmayı başararak çeşitli forumlar, birimler, anabilim dalları, merkezler kurdular.

Prof. Dr. Fatma Arslan
İTÜ Maden Fakültesi Dekanı
İTÜ BMT-KAUM Müdürü

Çocukluğumdan beri İTÜ'de okuyup mühendis olmayı hayal etmiştim. 1977 yılında Metalurji Mühendisliği'ni (o zaman Maden Fakültesi'nin bir bölümüydü) bir arkadaşımın 'geleceğin mesleği' olarak bana tavsiyesi üzerine seçmiştim.

Öğrenciliğimde akademisyenliği planlamamıştım. Ancak üniversitede başarılı bir öğrenciydim, okul bitince Milli Eğitim Bakanlığı'nın açtığı yurtdışı master-doktora bursu için sınava girdim ve kazandım. 1984 yılında New York'ta Columbia Üniversitesi'nde yüksek lisans eğitimime başladım. 1986'da M.Sc., 1991'de Ph.D. derecelerini aldım. 1991'de Türkiye'ye döndüm. Maden Mühendisliği Bölümü -Cevher ve Kömür Hazırlama ABD'nde bir hidrometalurjiste ihtiyaçları olduğunu öğrenince başvurudum. Bu şekilde İTÜ'de akademisyenlik hayatım başlamış oldu.

Zamanımı öğrencilerime destek olmak için harcadım

Akademisyenliğe ilk başladığımda şimdiki konumumda olmak gibi

bir hedefim yoktu. Yaptığım işler ve üstlendiğim görevlerle birlikte bu noktaya doğru yönelmiş olduğumu düşünüyorum. Çalışma hayatım boyunca daima genç öğretim üyeleri, asistanlar ve öğrencilerim için çabaladım. Üniversiteyi her zaman öğretim üyeleri ve öğrencilerin kişisel gelişimleri için sıcak bir yuva olarak gördüm. Mutlu ve huzurlu insanların başarıyı yakalama şanslarının her zaman daha yüksek olduğuna inandım. Bölüm başkanlığım döneminde bölümümdeki eksiklikleri gidermek, olanları geliştirmek ve geliştirilmiş olanları ise korumak prensibini benimsedim ve bu felsefeyle hizmet verdim. Yönetici olarak kazandığım deneyimlerden ve karşılaştığım zorluklardan sonra fakültem için daha faydalı olabileceğimi düşündüm ve dekanlığa aday oldum. Fakültemin de desteğini alarak bu göreve atandım.

Kariyer yolculuğumda bana en fazla gurur veren anlardan biri bölüm başkanlığım bittikten sonra yapılan ilk kariyer günü toplantısında öğrencilerimin bana teşekkür plaketi vermesiydi. Tabii ki dekanlık seçimini kazanmam da çok onurlandırmıştı beni.

Öncelikle çalışma alanlarını sevmeliler

Akademisyenlik kolay gibi gözükse ama zorlu bir yoldur. 24 saat çalışmaları gereken ve kafalarında mesai saatleri ile sonlanmayan bir iş düşünmeliler. Özveriyle bir çalışmaya hazır olmalılar. Günümüz insanının uygarlığa ulaşması, eğer bilimle desteklenmiş bir yaşam felsefesi oluşturulmamışsa olanaksızdır. Uygartlık aslında, becerileri geliştirilmiş, yaratıcılığı uyarılmış, yetenekleri gün ışığına çıkarılmış, bilgili, görgülü, uyumlu ve sevgi dolu, yaşayla barışık insanların yansımasıdır. Özetle, paylaşılabilen

ortak değerleri üretebilmektir.

Kadın akademisyen sayısı artıyor

İTÜ'de kadın akademisyen oranı yüzde 45.5, profesör kadınların oranı ise yüzde 35. İTÜ'de şu anda beş kadın dekanımız var. Kadın dekanlarımızın oranı yüzde 38.5. Bu değerler Avrupa standartlarının üzerinde. Ancak aynı dağılımı yeni kurulan üniversitemizde görmek mümkün değil. Genel olarak kadın akademisyen sayısının hızla artmakta olduğu fakat buna karşılık akademisinin üst düzey yönetim kadrolarında yeterince görev almadıkları görülüyor. Örneğin, Türkiye'de 175 üniversitenin sadece 12'sinde kadın rektör görev yapıyor. Ancak zaman içinde ortaya çıkan tüm eksikliklere ve gelişen çeşitli olumsuz sapsmalara karşın, Türkiye'de kadınların bilim dünyasında varlığı özünde sorgulanamayacak sağlam bir altyapıya oturmuştur. Kadınların bulunduğu her kurumda yönetim kademelerinin zorlanması ve yönetimin her alanında kendisini ifade edebilecek zeminleri yaratması kendini özgürleştirme açısından atılacak temel adımlarındandır. Politikada, savunma ve güvenlik sektörlerinde ve ekonominin karar organlarında daha fazla sayıda kadın yer almalı.

İTÜ Bilim, Mühendislik ve Teknolojide Kadın Araştırmaları ve Uygulamaları Merkezi

Merkezimiz bilim, mühendislik, teknoloji ve sanat dallarında kadın-erkek fırsat eşitliğini sağlamak amacıyla araştırma ve incelemeler yapılmasını, bu konudaki toplumsal bilincin artırılmasını, konuyla ilgili uygulamaların izlenmesini, veritabanı ve göstergelerin geliştirilmesini, kadın çalışmaları alanının ve kadınların toplumsal-akademik yaşama katkısının görünürlüğünün artırılmasını amaçlıyor ve bu alanlarda çalışmalarını sürdürüyor.

İTÜ'nün ferdi olmak bir armağan

Hayattaki öncelikli hedefim, meslek sahibi başarılı bir insan hüviyetiyle ve hür iradesiyle yaşamını kuran ve kazanan çağdaş bir Türk kadını olmaktı. Bu nedenle hangi pozisyonda, hangi görevi yapıyor olursam olayım, onun gereklerini yerine getirmeye çalıştım.

Prof. Dr. Emel Önder Karaoğlu
İTÜ Tekstil Teknolojileri ve
Tasarımı Fakültesi Dekanı

Üniversiteye girdiğim 1978 yılında tek basamaklı merkezi bir sınav uygulanıyordu ve tercihler puanlar belli olmadan önce yapıyordu. Tekstil mühendisliği aileden aşına olduğumuz bir branştı ve o yıllarda bir tek Ege Üniversitesi ulusal düzeyde bu dereceyi veren kurumdu. Ege Üniversitesi, Tekstil Fakültesi'nden 1982 yılında ikincilikle mezun oldum.

Henüz son sınıf öğrencisi iken kurumda yeni göreve başlamış olan hocam Prof. Dr. Güngör Başer'i tanıdıktan sonra, onun akademik uzmanlığı ve zengin sektörel tecrübesinden öğrenebileceğim çok şey olduğunu fark ettim ve lisansüstü öğrenimime devam etmeye karar verdim. Mezun olduğumda okul yönetimi tarafından araştırma görevlisi olmam için kadro tahsis edildi ve kariyerim açısından bana çok önemli bir fırsat tanındı.

İTÜ'de görev yapmayı severek kabul ettim

1989 yılına doktora derecesini aldıktan sonra Ege Üniversitesi'nden ayrılarak, sektörde çalışma kararı aldım ve o yıllarda Koç Grubu'nun

bir firması olan Bozkurt Mensucat'ta göreve başladım. Bu dönemde İTÜ Tekstil Mühendisliği Bölümü'nde okuyan bazı lisans öğrencilerinin bitirme projelerinin ve stajlarının yürütülmesine destek verdim. 1992 yılında kısa bir süre için aile şirketine yöneticilik yaptım. 1994'de, İTÜ Tekstil Mühendisliği Bölümü Başkanı ve hocalarının olumlu görüşü ile üniversiteye dönmem konusunda davet aldım. İTÜ gibi saygın bir kurumda görev yapmaktan büyük onur duyacağım için bu öneriyi severek kabul ettim.

Şu anki konumum, çabamın sonucu

Otuz yılı bulan meslek yaşamım içinde bir makamın hayaline kapılmadan, yaptığım işin doğruluğu ve mükemmelliği ile daha yakından ilgilendim ve motive oldum. Şu anki konumumun, bu çabamın topyekün bir sonucu olduğunu düşünüyorum. İTÜ'nün bir ferdi olmanın, bu kültürü tanımanın, kazandırdığı değerlerle gelişebilmenin ve bu kuruma hizmet edebilmenin, hayatın karşıma çıkardığı olağanüstü bir fırsat ve bir armağan olduğuna inanıyorum.

Kariyerimdeki her başarı, yaşamımda unutulmayacak bir dönüm noktası oldu. İTÜ Tekstil Mühendisliği Bölümü'nde yaklaşık 20 yıldır görev yapıyorum. Kasım 2008'den beri üstlendiğim Dekanlık görevinin onurunu ve mesuliyetini taşıyorum. Ben ve ekibim, Tekstil Teknolojileri ve Tasarımı Fakültesi'nin akademik programlarının, kadrosunun, altyapı ve araştırma olanaklarının günün ve geleceğin ihtiyaçları doğrultusunda gelişimi doğrultusunda çalışıyoruz.

Kontenjanımızın dörtte üçü kız öğrenci

Kız öğrenciler Tekstil Mühendisliği lisans öğrenimine geçmişe göre daha çok ilgi gösteriyorlar; 70 kişilik

kontenjanımızın dörtte üçü kız öğrenci. Moda Tasarımı Programımız büyük çoğunlukla kız öğrenciler tarafından tercih ediliyor. Tekstil Geliştirme ve Pazarlama Programı ise hem kız hem de erkek öğrencilerin tercih ettiği bir program. Mezunlarımızın hepsi sektörün genişliği, gelişkin altyapısı ve uluslararası konumu içerisinde sevdiği işleri bulabiliyor, yönetici ve lider kadrolarda çalışıyorlar.

Akademisyenliğin temel değerlerine sahip çıkın

Bilimin ve teknolojinin artan gelişim hızı ve dinamizmi içerisinde, araştırmacılık ve akademisyenlik gençlerin daha çok ilgisini çekmeye başladı. Mezunlarımızın, İTÜ'deki, yurtiçindeki ve yurtdışındaki olanaklardan yararlanarak akademik yönden kendilerini geliştirebilecekleri çok imkan var. Akademisyen olmak isteyen genç İTÜ'lülere, akademisyenliğin temel ve vazgeçilmez değerlerine sahip çıkmalarını, araştırmacılığı ve öğreticiliği harmanlayarak, hem kendi gelişimlerdeki sürekliliği korumalarını hem de kendilerinden sonraki kuşaklara bilimsel öğretileri aktarmada özverili ve gayretli olmalarını tavsiye ederim.

Kadının rolünün artacağına inanıyorum

Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Atatürk'ün Türk kadınına tanıdığı haklar bakımından sahip olunan büyük şansı algılayan ve değerlendiren kız öğrencilerin üniversiteye girme ve okuma başarılarının yüksek olduğunu görmek gurur verici. Bu manada iş hayatında ve akademi dünyasında çok başarılı kadınların olduğunu ve ülkeye hizmet ettiklerini görüyoruz. Toplumsal gelişimin süreceğine, toplumda nitelikli işgücü bakımından kadının rolünün artacağına olan inancımı korumak istiyorum.

**“We build successful
companies...”**

**Since the year 2000, we have been investing in
companies with the aim to create market
leaders with an entrepreneurial mindset**

Aile boyu İTÜ'lüyüz

1988 yılında İTÜ Elektronik Mühendisliği'nde lisans eğitimini tamamlayan İstanbul Kültür Üniversitesi Rektörü Semahat Demir, İTÜ'yü tercih etmesinin hem duygusal hem objektif olmak üzere iki yönü olduğunu söylüyor.

Prof. Dr. Semahat Demir
İstanbul Kültür Üniversitesi Rektörü

Semahat Hanım, hayatını eğitime adayan bir aileden geliyorsunuz. Nasıl bir çocukluk yaşadınız? Küçüklükten beri eğitimin önemi muhakkak konuşuluyordu aile içinde...

Eğitime tutkuyla bağlı ve çok saygı duyan bir ailenin üyesi olarak yetiştim. Hatta dedem, babam profesör olduktan sonra 'Allah'ım soyumdan hocayı eksik etme' diye dua ederdi. Babam eski dekanlardan İTÜ emekli öğretim üyesi, İnşaat ve Deprem Mühendisliği Profesörü Prof. Dr. Halit Demir, Türkiye'de birçok üniversitenin kuruluşunda görev yapmış, Türkiye, ABD, Almanya, Fransa, Japonya ve Kıbrıs'ta 15'ten fazla üniversitede ders vermiş, araştırmalarda bulunmuş ve 20 binden fazla mühendis yetiştirmiş bir bilim insanı. Hocalar, dekanlar, rektörler, bakanlar yetiştirmiş; bu nedenle 'Hocaların hocası' olarak da tanınır. Dolayısıyla çocukluğumuzda babamın gerek vizyonu gerekse mesleği çocukluk anılarımda çok önemli bir yere sahip. Hatta eskiden gittiğimiz her yerde, babamı gördüğünde 'merhaba Hocam,' diyerek elini öpen 'ben, sizin İTÜ'den, KTÜ'den, Yıldız'dan, Fırat'tan, Işık'tan, Kadıköy Yüksek'ten öğrencinizdim'

diyen bir kişiye rastlardık. Bu, çocukken beni çok etkilerdi. Anadolu'da nereye gitsek, 'bakalım, burada babamın hangi üniversiteden öğrencisine rastlayacağız' diye konuşurduk. Babam ile birlikte akademisyen olmanın, eğitime ve bilime gönül vermenin ne kadar kutsal olduğunu çok küçük yaşta öğrendik diyebilirim. Annem iktisatçı Güner Demir de üniversitede öğretim üyesi olarak çalışmış. Ancak üç çocuğu olunca çalışma yaşamına özel olarak devam etmiş. Çocukluğun getirdiği merak ve keşif duygusunu çok güzel besleyen ve geliştiren bir ailede büyüdüm. Öyle ki ben, ağabeyim ve kız kardeşim evin salonundan bahçeye kadar neredeyse her alanı fen deneyi ya da projesi için kullanırdık. Kısacası bilmek, öğrenmek ve öğretmenin kutsal değerler olduğunu bana aşıl原因an, üniversite ortamının üretkenliğiyle beni çok küçük yaşlarda tanıştıran bir baba ve yaşamda önce iyi insan olmanın önemini bana ve kardeşlerime gösteren, zaman yönetimini, disiplinli çalışmayı, yardımlaşmayı, insanlığı ve dünyayı sevmeyi öğreten bir anneyle büyümenin tüm ayrıcalıklarını yaşayarak büyüdüm.

Üniversitede İTÜ'yü tercih etmeye nasıl karar verdiniz?

Biz aile boyu İTÜ'lüyüz. Babam Prof. Dr. Halit Demir ve ağabeyim Asım Demir. İstanbul Teknik Üniversitesi'ni tercihimin duygusal ve objektif kriterler olmak üzere iki yönü olduğunu söyleyebilirim. İTÜ benim için özellikle çocukluk hafızamda çok özel bir yere sahip. Henüz ilkökul öğrencisiyken babamla birlikte İTÜ'nün Taşkışla'daki kampüsüne giderdik. Derslere babamla birlikte girer; başka asistanları, hocaları görürdüm. İTÜ, merdivenlerinden amfilerine sahip olduğu atmosferle bir çocuk için büyüleyici bir yer. Çocukluk hafızam, İTÜ tercihimin duygusal boyutudur. Bu sürece ek olarak objektif kriterlerle değerlendirdiğimde İTÜ'nün mühendislik eğitimi Türkiye hatta dünya çapında bir altyapıya sahip. Araştırma ve uygulama olanaklarıyla, akademik kadrosuyla mühendislik eğitiminde özel bir itibara sahip. Bu nedenle mühendislik eğitiminde İTÜ'yü tereddütsüz tercih etmiştim. Bu kararın doğruluğunu zaman içinde daha net kavriyor insan. İTÜ '51 mezunu olan babamın da aynı duyguyu iki yıl önce meslekte 60'ncı yıl konuşmasını dinlerken hissettim. Konuşmasını 'Ne mutlu İTÜ'lüyüm diyene, ne mutlu Türk'üm diyene' cümlesiyle bitirmişti...

İTÜ yıllarınız nasıl geçti? Akademik kariyer yapmaya bu yıllarda mı karar verdiniz?

Hem eğitim kalitesi hem de sosyal olanaklarıyla üniversite yıllarım çok güzel geçti. Benim başladığım yıllar Maslak kampüsünün yeni olduğu yıllardı. Bilim ve ilimi, evrensel düzeyde mühendislik vizyonunu İTÜ'de kazandım. '88 mezunuyum, yaklaşık 25 yıl oldu ancak o gün edindiğim dostluklar bugün de aynı sıcaklığı koruyor. Eğitim-öğretim de müthişti. Aldığım eğitimin kalitesini, hatta müfredat olarak çok ileride olduğumuzu

Amerika'ya gittiğimde daha iyi anladım. Laboratuvar çalışmalarının da o günün koşulları doğrultusunda mükemmel olduğunu söylemeliyim. Özetle bize çok iyi bir altyapı sunuldu. Akademik kariyer yapma kararına gelince... Ben tıp ve mühendislik disiplinlerine büyük ilgi duyuyordum. Hatta çocukken hem doktor hem de mühendis olmak istediğimi hatırlıyorum. Şu anda uzmanlık alanım ise kalp ve beyindeki elektriksel işaretlerin matematiksel modellenmesine ve bilgisayarda simülasyonuna dayanan sayısal biyomühendislik. Bir diğer ifadeyle tıp ve mühendislik bilimlerini birleştiren disiplinlerarası bir alan. Akademik eğitimimde de her zaman ilgimi çeken bu iki bilimi birleştirmeyi amaçladım. Bu konuda da şanslıyım. Babam, 50'li ve 60'lı yıllarda Amerika'da bulunup tıp ve mühendisliği birleştiren çalışmalar hakkında gözlem sahibiydi. Bu konuda beni gerçekten çok güzel yönlendirdi. Dolayısıyla araştırmacı yönümü ortaya koyabileceğim, bilimin buluş seviyesinde ilerlemesine katkı sağlayabileceğim bir alanda yer almak üniversiteye başlamadan önce de idealimdi.

Doktoranızı Rice Üniversitesi'nde yaptınız. Özellikle burayı seçmenizin

bir sebebi var mıydı? O dönem neler yaptınız?

İTÜ Elektronik Mühendisliği'nde lisans eğitimimden sonra yüksek lisans eğitimimi Boğaziçi Üniversitesi'nde Biyomedikal Mühendisliği ve Amerika Birleşik Devletleri (ABD) Rice Üniversitesi Elektronik ve Bilgisayar Mühendisliği olmak üzere iki ayrı dalda yaptım. Doktoraya da Rice Üniversitesi Elektronik ve Bilgisayar Mühendisliği'nde devam ettim. Rice Üniversitesi çok az öğrenci kabul eden, bilim etiği öğrenci düzeyinde gelişmiş bir üniversite. O yıllarda yaklaşık 3 bin 500 öğrencisi vardı, araştırma ve deneyler çok etkindi. Oraya kabul edilmem bir süreç aslında. Almanya'da Siemens'te çalıştığım dönemde voltaj sabitleştiricisi üzerine bir dizaynım vardı. Orada Rice Üniversitesi'nden hocalar da projemi çok beğenmişlerdi. Bu deneyim ve paylaşım sonucu rektör bursuyla Rice Üniversitesi'ne kabul edildim. Biyomedikal alanında çok iyi bir altyapıya sahip Houston Medical Center'ın da Rice Üniversitesi'nin yanında yer alması çok büyük bir fırsattı. Araştırma, ders ve yayınlar kadar toplumsal sorumluluk projeleri ile üniversite içinde de aktif rol aldığım çok keyifli yıllardı... Rice Üniversitesi'nde Türk Öğrenciler Derneği'ni kurdum. Uluslararası Öğrenci

Derneği'nin başkanlığını yaptım. Hem Türk hem de öğrenci olarak ülkemi en iyi şekilde temsil ettim. Öğrenci birliğindeki tek Türk öğrenciydim. Yüksek lisans-doktora öğrenci derneğinin ihtiyaç fonlarını yönettim. Buna ek olarak Rice Üniversitesi etik kurallarını öğrencilerin koruduğu bir üniversite. Eğer bilim, eğitim ve araştırma etiğine aykırı bir durum söz konusuysa ilk önce Öğrenci Yargıçlığı mekanizması devreye girer. Bu uygulama kapsamında Rice Üniversitesi'nde öğrenci yargıçlığı yaptım. Rice Üniversitesi'nin Houston'da ilk ve en büyük yemek yardım kampanyasını yaptım. 1991 yılında Houston'da ilk defa organize edilen Türk Festivali'nin organize komitesinde bulundum ve her sene festivalde çalıştım. Texas Medical Center'da gönüllü tercüman olarak çalıştım. Kız kardeşim Sıddıka Demir'le birlikte birçok bilimsel dernekte (IEEE, ASEE SWE, Eta Kappa Nu, BMES) başkanlıklar ve çeşitli görevler yaptık.

Hâlâ bir vakıf üniversitesinin rektörlüğünü yapıyorsunuz. Bu vakıf üniversitesinin kurucuları da İTÜ geleneğinden gelen çok değerli kişiler. Bulduğunuz yerden bakıldığında İTÜ sizlere nasıl görünüyor?

İstanbul Kültür Üniversitesi'nin akademik temellerinde İTÜ vizyonu da önemli bir yere sahip. Türkiye'de yarım asrı geride bırakan ve üniversitemize de kuruluşunda ilham veren Kültür Koleji'nin kurucusu ve onursal başkanımız İnşaat Yüksek Mühendisi Sayın Fahamettin Akıngüç ve 2004 yılında aramızdan ayrılan Kurucu Rektörümüz Prof. Dr. Sayın Önder Öztunalı da İTÜ mezunudur. Benim de eğitimini almaktan onur duyduğum İTÜ

Çok özel bir unvandı

Bilim Elçiliği akademisyen ve bilim insanı olarak çok özel bir unvandı. Dünyayı gelecek nesiller için bulduğundan daha iyi bırakmak şeklinde tanımladığım ve sahiplendiğim dünya vatandaşlığı perspektifim için son derece önemliydi. Hayatımda bilime ve bilimin dünyada ilerlemesine katkı sağlamak için gerçekleştirdiğim her çalışma gibi ABD Dışişleri Bakanlığı tarafından atandığım Bilim Elçiliği unvanını hakkıyla gerçekleştirmek için çok

çalıştım. Bir bilim insanı ve akademisyen olarak Bilim Elçisi unvanıyla ABD ve Türkiye arasında bilimsel ve akademik alanda işbirliği için ortak ilgi ve öncelikli alanları belirlemek üzere 2010 yılında Türkiye ile gerçekleştirdiğim temaslara dayanarak bir rapor hazırladım. Bu kapsamda hazırladığım raporda sağlık bilimleri, yenilenebilir enerji, malzeme bilimi ve kimya, deprem mühendisliği, güvenlik ve önlem/korunma, Türkoloji araştırmaları,

arkeoloji, kültürel miras, antropoloji, hukuk, şehir planlama (göç, yoksulluk dahil), çevre ve çevresel politikalar, uzaktan öğretim (e-learning), özel öğretim, organik tarım, engellilere yardım araştırmaları, sivil havacılık ile taşımacılık stratejileri ve lojistik ana başlıklar olmak üzere işbirliği yapılabilecek evrensel 20 konu başlığı belirledim. Bu alanların ABD-Türkiye kadar dünyanın kalkınmasına katkı sağlayacak konular olmasına da önem verdim.

akademik kadrosu, dünya çapındaki öğretim içerikleri, çok kıymetli mezunları ve geleneğiyle her zaman saygı duyduğumuz bir devlet üniversitesi.

Geriyeye dönüp baktığınızda size kariyerinizdeki en gurur verici olay nedir diye sorsam ne söylersiniz?

Bilim insanı, akademisyen ve lider kimliğim kariyerimin belirleyici parçaları. Bu açılardan baktığımda en gurur verici olay nedir diye sorarsanız, tek bir yanıtım olamaz. Elbette, kazandığım burslar, atamalar, aldığım unvanlar çok güzel ama bilim kariyeri bireysel değildir; dünya adına, toplum adına, insanlık adına yapılır ve evrenselidir. Kişisel başarıların yarattığı duygular anlıktır; bir plaket, bir ödül ya da bir unvanı taşımak elbette mutluluk verici. Ancak benim için asıl gurur; mentoruğumu yaptığım bir öğrencimin başarısını görmektir. Yaşama atılırken 'teşekkürler hocam, siz benim her zaman rol modelim olacaksınız' cümlesini duyduğum an hissettiğim gurur tarifsizdir. Kısacası pek çok öğrenci yetiştirmiş bir akademisyen olarak birden çok gurur kaynağım var diyebilirim. Yine özel bir başlık vermek gerekirse örneğin MEB'in İlköğretim üçüncü sınıf Hayat Bilgisi kitabında 'İnsanlığa hizmet etmiş, yaşayan Türkler'den biri olarak adımın geçtiğini ilk öğrendiğimde çok duygulandığımı söylemeliyim. Hatta bu gelişmeden bir süre sonra Kültür Koleji'nde ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencileriyle bir söyleşide bir araya gelmiştim. Öğrencilerin, hayat bilgisi kitaplarını imzalamıştım. Onların ilgilerini, bilime ve teknolojiye duydukları merakı, heyecanı görmek benim için olağanüstü güzeldi. Bunun dışında National Science Foundation'da yönettiğim fonlarla pek çok araştırmacının bilimi fikirden buluş seviyesine ulaştırmasına destek oldum. Çalışmalarının sonuçlarını benimle paylaştıklarında duyduğum onur ve mutluluğun da tarifsiz olduğunu söylemeliyim. Orijinal fikirleri olan insanları doğru kaynaklarla buluşturmak ve böylece bilime, dünyaya, insanlığa fayda sağlayacak köprülerin harcına katkıda bulunmak kesinlikle paha biçilemez.

Kadının toplumdaki efektif rolünü artırmak gerekiyor

Sizce Türkiye'de kadınlar akademide ya da iş dünyasında olması gereken yerde mi?

Bu çok sık karşılaştığım bir soru. Kadınların akademi ve iş dünyasındaki konumlarıyla önlerine çıkan bariyerler yalnızca Türkiye'nin değil tüm dünya ülkelerinin gündemi. Geçtiğimiz Haziran ayında İTÜ'nün ev sahipliğinde Türkiye'de Bilim Mühendislik ve Teknolojide Kadın Akademisyenler Ağı Toplantısı'nda 'Kadın Rektörler' başlıklı panele konuşmacı olarak katıldım. Yaptığım sunumda değindiğim konu başlıklarından biri de kadınların akademi ve iş dünyasında gelişmelerini etkileyen faktörlerdi. Kadının iş yaşamı ve akademiye etkin rollerinin önündeki engellerin bölgesel değil evrensel bir olgu olduğunu düşünüyorum.

ABD'de kız kardeşim ve ben 24 sene gönüllü olarak Kadın Mühendisler Derneği'nde (Society of Women Engineers, SWE) çalıştık. Bu süreçte yeni programlarla kız çocukların ve kadınların bilim, teknoloji, mühendislik ve matematik eğitimi ve kariyerlerinde başarılı ve mutlu olmalarını sağlayacak çalışmalarda bulunduk.

2006-2008 yıllarında Amerika'da Kadın Mühendisler Derneği'nin dış ilişkiler alanında başkan yardımcılığı görevinde ve National Science Foundation'da Mesleki İlerleme Programı kapsamında yaptığım görevlerde bu konuya ilişkin pek çok gözlem edindiğimi söylemeliyim. Örneğin ABD'de Kadın Mühendisler Derneği'nde seçimle göreve gelen ilk Türk başkan olan kız kardeşim Sıddıka Demir ile Amerikan Kongresi'nde ve Bilim Akademilerinde Kadın Mühendisler Derneği'nin Amerikan hükümetine ilk brifinglerini organize ettim ve yönettim. Özellikle kız çocuklarının mühendislik eğitiminde doğru yönlendirmeleriyle ilgili bilgi verdiğimiz brifinglerin yanı sıra dernek çatısında ABD'de mühendislik alanında eğitim almış kadınları iş yaşamına kazandırmak için de çalışmalarda bulunduk. Brifinglerimizle bu konularda ABD Kongresini eğittik. Örneğin ABD'de de mühendislik eğitimi almış kadın oranı yüzde 19'du. Ancak bu kadınların

yalnızca yüzde 9'luk bölümü mühendislik iş yaşamında aktif olarak yer alıyordu. Zaten çok küçük bir orana sahip olan mühendislik eğitimi almış kadınların, ortam, alanın kendine özgü zorlukları, annelik ya da yaşamın içindeki farklı roller nedeniyle yaklaşık yüzde 10'luk bir bölümü çalışma yaşamından uzaklaşıyordu. National Science Foundation'da da Mesleki İlerleme Programı kapsamında kadının akademiye ve bilim dünyasına içinde aktif görev almasını sağlayacak çalışmalarda bulundum. Bu kapsamda üniversitelere akademik çalışma kültürlerini değiştirmeleri için bütçe sağladık. Örneğin bölüm başkanlarının çoğu erkek. Kadınların akademik yükselme dönemleri ise aile kurdukları ve anne oldukları döneme geliyor. Bu dönemde daha az yayın hazırlıyorlar. Program kapsamında bu konuya daha makul bir vizyonla bakılmasını sağladık.

Bu örnekler kadının önündeki bariyerlerin bölgesel olmadığını ispatlayan örnekler. Türkiye ölçüğünde konuyu değerlendirsek 2001 TÜİK verilerine göre 15 yaş ve üzeri nüfusta okuma yazma bilmeyenlerin yüzde 83'ü, üniversite öğrencilerinin yüzde 46'sı, yüksekokul ve fakülte mezunlarının yüzde 42'si, yüksek lisans mezunlarının yüzde 41'i doktora mezunlarının yüzde 38'i kadın. Resmin bütününe baktığımızda nüfus genelinde okuma yazma bilmeyen çoğunluğa da yükseköğretim kulvarında eğitimini alarak akademiye ya da iş dünyasına hazırlanan ve erkekler karşısında azınlığı oluşturan kadınlara karşı sorumluyuz. Çünkü kadınlar Türkiye nüfusunun yüzde 49,8'lik bir dilimini bir başka ifadeyle yarısına yakın bir bölümünü oluşturuyorlar. Her kadın üstlendiği birden farklı rol, sahip olduğu potansiyel ile toplumda çok özel bir değere sahip. Türkiye'de kadın nüfusu içinde akademi ve iş dünyasında çok etkin rolleri başarıyla taşıyan kadınlar var. Ancak sorunuz çerçevesinde kadınlar olması gereken yerde mi cümlesiyle meseleye bakarsak; elbette her zaman daha iyisini yapmak, kadının toplumdaki efektif rolünü artırmak gerekiyor. Bu noktada üniversite olarak bizlere de çok ciddi roller düşüyor.

**İTÜ mezunlarına
ve İTÜ'lü işverenlere
müjde**

Sistem
Network Uzmanlığı

Yazılım Uzmanlığı

İşe almak istediğiniz
elemanlarınızı seçin, 8.000 TL
değerindeki bilişim uzmanlık
eğitimlerinin tamamını
ücretsiz olarak verelim

Başvuru ve Detaylı Bilgi İçin:

İlyas Akça ilyas.akca@smartpro.com.tr

Tel: 0216 338 55 66 Bahariye Cad. Kırtasiyeci Sokak. No.50 Altıyol 34710 Kadıköy - İSTANBUL

www.smartpro.com.tr

İTÜ Mezunları Derneği'nde kadın eli

İTÜ Mezunları Derneği Yönetim Kurulu Asil Üyeleri, BKE Danışmanlık Kurucu Ortağı Aysun Barın, Teknoser Genel Müdürü Esra Öztezcan, Metag İnşaat Yönetim Kurulu Başkanı Sibel Kerimoğlu ve Derneğin Genel Sekreteri ve Danışman Pınar Efendioğlu, İTÜ'den mezun olduktan sonraki çalışma hayatlarından İTÜ Mezunları Derneği'nde hangi projelerde yer aldıklarına kadar çeşitli sorularımızı yanıtladı.

Sibel Kerimoğlu, Aysun Barın, Esra Öztezcan, Pınar Efendioğlu

Üniversitede İTÜ'yü tercih etmenizin özel bir sebebi var mıydı, istediğiniz bir bölüm müydü?

Aysun Barın: Lise yıllarında, gelecek açısından cazip bir meslek olabileceğini düşündüğüm bilgisayar teknolojileri ve programlama konusunda eğitim almak istiyordum. Ancak Türkiye'de üniversitelerde henüz bilgisayar mühendisliği bölümleri açılmamış olduğu için konuya en yakın olduğunu düşündüğüm elektronik mühendisliğinde karar kıldım. İTÜ'yü seçmemin nedeni ise köklü bir geçmişi olması ve çok değerli akademisyenleri bünyesinde barındırmasıydı.

Esra Öztezcan: Tek bildiğim mühendislik okumak istediğimdi. Ondan sonrası klasik hikaye,

en yüksek puandan başladık sıralamaya. Elektronik ve haberleşme mühendisi olunca ne olacağım, onu bile bilmiyordum. Ama yıllardır şükrediyorum, iyi ki İTÜ'de, iyi ki elektronik ve haberleşme mühendisliğinde öğrenim görmüşüm. Tüm hayatıma katkısı için İTÜ'ye ve tüm öğretim görevlilerine binlerce teşekkürler.

Sibel Kerimoğlu: İTÜ mezunu bir babanın kızı olmak ve bu nedenle çevremde hep İTÜ mezunlarını tanımak beni İTÜ'lü olmaya yönlendirdi sanırım. Evet, istediğim bir bölümdü.

Pınar Efendioğlu: Anne ve babamın görevi nedeni ile TRT İstanbul Radyosu'nda büyüdüm.

Radyoevi'nin Teknik Müdürü sevgili Zuhal Öztoprak, İTÜ Elektronik Mühendisliği'nden mezundu ve kendisiyle özellikle tercih döneminde yaptığımız konuşmalarda bana yol gösterici oldu. İlk tercihlerimde sadece İTÜ Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği (Gümüşsuyu ve Maçka) vardı. Bölümümü kazandığımda yine Zuhal Hanım'la yaptığımız görüşmede beni tebrik etti ve "Eşini de inşallah bu okuldan bulursun" dedi. Kendisinin bu sözünü de dinledim.

Mezun olduktan sonra kariyerinize nasıl devam etme kararı aldınız? Neler yaptınız?

AB: Bir gazete ilanında IBM'in teknik eleman aradığını gördüm ve müracaat ettim. Bir dizi görüşmeyi takiben IBM'de çalışmaya başladım. Finans bölümü dışında hemen hemen her bölümde görev aldım. IBM'den emekli olduktan sonra iki iş arkadaşım ile birlikte insan kaynakları danışmanlık şirketi kurduk. İT ve telekomda işe yerleştirme ve aynı zamanda kurumlara İK süreçleri konusunda danışmanlık hizmeti veriyoruz. Bunun yanı sıra üniversitelerde Kariyer Yönetimi dersi veriyorum.

EÖ: İşletme yüksek lisansı yapınca daha da şekillendi kariyer planım. 'Ne sattığını bilen bir satıcı olmak' oldu amacım. 22 yıldır 'teknoloji' sektöründe 'satış' yapan taraftayım. İnsan ilişkileri ve iletişimin ön planda

olduğu ve arkada mühendislik formasyonu ile desteklendiği bir iş hayatı seçtim kendime. Her attığım adımda her ikisini birlikte kullandım. Duyguları, tepkileri, heyecanları anlamaya ve her tanıştığım insanda farklılıkları keşfetmeye çalıştım. Müşterilerimiz, çalışanlarımız, yöneticilerimiz, tedarikçilerimiz, rakiplerimiz... Tabii ki kurumlar ön planda ama arka tarafta 'insanlar' var. Bir eğitim fırsatım daha olsa, 60 yaşında bile olsam, ne işime yarayacak demem, psikoloji okumak isterim. İnsanı anlamak her şeyin başı ve maalesef en zoru.

SK: İş hayatımdaki ilk adımlar, aile şirketimiz olan İdil İnşaat'ta çeşitli görevlerle başladı.

PE: Mezuniyetim biraz uzun sürdü. Dört senelik okulumu çok sevdim ve altı senede mezun olabildim. Bu kadar uzun okuyunca yorulmuştum ve iki ay sadece tatil yaptım. Eylül ayında iş aramaya başladım ve başvurduğum iki firmadan biri olan Siemens'te Ekim 1987'de işe başladım. Kurumsal haberleşme sistemleri bölümünde satış yöneticisi olarak başladığım iş yaşantımı, aynı bölümde çeşitli görevlerde çalıştıktan sonra Eylül 2009'da Siemens'ten emekli olarak sona erdirdim.

Kariyerinizin ilk basamağında hangi hedefliyorsunuz?

AB: Lise yıllarında akademik bir kariyer düşünürken, üniversite yıllarında özel sektöre yönelmeye karar vermiştim. Açıkçası IBM'den emekli olduktan sonraki ilk aylarda, ders vermenin yanı sıra tekrar yoğun bir iş hayatına girmeyi düşünmüyordum. Fakat bazı tesadüfler sonucu şu anda içinde olmaktan büyük mutluluk duyduğum insan kaynakları danışmanlığı işine başladım.

EÖ: Kesinlikle evet. Bu yüzden de hep biriktirmeye odaklandım. Ne istediğim kadar ne istemediğimi de tanımladım. 'Sürdürülebilir

Yeni projelerimizi web ve sosyal medya sayfalarımızdan mezunlarımız takip edebilirler.

başarı' kavramı geliştirdim kendi kendime. Yani altyapı sağlam olmalı, aldığımız görevi nasıl yapacağız diye değil, nasıl daha iyisini başarabiliriz diye düşünüyor olacağız. Kendi sınırlarımızı zorladığımızda ortaya çıkan sonuç daha motive edici ve bir sonraki başarı için ümit verici oluyor. Her başarı bir büyük sorumluluk getiriyor beraberinde. Bu bir paket, yalnızca başarı kısmını alayım diye bir şey yok, zaten gelişim de bunun sonucunda ortaya çıkıyor. Hayatın sunduğu fırsatları en iyi nasıl değerlendirebilirim diye kafa yordum hep. Ben kendimi 'emekçi' olarak tanımlıyorum. Hedefi belirledikten sonra, sabırla emek vermeye başlıyorum. Ve bir şeyi elde ettiğim gün etrafımdaki ortak görüşün 'hak etti' olması için çalışıyorum aslında. Emek vermeden, zaman harcamadan hatta acı çekmeden gelen başarıların mutluluğu hep eksik benim için.

SK: Gerçekten alanında çok başarılı mimar ve mühendislerle çalıştım ve kazandığım deneyimlerle halen Metag İnşaat'ın Yönetim Kurulu Başkanı olarak görev yapıyorum. Kariyerimin ilk basamaklarında bu noktaya gelmek tabii ki ideallerim arasındaydı. Her ne kadar basamakları çıkmak zor olsa da.

PE: Şu an emekliyim. Kariyerimin ilk basamağında senelerin bu kadar hızlı geçebileceğini düşünmemiştim.

Kariyer yolculuğunuzda sizin için en gurur verici an hangisiydi?

AB: IBM'deki görevimde genellikle ilkleri gerçekleştirmekten sorumlu oldum ve her birinde bir yeniliği başarıyla başlatmış olmak benim için en mutlu, en gurur verici anlarımdı.

EÖ: İki yıl önce İTÜ'de iş hayatı ve

iletişim konulu bir ders vermemin önerildiği an. Sanki bir hesaplaşma anı gibiydi. Demek ki gençlere eğitimlerinin bir parçası olacak değerlerde bir şeyler yaşamış olmalıydım ki, aktarmam isteniyordu. İşte gurur verici olan, kendimle gurur duymamı sağlayan bu düşünceydi. Öncelikle 22 yıl önce mezun olduğum üniversitenin sınıflarına tekrar dönmek beni heyecanlandırdı. Bir de en sevdiğim konuydu zaten anlatmam istenen.

SK: İTÜ mezunu olarak ilk görev aldığım ve bu yetkiyle ilk imza attığım proje.

PE: Birçok gurur verici an yaşamışım. Ama bana İTÜ'nün kapısından girdiğim andan itibaren geçen 32 yıl boyunca ve bundan sonra da en çok gurur veren 'İTÜ'lüyüm' diyebilmemdir.

İTÜ Mezunları Derneği'nde hangi projelerde yer aldınız?

AB: Girişimcilik Dersi, Mentorluk Projesi, Kariyer Merkezi Uygulaması, dergi içinde bulunduğum projelerin bir kısmı. Bu yıl ise İş Dünyası İlişkilerini Geliştirme Komitesi'nin eş başkanım.

EÖ: Mezunlar Meydanı Açılış Günü'nün planlaması geçen yılın en keyifli ve en stresli projesiydi benim için. Aynı dönemde İl Temsilcileri ve Mentorluk projelerinde de yer aldım.

SK: İTÜ Mezunlar Meydanı, İTÜ Öğrenci Gönüllüler Kulübü, İTÜ Mezunları Derneği'nin tüm vakıf çalışmaları olmak üzere İTÜ Mezunları Derneği'nin birçok projesinde yer aldım.

PE: İTÜ Mezunları Derneği'nin

genel sekreterlik görevini de yürütmem nedeniyle neredeyse tüm projelerde görev aldım. Ama benim için Mühendisname dergimizin anlamı farklıdır. İTÜ'ye mezun organizasyonlarında görev almak üzere geri döndüğümde en önemli hayalim, İTÜ için teknik olmayan, daha çok sosyal yönünü ortaya çıkaran bir dergiye hayata geçirebilirdim. Dernekteki diğer arkadaşlarımızın ve Marjinal Porter Novelli'nin desteği ile bu hayalimi gerçekleştirdim. Her yayın kurulu toplantımızda yeni bir dergiye başlarken, İTÜ'lülerin sosyal hayatın her noktasında ne kadar yoğun olarak yer aldığını tekrar görüyor ve heyecanım daha da artıyor. Bir de 'İTÜ Mezunlar Meydanı ve Mezunlar Yurdu' projemiz var. Bu proje, bizim ilk projemiz. İTÜ MD Başkan Yardımcısı sevgili Çağatay Özdoğru'nun fikir babası olduğu bu proje halen devam ediyor. İTÜ'lü yeni nesillere yurt imkanı sağlamayı hedefleyen bu kutsal proje, tüm projelerimizden daha önemli. Tüm İTÜ'lüleri bu vesile ile İTÜ Mezunlar Meydanı ve Yurdu projemize destek vermeye davet ediyorum.

Önümüzdeki dönem için gerçekleştirmeyi planladığınız projeler var mı? Neler?

EÖ: İTÜ Mezunları Derneği'nin marka değerini artırmak hangi komitede çalışırsak çalışalım birinci önceliğimiz. 'Mezunlar ne bekler?' sorusuyla yatıp kalkıyoruz diyebilirim. Bu dönem tanıtım ve etkinlikler, sosyal tesis ve iş dünyası ilişkileri benim için öncelikli üç proje olacak.

SK: Derneğimiz aktif bir şekilde varlığını devam ettiriyor ve bizler de bu konuda çalışmalarımızı hızlandırıyoruz. Projelerimiz, İTÜ mezunları arasındaki iletişimi artırmak, okumakta olan ve yeni mezun genç arkadaşlarımıza iş imkanı konusunda yardımcı olmak, İTÜ'lü olmak ayrıcalığını genç kardeşlerimize yaşatmak şeklinde özetlenebilir.

Türkiye'de kadının yeri

Toplumsal cinsiyet bağlamında bakacak olursak, ülkemizde kadının iş ya da akademi dünyasındaki sosyal profili hakkında genel bir değerlendirme yapabilir misiniz? Sizce olması gereken yerde mi? Değilse, bu konuda neler yapılabilir?

AB: Türkiye'deki üniversitelerde, üst akademik pozisyonlarda kadın ve erkek yüzdeleri dikkat çekici bir şekilde farklılık gösteriyor. Benzer durum özel sektörde de gözlemleniyor. Kurumlarda fırsat eşitliğinin her durumda gündemde tutulması, kadınların işgücüne katılımını destekleyici iş modellerinin geliştirilmesi, esnek çalışma modelleri, yaşlı ve çocuk bakımı yardım ve olanakları uygulanabilecek programlar arasında yer alıyor. Ayrıca kadınlar arasında networking, mentorluk desteği, kadınların kadınlara destek olması ve aynı zamanda erkeklerin de bu anlayışı benimsemeleri ve uygulamaları hem ekonomi hem de toplum açısından büyük önem taşıyor.

EÖ: Ailedeki öğretiler ile başlıyor her şey. Ne görüyorsak o oturuyor kafamıza. Kadının iş dünyasındaki yerinin kabullenme ve gelişim süreci ancak çalışan kadın oranı arttıkça gerçekleşebilir. Ailelerin rolü çok büyük bu değişim

sürecinde. Kız çocuklarımızın eğitimini ve iş hayatını desteklersek kadın-erkek konusu bile kalmaz.

SK: Toplumsal olarak kadınlarımızın iş ve akademik anlamda birçok başarıya imza atmış olduğunu görüyoruz. Cumhuriyetin kuruluş yıllarından bu yana bakılacak olursa kat ettiğimiz yol küçümsenemez. Ancak çağdaş ülkelerle karşılaştırıldığında halen önümüzde uzunca bir yolumuzun olduğunu da kabul etmek zorundayız.

PE: Ülkemizde kadının iş ve akademi dünyasında daha fazla yer aldığını memnuniyetle görüyoruz. İTÜ'de İnşaat Fakültesi, Maden Fakültesi vb. gibi daha çok erkek egemen bölümlerde bile kadınların dekanlık kademesinde olduğunu görebilmek gerçekten gurur verici. Ancak halen kadınlarımızın yeterli düzeyde üretici konumda olmadığını düşünüyorum. Bu konuda en büyük görev yine biz kadınlarda. O kadar çok eğitilmiş ancak eş kimliği altında, tüketici konumunda kadın var ki. Kadın kendi kimliğine sahip çıkmalı ve bunu sonuna kadar korumalı. Özellikle son dönemde kadın kimliğimize yapılan saldırılara karşı, daha fazla iş ve sosyal hayatta yer almalı ve yeni nesillere örnek olmalıyız.

PE: Sevgili Fatih İşbecer ile birlikte sorumlusu olduğum Üyelik Geliştirme ve İletişim Komitemizle, çalışmalarımız devam ediyor. Yeni projeler geliştirmek ve İTÜ'lüler ile paylaşmak için çalışıyoruz. Örneğin İTÜ'lülere çeşitli firmalardan indirim olanakları sağlayabilmeyi istiyoruz. Bu konuda çalışmalarımız sürüyor. Yeni projelerimizi web ve sosyal medya sayfalarımızdan mezunlarımız takip edebilirler.

Sektörünüzde kadın olmak ne ifade ediyor?

AB: Bilişim sektörü çalışanları için güncel kalmak, yenilikleri çok yakından takip etmek, yer ve zamandan bağımsız çalışabilmek çok büyük önem taşıyor. Sürekli bilgi ile beslenmeniz gerekiyor. Tabii kadının eş ve anne olarak sorumlulukları da ele alınca bu anlamda zaman zaman güçlükler yaşanabiliyor. Türkiye'de sektörde çalışan kadın sayısı diğer ülkelere kıyasla 'ortalama' seviyede. Ancak ayrıntılı olarak incelendiğinde uzmanlık gerektiren alanlarda kadın oranının düşük olduğunu görüyoruz. Kadınların çoğu destek işlerinde. Maalesef uzmanlık gerektiren alanlarda ve yönetim pozisyonlarında kadın oranı hala düşük. Halbuki kadının erkeğe göre farklılık gösteren iletişim, yaratıcılık, değişime açıklık gibi özellikleri iş hayatına önemli katkılar sağlıyor. Bu durumun ekonomik ve toplumsal hayatta önemli yarar ve fırsatlar yaratarak toplum açısından oldukça önemli olduğuna inanıyorum.

EÖ: Bilişim teknolojileri bu konudaki en şanslı sektörlerden biri olmasına rağmen bazen dinamikler tamamen cinsiyet bağımsız gibi görünse de, bazen de aşırı enerji harcamak gerekiyor diye düşünüyorum.

SK: İnşaat sektöründe kadın olarak çalışmak çok farklı. Çünkü bu sektörde erkek egemen. Ama bunu ülkemizde başarısını kanıtlamış birçok iş kadınıyla beraber aşmış durumdayız.

İTÜ'ye elbirliğiyle sahip çıkmayı ve İTÜ'lü olmanın bir ayrıcalık olduğunu unutmayalım.

PE: Bilişim sektöründe, mühendis çalıştıran diğer sektörler göre kadın yoğunluğu oldukça fazla. En alt kademeden en üst kademeye kadar kadınların yer aldığı bu sektörde, kadın kimliğimizin başarısı bence tescil edildi.

Yeni mezun İTÜ'lüler için verebileceğiniz tavsiyeler neler?

AB: Öncelikle gençlerin gerçekçi hedefler belirlemelerini ve hedefleri doğrultusunda bıkmadan, usanmadan çalışmalarını öneriyorum. Sevdiğiniz işi yapmak, pozitif olmak başarı için önemli hususlar. Teknoloji hızla geliyor, kendini geliştirmeye, değişime açık ve esnek olmak gerekiyor. Bunun yanı sıra samimi ve dürüst olmak da beraberinde güven ve işbirliğini getirecektir. Artık global pazarlarda çalışıyoruz, İngilizce çok önemli, mutlaka lisansı geliştirmek, teknolojiye hakim olmak gerekiyor. Son olarak şunu ekleyebilirim ki, İTÜ'lü olmak bir ayrıcalık. Tüm İTÜ'lü gençlerin birbirlerine destek olmalarını, bilgi ve birikimlerini paylaşmalarını ve ilişkilerini güçlü tutmalarını öneriyorum.

EÖ: Farklı bakmayı denesinler, bunu başarabilecek bir eğitim aldıklarını unutmasınlar. Seçim yapsınlar, kendi hayatlarını kuracaklar ve geriye baktıklarında her anı ile gurur duymanın her şeyden daha önemli olduğunu fark edecekler. Onun için planı şimdiden yapsınlar. Kendi geleceklerinin, hayatlarının hayalini kursunlar. Mutlaka kısa ve orta dönemli hedefler koysunlar, bir tane de uzun dönemli hedefleri olsun. Ama en önemlisi temel değerlerinden asla vazgeçmesinler. Hayat belki de bir sınav. Hangi baskı altında nelerden vazgeçtiğimizin ölçüldüğü... Baskı çok olacak, rekabet

ağır olacak, hedefler yüksek olacak, başarı tanımı sürekli daha zorlayıcı olacak. Buna hazır olsunlar, hiçbiri sürpriz değil. Bizlere düşen, sonuca giderken değerlerimizi de koruyarak ilerlemek. Hayatın kendilerine sundukları ile kendi başardıkları arasındaki farkı iyi analiz etsinler. Mütevazılık ve kibir kavramlarını bence daha yolun başındayken özümseyinler. Değer setlerine sahip çıksınlar. Sürdürülebilirliğin peşinden koşsunlar. Parlayıp sönen değil, her geçen gün parlattığı artan bir yıldız olmayı tercih etsinler. Gelişmekten ve geliştirmekten, çaba harcamaktan, çoğunluğun doğru dediğine yanlış diyebilme seçeneğinden vazgeçmesinler.

SK: İTÜ'lülere yaşamları boyunca sağlık, başarı ve alanlarında kariyer sahibi olmalarını temenni ediyorum. Hiçbir başarı kendiliğinden olmuyor. İnanırları doğruları sonuna kadar savunmaları ve hedefledikleri yere varmak için yılmadan çalışmalarını gerektiğini vurgulamak istiyorum. İTÜ'ye elbirliğiyle sahip çıkmayı ve İTÜ'lü olmanın bir ayrıcalık olduğunu unutmayalım.

PE: Mezunlarımız, İTÜ mezunu olarak zaten birçok kişiden daha önde hayata atılıyorlar. Ancak bunu iş yaşamında korumak bence en önemli görevleri olmalı. Bu, daha çok çalışmak, farklılık yaratmak ve mesleklerinde kendilerini daha hızlı geliştirmek demektir. İş yaşamının rehavete tahammülü yoktur. Ayrıca tüm genç mezunlarımızı İTÜ markasına sahip çıkmak, değerini daha da artırmak için İTÜ Mezunları Derneği'ne katılarak, çalışmaya davet ediyorum. Bu derneğe sahip çıkacak, bayrağımızı devredecek gençlere ihtiyacımız var.

Kadınların Türk iş dünyasındaki etkinliği her geçen gün artıyor

İTÜ Endüstri Mühendisliği Bölümü mezunu olan Ziyhan Grup CEO'su Jaklin Güner, iş hayatına atıldıktan sonra yer aldığı pek çok önemli görevin ardından 2012 yılı Mayıs ayı itibarıyla Ziyhan Grup bünyesine katılmış. Kadınların Türk iş dünyasındaki rolünün ve etkinliğinin her geçen gün arttığını söyleyen Güler'e göre, bu artış henüz yeterli seviyede olmasa da, sevindirici bir gelişme.

Jaklin Güner
Ziyhan Grup CEO

İTÜ Endüstri Mühendisliği bölümünü tercih etmeyi üniversite öncesinde mi planladınız? Bu bölümü seçmeye nasıl karar verdiniz?

Ailemde benden önce iki endüstri mühendisi daha vardı. Ayrıca ben matematiğe olan ilgimden dolayı mühendislik eğitimine kendimi daha yakın hissediyordum. Mersin ve çevresinde çok sayıda üretim tesisi bulunuyordu ve lise dönemimde pek çoğunu gezme fırsatım oldu. Üretim sistemlerine ve planlamaya ilgi duyuyordum. Endüstri mühendisliği benim için en uygun olanı diye düşünüyordum. Bu nedenle bu bölümü tercih ettim. İstanbul Teknik Üniversitesi Endüstri

Mühendisliği'nden ikincilikle mezun oldum. Yüksek lisansımı da aynı bölümde tamamladım. İstanbul Teknik Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü'nü tercih etmiş olmaktan dolayı mutluyum. Endüstri mühendisliği eğitiminin uzun vadede kurum içerisinde tüm hayatsal fonksiyonları yönlendirebileceğiniz şekilde analitik, operasyonel ve sosyal olarak çok yönlü bir altyapı oluşturduğuna inanıyorum. İş hayatımdaki başarımda üniversitenin ve okuduğum bölümün büyük rolü var.

İTÜ yıllarınız nasıl geçti, bölümünüzde kaç kız vardı?
Teknik Üniversite'de makina,

gemi inşaat ve uçak mühendisliği gibi 100 kişilik sınıflarda bir iki kız öğrenci olan sınıflar vardı. Ancak bizim bölümümüzde sınıfın yarıya yakını kız öğrenciydi. İTÜ'de mesleki eğitimin yanı sıra üniversite kültürünü de çok iyi aldığımızı düşünüyorum.

Mezun olduktan sonra akademik kariyer yerine iş hayatını tercih etmeniz bir sebebi var mıydı?

Benim okulda öğrendiklerimi hayata uygulama motivasyonum her zaman çok yüksek oldu. Çünkü daha çocukluk yıllarımda fabrika tozu yutmuştum. O zamanlardan çalışma hayallerim vardı. Özel sektörde çalışma hayatı ilgimi çok fazla çekiyordu. Bu nedenle akademik hayat benim için bir seçenek olmadı. Yüksek lisansına başlarken eş zamanlı olarak çalışma hayatına da başladım. Okul ve iş hayatını paralel götürmeyi başarmak benim için önemli bir sınavdı ve bu sınavdan başarıyla çıktığımı düşünüyorum.

İş hayatına başladıktan sonra neler yaptınız? Hangi pozisyonlarda çalıştınız kısaca bahsedebilir misiniz?

İş hayatıma yüksek lisansımı yaparken Koç Holding kuruluşlarından Arçelik'te başladım. Arçelik'te iki yıl çalıştım. Arçelik'ten sonra ITCF (Italcementi Ciments Français) – Set Group'a geçtim. Dokuz yıl çalıştığım Set

Group'ta iş süreçlerinin verimliliğini artıran IT altyapı projelerini hayata geçirdim. Daha sonra YKM bünyesine katıldım. YKM'de Bilgi Teknolojileri Koordinatörü olarak başladım. Tedarik Zinciri ve İş Geliştirme Koordinatörü, Genel Koordinatör ve son olarak da Genel Müdür olarak görev yaptığım YKM'de yeniden yapılanma ve kurumsallaşma çalışmalarını yürüttüm. 2012 yılı Mayıs ayı itibarıyla da benim için çok önemli bir dönüm noktası olan Ziyilan Grup bünyesine katıldım.

Türkiye'deki sayılı kadın CEO'lardan birisiniz. Sektörde kadın olmak ne ifade ediyor?

Sektörde kadın olmanın özel bir anlamı olduğunu düşünmüyorum. Çünkü ben iş hayatımda kadın olarak zorlandığım veya kadın olduğum için bir işin üstesinden gelemediğim bir durum hatırlamıyorum. İş hayatı iş hayatıdır, kadın erkek ayırt ettiğini düşünmüyorum. En azından şahsen şimdiye kadar böyle bir durumla karşılaşmadım. Ancak ülkemizde iş hayatına gelene kadar olan sürede, kız çocuklarının eğitimi açısından şanssız olanlar ya da eşit fırsatları yakalayamayanlar da var maalesef. Bu açıdan eğitimde fırsat eşitliğinin, üzerine eğilimesi gereken çok kritik bir nokta olduğunu düşünüyorum.

Sizce bugün Türkiye'de iş dünyasında kadınlar yeterince söz sahibi mi? Kadınlar daha aktif olmak için neler yapmalı?

Kadınların Türk iş dünyasındaki rolü ve etkinliği her geçen gün artıyor. Tabii ki henüz yeterli seviyede değil ama artış olduğu muhakkak, bu da sevindirici bir gelişme.

Yükselmek isteyen kadın profesyonellere mümkünse iyi bir aile kurmalarını önemle tavsiye ederim. Özellikle anne olma sorumluluğunu taşımanın, şirket başarıları için iyi bir rehber olacağını düşünüyorum. Kendilerine

güvenmeleri ve her zorluğun altından kalkabilecek olduklarının bilincinde olmaları da çok önemli. Yeniliklere açık olmak, zamanı iyi kullanmak ve uzmanlaşmaya önem vermek de başarıyı getirecektir.

Kariyerinize yön vermiş isimler var mı?

Babam kendi işini yapan bir kişiydi. İşinde tutkuluymuştu, her zaman pozitif düşünür, herkesle sürekli ve iyi bir iletişim içinde olmaya özen gösterirdi. Bu nedenle çok geniş bir network'ü vardı. Çevresinde sevilen ve fikrine saygı duyulan birisiydi. Karşısındakini dinler, her zaman her sorun için bir çözüm yolu bulunacağına inanırdı. Ben de babamdan öğrendiğim değerlerle izinden gitmeye çalışıyorum.

Şu an kariyerinin başındaki İTÜ'lüler için tavsiyeleriniz ne olurdu?

Kendilerini iyi tanımalarını, güçlü yönlerini öne çıkaracak şekilde amaçlarını iyi belirlemelerini ve amaçlarına ulaşmak için işlerini iyi planlayarak tutkuyla ve özenle yapmalarını tavsiye ediyorum. Çünkü bilgi, beceri ve tutku başarının üç anahtarını oluşturuyor. Bilgi ve beceriye sahip, tecrübesi olan insanların tutkularını kaybettiklerinde hiçbir şey yapamadıklarını, işletmeye zarar verdiklerini gördüm. Çalışma ortamında finansal kaynakları yönetmek kadar duyguları anlamanın ve yönetmenin de bir o kadar önemli olduğunu unutmamaları gerekiyor. Ayrıca kendi alanlarındaki gelişmeleri sürekli takip ederek kendilerini güncel tutmalarını öneriyorum.

En önemli kaynakları zaman. Bunu iyi değerlendirmeleri ve doğal olarak karşılıklarına çıkacak güçlüklerle göre planlarını mutlaka gözden geçirip yeniden düzenlemelerini, kısa vadeli kazanımlardan çok, uzun vadeli hedeflere odaklanmalarını tavsiye ediyorum.

Ayakkabı perakende sektörünün payı artacak

Ziyilan Grup bünyesinde kaç marka var? Hedefleriniz neler?

Ziyilan Grup'un bünyesinde FLO, Polaris, Kinetix, Dockers, çocuk alanındaki lisanslı markaları Spider-Man ve Winx ile Lumberjack olmak üzere yedi marka var. Türkiye ayakkabı perakende sektörünün lider kuruluşu konumunda. Yılda yaklaşık 20 milyon çift ayakkabı satışı gerçekleştiren ve mağazalarında 50 milyon ziyaretçiyi ağırlayan Ziyilan Grup olarak, 2013 yılında yüzde 30 büyüyerek, Lumberjack hariç sadece Türkiye operasyonumuzla 1 milyar TL'nin üzerinde bir ciro gerçekleştirmeyi planlıyoruz. 2015 yılı sonuna kadar mağaza sayımızı 400'ün üzerine, toplam satış alanımızı ise 200 bin metrekareye çıkarmayı hedefliyoruz. Şimdi gündemimizde bir kadın, bir de spor markası satın alma hedefi var.

Ziyilan Grup olarak, ülkemizin 2023 vizyonu paralelinde Türkiye'den çıkacak 10 global markadan biri olma hedefiyle, 2015 yılına kadar yeniden yapılanma çalışmalarını tamamlayacağız.

Türkiye'de toplam perakende içinde ayakkabı sektörünün payı ne?

Ayakkabı perakende sektörünün toplam perakende içinde payı bu yıl itibarıyla yüzde 1,5-2 civarında seyrediyor. Türkiye'de yılda kişi başına satın alınan ayakkabı miktarına baktığımızda ise iki buçuk çift civarında olduğunu görüyoruz. Bu oran Avrupa'da beş buçuk, Amerika'da ise yedi çift. Bu veri bile bize Türkiye'deki pazarın büyüme potansiyelini gösteriyor. Sektörümüzde tasarımın, modanın ve markalaşmanın yaygınlaşmasıyla da ayakkabı perakende sektörünün toplam perakende sektörü içerisindeki payının artacağını söylemek mümkün.

Mimarlığa ve mimarlara verilen önem artıyor

Henüz yüksek lisans öğrencisiyken çalışmaya başladığı Tabanlıoğlu'na 1995 yılında ortak olarak katılan Melkan Tabanlıoğlu, pek çok önemli projeye imza attıklarını anlatıyor.

Melkan Tabanlıoğlu
Tabanlıoğlu Mimarlık Ortağı

İTÜ'de okumaya ve mimar olmaya nasıl karar verdiniz?

Türkiye'de birçok genç için de öyle olduğu gibi, mimarlık eğitime karar vermem biraz üniversite sınav sonuçlarıyla ilgili. Ancak karar verdikten sonra en iyisini yapmaya çalıştım. Babamın, amatör bir mimar olarak, yaşadığımız evlerde sürekli inşaat halini sürdürdüğünü, her zaman güzel mekanlarda yaşadığımızı söyleyebilirim. Belki seçimimde bu doğru mekan arama altyapısı etkin olmuştur.

İTÜ'den mezun olduktan sonra eğitiminize nerede devam ettiniz? İş hayatına hemen atıldınız mı?

İTÜ'den mezun olduktan sonra Barselona'da Metropolitan Catalunya Politeknik Üniversitesi'nde mimarlık yüksek lisansımı sürdürürken üç aylığına Türkiye'de bulunuyordum. O dönem çalıştığım ofis, Murat Tabanlıoğlu ve babası Hayati Tabanlıoğlu'nun mimarı

olduğu Milliyet binasının iç mimari düzenlemesini almıştı. O sırada Murat'la tanıştık, ben Barselona'ya döndüm tekrar. İstanbul'a geri geldiğimde Murat; "Benimle çalışmaya devam et" dedi. Sonrasında birlikte çalışmaya başladık ve 1995 yılında Tabanlıoğlu'na ortak olarak katıldım. O günden bugüne kadar da birlikte devam ettik.

Eşiniz de sizin gibi mimar. İş hayatınızı eve ne kadar taşıyorsunuz?

Murat'la 1995'ten beri hem beraber çalışıyoruz hem de evliyiz. Evlilik ve çalışma hayatımız iç içe. Bizimki gibi bütün günü birlikte geçirdiğiniz bir durumda tabii ki kaçınılmaz olarak iş eve de taşıyor.

Hangi projeleri gerçekleştirdiniz kısaca bahsedebilir misiniz?

Neredeyse 20 yıldır mesleği pratiğin içinde tamamlanmış kişiler olarak, bilinen yapıların dışında, her ölçekte o kadar çok sayıda ve farklı proje gerçekleştirdik ki... Ancak ödüller, yayınlar sayesinde ve kentin yaşayanları tarafında bilinen bazı son dönem projelerini sayacak olursam İstanbul Modern, Levent Loft ve Loft Bahçe, Sapphire, Zorlu Levent, ESAS Aeropark, Doğan Medya Grubu için İstanbul Ankara ve İzmir'de baskı merkezleri ile ofis binalarının sonuncusu olan ve birçok ödülle onurlandırılan DMC Ankara, İzmir Asmaçatı ABN, M1 Meydan Merter, Marmara Forum, Pelican Mall, Bodrum Havalimanı kent yaşamının parçası oldular. Yurtdışı projelerimizin neredeyse

tamamı sembolik değer kazandı; Libya'da Tripoli Kongre Merkezi, Ekvator Ginesi'de Sipopo Kongre Merkezi, Kazakistan'da Astana Arena ve Astana Medya Merkezi. Dubai'de inşaatı süren bir karma kule ve Katar'da bir kültür yapısı projelerimiz var. İstanbul gibi İzmir ve Ankara'da sürdürülen projeler konut, ofis ve karma ağırlıklı.

Şu ana kadar gerçekleştirdiğiniz hangi proje sizin için en heyecan vericiydi?

Her ölçekte proje için, kullanıcı ihtiyacının net tanımından yola çıkarak işlevlerin ve ayrıntıların en uygun biçimde çözümlendiği mimari yaklaşımımızı çevreye ve güncel koşullara uygun projeler üretmek amacıyla, gelişime, değişime açık kalmak prensibiyle sürdürüyoruz. Tek bir proje seçmem mümkün değil. Expo 2000 Hannover'de Türkiye pavyonu çok kısa sürede hazırlanmış ve ülkemizi en iyi şekilde temsil ettiğine inandığım projelerden; Asmaçatı ABN çevresel koşulları gözetken, çağdaş mimarinin yaşam biçimi önerdiği özgün örneklerden; Sapphire doğa dostu teknik çözümler öneren, ayrıca kentte yeni ancak yine bir arada ve insanileştirilmiş bir ölçekte yaşam deneyimi soruşturan yüksek yapılara iyi bir örnek; Tripoli, Sipopo Kongre Merkezleri, Astana Stadyumu farklı ülkelerin ulusal övünç kaynağı olan yapılar. Bunların her biri, her yeni başladığımız proje gibi heyecan ve neticede onur veren projeler. Levent Loft, RIBA Uluslararası Ödülü sahibi Loft Bahçe, Ankara Doğan Medya Merkezi içinde yer almaktan memnurluk duyduğum

projeler. Belki kısaca şöyle diyebilirim, en heyecan duyduğum proje en son başladığım proje.

İstanbul'un şehir planlama bakımından en büyük sorunu nedir sizce? Düzeltilmesi için neler yapılabilir?

Mimarlık bir kent ürünüdür, kentin yönelimleriyle şekil alır ve aynı zamanda kente yön ve biçim kazandırır. Kentler yoğun ve hızlı yaşanan alanlar, ihtiyaçlar ve alışkanlıklar bu çağın temposunda değişiyor. Binalar sadece heykelsi estetik öğeler değil, yaşam tarzı önerileridir, dolayısıyla sosyal bağlamda da kentin devinimini belirler.

Projelerin amacı tarihi ve kültürel mirası koruma kriterlerine ve sosyal varoluş biçimlerine saygı göstererek, yaşanabilir, doğal, kültürel ve ekonomik bağlamda çağdaş çevre ve yaşam standardı geliştirmek olmalıdır ve birçok ortak disiplinde birlikte mimarlığın sorumluluğu büyüktür. Yeni öneriler sunmak bu gelişimin bir parçası olmalıdır.

Daha fazla rastlaşma, kaynaşma olanağı yaratacak alanlar açmak, konut, işyeri dahil yeni yapılanmayı bu öngörüyle tasarlamak gerekiyor. Daha fazla ortak alan, parklar, meydanlar gibi kamusal oluşumlar ve bununla güçlenen yerleşimler planlanmalı. Medeni dünyada kentlerin büyük bir bölümü kentliye açık bahçelere, korulara ayrılmış. Berlin, New York, Londra, Tokyo'yu düşünürseniz gökdelenlerin dibinden itibaren kentin akciğeri devasa parkları var. İstanbul, kaybettiği meydanları ve ortak yaşam geleneğini çağdaş standartlarda geri kazanmalı.

Dünyanın çağdaş şehirlerinde olduğu gibi dokunun korunduğu bölgelerin dışında çağdaş yapılanmalara müsade edecek alanların, uzun vadeli kent planlamalarıyla ve sağlıklı bir altyapıyla gerçekleşmesini sağlamak gerek. Çağın kriterleri,

gereksinim ve işlevlerin farklılaşmasına karşılık verecek şekilde yapılanmayı ve buna hazır olmayı gerektiriyor. Özgün ve sağlıklı örnekler, doğru planlanmış bir zeminde üretilebilir.

Kentsel meseleler kişisel hassasiyetlerle çözümlenemez. Meslek kuruluşları gibi sivil inisiyatiflerin de yaklaşımlarının dinlendiği, analiz edildiği demokratik süreçler bir kentin sağlıklı, çağdaş ve yaşanabilir olmasını sağlayacaktır. Yerel yönetimlere düşen özellikle kentsel altyapının sağlanmasında bu oluşuma liderlik etmek, ivedilikle sahip çıkmaktır.

Kentsel dönüşüm ve gelişim projesi çerçevesinde yapılan çalışmaları nasıl buluyorsunuz?

Son yıllarda insanların güven ve refah içinde yaşayabileceği sağlam binaların bulunduğu ve herkes için erişim kolaylıkları sağlayan bir kent için bozulan dokuyu iyileştirmek, canlandırmak anlamına gelen kentsel dönüşüm projelerine dünyada çok sık rastlıyoruz. Bunun bir parçası olarak özellikle İstanbul'da ve Türkiye'de de bu hareketi görüyoruz. Mimarsız yapılaşmaya kurban edilen, özellikle büyük şehirlerin kontrollü olarak daha sağlıklı hale getirilmesi, yasa ve uygulama düzeyinde etkin, planlı gelişmenin sağlanması ve bunun için toplumsal bir uzlaşma gerekli. Noktasal çözümlerle bir yere gelinemez. Yapılı çevreye ve ilgili bütün tarafların çıkarlarına hizmet eden çağdaş ve yaygın bir mimari estetik talebi toplumsal bir talep haline gelmeli. Bunun için kültürel altyapı oluşturulmalı, ki son zamanlarda mimarlığa, mimarlara verilen önemin eskiye oranla arttığını gözlemleyebiliyoruz. İnsanlar artık daha iyi mekanlarda yaşamak istiyor. Ulusal ve uluslararası yatırımcıların kaliteli bina üretimi ve işletimi için yoğun yatırımlar yapmaya başladığı son dönemde başarı ürünler ortaya çıkıyor. Yüksek teknoloji kullanımı, uluslararası işbirliği

ve disiplinlerarası çalışmalarla desteklenen üretim süreçleri sayesinde dünya standardında gelişmelere açık olmalı diye düşünüyorum.

Yerel yönetimlerin sorumlu olduğu planlamadan, merkezi yönetimin kentsel gelişimi destekleyici, teşvik ve kontrol edici etkisine, meslek birliklerinin, sivil inisiyatiflerin bir araya gelerek fikirlerini tartışabildikleri platformlar oluşturması ve geniş bir perspektifte mimari yapılanmanın aktörlerinin de dayanışması önemli. Ayrıca sektörün üretim yapılanmasında yapı mühendisliğinden çevre analizlerine, fizibilite çalışmalarına, birlikte çalışabilecekleri profesyonel bir düzenin işlenmesi gerekli. TOKİ'nin de nitelikli bina üretiminde öncü ve örnek üretimler yapmasını beklemek doğru olur.

Her kentin çağın koşullarına uygun dönüşümünde, sağlıklılaştırılmasında kentin birinci derecede sahiplerinin hak ve söz sahibi olmaları, açıklıkla bilgilendirilmeleri, hakkaniyet ve demokrasi prensiplerine saygı gösterilmesi kentli olmanın gereğidir.

Türkiye kadın mimar istihdamı bakımından nasıl bir noktada? Yeterli olduğunu düşünüyor musunuz?

Kadın mimar sayısı diploma sahibi olmak bağlamında oldukça yüksek ancak diğer profesyonel alanlarda olduğu gibi mimarlık alanında da söz sahibi kadın meslektaş sayısı çok sınırlı. Bu sosyal gelişime paralel bir durum.

Genç mimar adaylarına vermek isteyeceğiniz tavsiyeler var mıdır?

Mimarlık tarihini iyi öğrensinler ve yeni projeleri yakından izlesinler. Yarışmalara katılsınlar, mümkün olduğunca farklı şehirlerde bol bol yürüsünler, stajlarını onlara katkısı olacak ofislerde yapsınlar. Bunun için de portföylerini özenle hazırlasınlar.

İTÜ'nün yeni mezunları

İTÜ'nün yeni mezunları Begüm Yıldırım, Güneş Turan ve Özlem Özdemir, üniversitede İTÜ'yü tercih etmelerinin sebeplerinden okudukları bölümlerdeki kız öğrenci oranlarına, İTÜ'de okumanın ve iş hayatında İTÜ mezunu olmanın avantajlarından iş hayatında kadının yerine kadar farklı konularda görüşlerini paylaştı.

Hayatımın en güzel zamanlarıydı

Özlem Özdemir

İTÜ İnşaat Mühendisliği 2011 Mezunu
Dost İnşaat ve Proje Yönetimi, İnşaat Mühendisi

Üniversitede İTÜ'yü tercih etmemin ilk nedeni gerçek bir mühendis olmak istememdi. Bence mühendisliğin kesinlikle teknik bir üniversitede okunması gerekir. Bu çerçevede de en iyi teknik üniversite İTÜ'ydü. Bir de aileden gelen bir İTÜ hayranlığım vardı. Dedem İTÜ'de memurdu, babam da beden eğitimi bölümünde öğretim görevlisiydi. Bu sayede İTÜ kampüslerinde büyüdüm diyebilirim. Doğal olarak üniversite denilince İTÜ'den başka bir üniversite aklıma gelmiyordu. Ama bu kesinlikle ikincil bir neden. Önceliğim eğitim kalitesi ve Türkiye'de mühendisliğin temellerini atıp onu daha da yükseltmesidir. Kendi ailem dışında hemen hemen herkes seçtiğim bölümün erkek

mesleği olduğunu iddia etti. Hatta bazıları sınav puanımın yüksek olmasından dolayı o puana yazık ettiğimi başka bir bölüm yazmam gerektiğini bile söyledi. Ama ben inşaat mühendisi olmak istiyordum ve ailem de sonuna kadar bu kararımın arkasındaydı. O dönemde belki ailemin desteği olmasaydı cesaretim kırılabilirdi. Bu yüzden aileme teşekkür borçluyum, beni hep desteklediler. Yanlış hatırlamıyorsam sınıfın toplam mevcudunun yaklaşık yüzde 10'u kızdı. Tabii bu sayı yatay geçişler ve çift ana dal programı sayesinde bu kadar artmıştı. ÖSS girişinde sayı çok daha azdı. İTÜ yıllarım hayatımın en güzel zamanlarıydı diyebilirim. Gerçekten güzel anılar ve dostlar biriktirdim. Kampus içinde yurttan kaldığım için kampus hayatının nimetlerinden sonuna kadar faydalandım. Bence İTÜ'de kız öğrenci olmak avantaj ya da dezavantaj oluşturabilecek bir durum değil. Belki ablalarımız bazı sıkıntılar yaşamış olabilir ama benim okuduğum dönemde en sert hocalarımız bile bizim varlığımıza alışmıştı. İTÜ Türkiye'de teknik terminolojiyi oluşturan yani köklü altyapısı sağlam bir üniversite. Başka üniversitelerdeki arkadaşlarımızla konuştuğumuzda bizim hocalarımızın yazdıkları kitaplarla derslerini işlediklerini söylüyorlardı. Biz ise o hocaların

kendisinden alıyorduk o dersleri. Aradaki fark bu işte.

Mezun olduktan sonra üniversitenin son senesinde staj yaptığım firma beni çağırdı ve orada işe başladım. Şimdi de aynı firmada çalışmaya devam ediyorum.

İş hayatında İTÜ mezunu olmak kesinlikle avantaj sağlıyor. Şantiyede çalıştığım dönemde ustalarım bile İTÜ mezunu olduğumu duyduklarında daha saygıyla bakmaya başlıyorlardı. Ayrıca amirleriniz de size daha rahat güveniyor; verdikleri işi başaracağını biliyorlar. Gerçi bu büyük bir sorumluluk oluşturuyor üstünüzde ama avantaj sağladığı da kesin.

İş hayatında kadın olmak bence bir avantaj; çünkü erkeklere kıyasla biz daha detaylı ve çok yönlü düşünebiliyoruz. Tek sıkıntı olabilecek yer fiziksel koşulları nedeniyle şantiye ortamı ama o da üstesinden gelinemeyecek bir durum değildir. Kadınların hak ettikleri yerlere gelebilmeleri ise tamamen iş hayatının koşullarıyla ilgili. Yani kadın erkek fark etmiyor, bazen insanlar hak ettikleri yerlere gelemeyebiliyorlar. Kadın olmak bir neden değil.

Mühendisname bildiğim bir dergi ancak düzenli olarak takip etmiyordum. Çalışmalarını incelediğimde çok şey kaçırdığımı gördüm. Bundan sonra kesinlikle takip edeceğim.

İTÜ mezunu saygı görüyor

Begüm Yıldırım

İTÜ Elektronik Mühendisliği 2013 Mezunu
Turkcell PAF, Elektronik Mühendisi

Lise yıllarında mühendislik okumaya karar verdiğim andan itibaren İTÜ aklımdaki tek seçenektir. Gerek geçmişten gelen köklü altyapısı, gerek Türkiye'ye ve dünyaya yön veren mezunları kimliğinin altında barındırması benim de bu ailenin bir üyesi olmam için gerekli motivasyonu sağlamaya yetmişti.

Eskisi kadar olmasa da toplumda mezun olduğunuz bölüm ve benzerleri için 'erkek mesleği' gibi bir düşünce hâlâ hakim maalesef. Ailem elektronik mühendisliğini seçmek istediğim andan itibaren en büyük destekçim oldu. Hiçbir zaman tereddüt etmedim çünkü mühendisliğin cinsiyet kavramından çok farklı bir meslek dalı olduğunu etrafımdaki insanlara göstermek istiyordum. Artık insanlar bilinçleniyor. Mühendislik cinsiyet kalıplarından çıkıp, insanların hayatlarını kolaylaştıran bir meslek dalı olarak görülmeye başlanıyor.

Bir kız olarak elektrik elektronik mühendisliğinde okumak, sürekli kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre oranı ne

sorusuna maruz kalmak demektir. Bu soru, okuduğum dört yıl boyunca farklı bölümlerden arkadaşlarımla aramızdaki en eğlenceli muhabbetlerin öznesini oluşturmuştur. Tabii ki diğer bölümlerle karşılaştırılınca oran olarak baya az kalıyor. Çoğu derste tek kız olduğumu hatırlıyorum.

İTÜ sadece öğretimi değil, hayata hazırlık aşamasında gerekli eğitimi ve gelişimi edinebileceğim bir yerdirdi. Üniversite'nin ilk yıllarından itibaren proje gruplarında yer alarak teorik eğitimimi pratikle buluşturma imkanı edindim. İlerleyen yıllarda aldığım derslerde de bu pratik uygulamaların fazlasıyla yararını gördüm. Sosyal imkanları da bana gerekli sosyal hayatı kazandırdı. Erasmus imkanı sağlanmasıyla bir yıl yurtdışında eğitim alarak farklı kültürlerle tanışma olanağı elde ettim. İTÜ, şu anki kişisel gelişimime ulaşmak için gerekli tüm altyapıyı bana sağladı.

İTÜ'de okumamanın dezavantajı kız sayısının az olması nedeniyle fazla kız arkadaş edinememektir. Şu andaki en yakın kız arkadaşım da dört yıl aynı bölümde okumamıza rağmen ancak son sene tanışabildim. Erkek egemen mühendislik dünyasında İTÜ mezunu bir kadın mühendise oldukça saygı duyuluyor. Bunu da avantaj olarak söyleyebilirim.

İTÜ hâlâ anadilde mühendislik eğitimi veren sayılı üniversitelerden biri. Bu benim için çok önemli bir özellik. Üniversitede eğitimin anadilde verilmesini savunuyorum çünkü ancak bu şekilde gerçek anlamda aldığımız eğitimi özümseriz. Öğretim görevlilerimizin çoğunun İTÜ mezunu olması, bizimle aynı sıralardan geçmesi eskiden neyin eksik olduğunu

daha rahat görmelerini sağlıyor. Ve eğitildiğimiz süreç boyunca bizi daha donanımlı daha tecrübeli bir şekilde hayata hazırlıyorlar. 7/24 açık kütüphanemizin olması da kesintisiz eğitimin sağlanması açısından oldukça faydalı. Laboratuvarları da izin aldığımız takdirde projelerimiz için dilediğimizce kullanabilmemizin diğer üniversitelerle karşılaştırılınca bizi bir adım öne çıkardığına inanıyorum.

Daha yeni mezun oldum fakat tüm İTÜ öğrencileri gibi mezun bir İTÜ'lü olarak piyasada gerekli saygıyı ve ilgiyi çekebiliyoruz. Şu anda Turkcell PAF programındayım. Sonrasında tam zamanlı olarak devam etme şansını yakalayacağım. İş hayatında İTÜ mezunu olmanın kesinlikle avantajları oluyor. Şu anda piyasada çoğu büyük şirket başta yöneticileri ve kıdemli mühendisleri olmak üzere çok fazla sayıda İTÜ'lüyü barındırıyor. Görüşmeler esnasında İTÜ'lü olmak bir adım öne çıkarıyor.

Sadece mesleki anlamda değil her toplumda kadın olmanın çok fazla zorluğu var. Tabii bu bir de iş hayatında olunca daha fazla zorlayabiliyor biz kadınları. Artık toplum bilinçlenmiş durumda. Kadın erkek ayrımı yapılmaksızın mühendis gözüyle ele alınıyorsunuz. Hatta şirketler artık daha fazla kadın mühendise yer veriyorlar bünyelerinde.

Mühendisname severek ve ilgiyle takip ettiğim bir dergi. İTÜ mezunları ile ilgili söyleşiler ve daha fazlası bu ailenin bir üyesi olmaktan duyduğum mutluluğu kat kat artırıyor. Böyle bir dergi sayesinde mezunlarımızın başarısıyla gurur duyuyorum ve onlardan biri olmanın haklı mutluluğunu yaşıyorum.

İTÜ'lü olmak iş hayatında büyük avantaj

Güneş Turan

İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi
Kontrol Mühendisliği Bölümü 2011 Mezunu
ABB Proses Otomasyonu Divizyonu
Ölçüm Ürünleri, Satış Mühendisi

İTÜ kalitesi, eğitim olanakları ve bünyesindeki kişileri gelişime yönlendiren çağdaş yapısı ile kendisini hem Türkiye'de hem de dünyada kanıtlamış köklü bir üniversite. Benim üniversite tercihlerimde de sadece İTÜ vardı. Lise yıllarımdan beri hep 'Teknik Üniversiteli' olmak isterdim. İTÜ beklentilerimi fazlasıyla karşıladı.

Elektrik-elektronik fakültesi denildiğinde toplumda 'erkek mesleği' gibi bir önyargı olabiliyor. Bu mesleği seçme sebeplerimden biri de kadınların da erkek egemen sektörlerde başarılı olabileceğini tecrübe etme. Kontrol mühendisliğinde okurken, lehim yaparak sabahladığımız geceler olsa da hep keyif aldım. Bölümümdeki kız öğrenci oranının yüzde 10 olmasına rağmen kızların oldukça başarılı olduğunu görebilirsiniz, ki ben ikincilikle mezun olurken üçüncü olan arkadaşım da kızdı.

İTÜ benim için büyük bir evdi. Teknik konuların yanı sıra çeşitli ülkelerde katıldığım kültürel değişim programları kişisel gelişimime büyük katkı sağladı. İTÜ'de öğrenci faaliyetleri ciddi olarak destekleniyor, biz de bu kapsamda bir sosyal sorumluluk projesi yürütüp Diyarbakır'da bir kütüphane açtık. Aynı zamanda kontrol mühendisleri kulübü ile birlikte her sene düzenlenen robot olimpiyatlarının organizasyonuna katkıda bulduk. Edindiğimiz tecrübeler ve kurduğumuz dostluklar İTÜ'nün bize bir armağanıdır.

İTÜ size kız veya erkek olarak değil, öğrencisi olarak değer veriyor; kadın-erkek ayrımının olmadığı çağdaş bir üniversite. Öğrencilerin gerçekten özgür olduğu, eğitim görevlilerinin öğrencilere arkadaşları gibi davrandığı, değer verdiği bir üniversite. Sosyal veya teknik fark etmeksizin aklınıza gelen bir fikri gerçeğe dönüştürebilmeniz için sizi büyük bir motivasyonla destekliyor. Yurtdışı imkanları ve dünya üniversiteleri arasında aldığı derecelerle kalitesini kanıtlamış bir aileye ait olmak bütün İTÜ'lüler için büyük bir gururdur.

Mezun olduğum yaz okurken başvurduğum Belçika'daki bir programa katıldım. İTÜ bünyesinden uzaklaşmamak için de kendi bölümümde yüksek lisansa kaydoldum, bir yandan da çalışma hayatına girdim. İki senedir, uluslararası bir şirkette otomasyon sektöründe satış mühendisi olarak çalışıyorum.

İTÜ'lü olmak iş hayatında da kesinlikle büyük bir avantaj. İş arkadaşlarım ve birlikte çalıştığım firmaların arasında birçok İTÜ'lü var. Aynı ekolle yetişmiş olmak İTÜ'lüler arasında bir dayanışmanın oluşmasını sağlıyor. Aynı zamanda sanayide İTÜ'lü öğretim üyelerinin isimleri bilindiği için çalıştığımız kişilerle ortak bir payda oluşturmamız çok daha kolay oluyor. Türk sanayisinde İTÜ ismine büyük bir güven duyuluyor.

İş hayatında kadın olmak zordur demek istemiyorum; çünkü kadınların daha aktif olarak iş hayatında bulunması gerektiğini düşünüyorum. Benim çalıştığım sektör otomasyon sektörü olduğu için erkek hakimiyetinin olduğu bir ortam var. Fabrikalarda ve sanayide çalışan kadın sayısının oldukça düşük olduğunu tahmin edebilirsiniz. Endüstriyel satış yaptığım için sürekli seyahat etmem, bir gün İzmir'deyken ertesi gün Adana'ya gitmem gerekebiliyor. Çalışma koşulları olarak kadınların daha seyrek tercih ettiği bir sektör ancak kadın sayısının az olması bir zorluk olması anlamına gelmiyor. Anadolu'da veya İstanbul'da bakım müdürlüğü veya benzer görevlerde bulunan birçok kadın var. Çalıştığım şirkette de kadınlara değer veriliyor ve bir elektrik şirketi olmasına rağmen kadınlar önemli görevlerde bulunuyor.

Mühendisname İTÜ mezunlarının birbirlerini daha yakından takip edebildiği ve okumaktan büyük keyif aldığım bir dergi.

METAG İNŞAAT TİCARET A.Ş.

**İNŞAAT SEKTÖRÜNDE 45 YILLIK TEGRÜBE İLE YOLUMUZA EMİN
ADIMLARLA DEVAM EDİYORUZ...**

Hava Alanları

Köprüler & Kavşaklar - Oto Yollar

Tahıl Siloları (Anahtar Teslim)

Binalar (Anahtar Teslim)

- Toplu Konut ve Villalar
- Hastane ve Sanatoryumlar
- Oteller ve Turistik Tesisler
- Banka - Ticari Merkez ve Ofis Binaları
- Bina Restorasyonları
- Okul- Cami ve Kütüphaneler
- Özel Yapılar (Kule- Su Depoları vb.)

Endüstriyel Tesisler (Anahtar Teslim)

- Tekstil Sanayi
- Gıda Sektörü, Şeker Sanayi
- Kireç Fabrikaları
- İnşaat Malzemeleri Sanayi
- Petrol Rafinerileri
- Deniz Yapıları**
- Limanlar, İskeleler, Rıhtımlar
- Akarsu Yapıları & Sulama Tesisleri
- Pompa İstasyonları & Arıtma Tesisleri
- Tarihi Eser Restorasyonları

www.metag.com.tr

Değişimin sesi

Sosyal Medya

Porter Novelli'nin Temmuz ayında yayınladığı trend raporlarından elde ettiğimiz verilere göre bugün dünyada aktif Facebook kullanıcı sayısı 1 milyar 110 milyon, Twitter kullanıcılarının sayısı 554 milyon 700 bin, LinkedIn kullanıcıları 200 milyon ve Instagram kullanıcıları ise 130 milyona ulaşmış durumda. Türkiye'de de sosyal paylaşım ağlarının kullanımında aynı sıralamayı görüyoruz. En popüler sosyal ağ Facebook, 36 milyon kullanıcıya sahip. TTNET geçtiğimiz aylarda Youtube'da 'Türkiye Sosyal Medya Verileri' isimli bir video paylaştı ve ortaya rakamlarla sosyal medya kullanımını koydu. Araştırmaya göre Türkiye'deki internet kullanıcıları ayda ortalama 50 saatini sanal ortamlarda geçiriyor. Ayda ortalama 20 saat video izleniyor ve geriye kalan 28 saat ise internette sosyalleşiyor. TTNET'in araştırmasına göre Türkiye'de günde ortalama 8 milyon tweet atılıyor. Bu da saniyede 92 tweet demek oluyor.

Tüm bu istatistikler günümüzde sosyal medya kullanımının artık yaşamın bir parçası olduğunu gözler önüne seriyor. Biz de bu sayımızda tema konusu olarak sosyal medyayı ele aldık. Farklı sektörlerden önemli isimlere sosyal medyanın dünyayı nasıl değiştirdiğini, nasıl risk ve fırsatlar barındırdığını, kurumlar için önemini ve Türkiye'de kurumların sosyal medyayı ne derece etkili kullandıklarını, toplumsal olaylarda ve önümüzdeki dönemde habercilikte sosyal medyanın rolünü ve bu mecranın bazı sınırlamalara ihtiyacı olup olmadığı gibi çeşitli sorular yönelttik.

Doğru kullanılırsa kurumlar için büyük avantaj

Hem kurumsal olarak hem de markalarımız için aktif olarak kullandığımız sosyal medya hesaplarımız mevcut ve bu kanallar üzerinden tüketicilerimizle yakınlaşmak, onlara fayda sağlamak için çaba içindeyiz.

Tamer Özmen
Microsoft Türkiye Genel Müdürü

Teknolojiye önümüzdeki dönemde yön verecek olan dört mega eğilim var. Bunlar sosyal ağlar, mobilite, bulut bilişim ve büyük veri. Mobil cihazların hayatımıza girmesiyle akıllı telefonlar elimizdeki küçük bilgisayarlar haline geldi. Yine bu akıllı cihazlar sayesinde her yerden internete ulaşabilme imkanına kavuştuk. Tabii bu da sosyal medyayı her yerden kullanma imkanını beraberinde getirdi ve sosyal medyanın daha da hızla yaygınlaşmasına neden oldu. Kullanıcıların bilgilerine her yerden ulaşabilmesine izin veren teknolojiler sayesinde bulut bilişim de yaygınlaştı ve son olarak büyük veri uygulamalarının yolu açıldı.

Sosyal ağlar artık hayatımızın ayrılmaz bir parçası. O nedenle

cihazların ve bireylerin oluşturduğu bu dünyada şirketimizin nasıl yer alacağını kurgulamanız gerekiyor. Bu dört büyük trend hem hayatımızı hem iş yapış şeklimizi etkiliyor. Sosyal ağlar, bireyselden kurumsala tüm düzenler içinde yer alan ve gitgide daha da büyüyen bir sisteme karşılık geliyor.

Sosyal medyanın doğru kullanıldığı durumda risk barındırdığını düşünmüyorum. Hatta kurumlar tarafından bakıldığında doğru kullanımın oldukça avantajlı bir hale geldiğini gösteren çok sayıda örnek var.

İçinde bulunduğumuz sektör dolayısıyla sosyal medya trendlerini ilk zamanlarından beri yakından takip ediyorum. Herkes gibi benim de Facebook ve Twitter hesaplarım var. Fakat yoğun iş temposundan çok fazla kullanamıyorum. Genellikle haber alma amaçlı kullanıyorum.

Kurumlar için avantaj

Sosyal medyanın kurumlar için avantaj sağladığını düşünüyorum. Çünkü bu sayede iletişim açısından kurumlar, hedef kitleleriyle geleneksel yöntemlerin ötesinde yakınlaşabiliyor ve tüketicilerin ihtiyaç ve beklentilerini çok daha yakından görebiliyorlar.

Ülkemizde diğer iletişim kanallarını olduğu kadar sosyal medyayı da etkili şekilde kullanan birçok marka var. Bizim de Microsoft Türkiye olarak onlardan biri olduğumuzu düşünüyorum. Hem kurumsal

olarak hem de markalarımız için aktif olarak kullandığımız sosyal medya hesaplarımız mevcut ve bu kanallar üzerinden tüketicilerimizle yakınlaşmak, onlara fayda sağlamak için çaba içindeyiz.

Bugüne kadar sosyal medyada bulunduğumuz için olumsuz bir geri dönüş almadık. Aksine Microsoft Türkiye olarak kullanıcılarımıza bu kanal üzerinden sağladığımız faydalı bilgiler için sürekli geri dönüşler alıyoruz.

Sosyal medya sayesinde herkes birer haberci

İşin doğası gereği insanların özgürce paylaşım yapabilmesi, sosyal medyanın bu denli büyümesinin ve önem kazanmasının en önemli sebebi. Bu konuda kontrolü kullanıcılar belirliyorlar.

Artık herkes sosyal medya sayesinde birer haberci. Birçok önemli olayda bu durum ile karşılaştık. Gazete, radyo, televizyon kanalları bile her gün birçok mesajı kendi takipçileriyle paylaşıyorlar, hatta kimi zaman ana akım medyanın paylaşmadığı mesajları bile. Bu da dünyada yeni bir trend olarak vatandaş gazeteciliği kavramını önümüze getiriyor. Bence haberciliğin gittiği nokta da bu yönde. Doğru kullanıldığı şekilde insanların haber almalarını kolaylaştıran sosyal medyanın zaman geçtikçe daha da önemli bir hal alacağına inanıyorum.

Dünyadaki en etkili, ucuz ve hızlı iletişim yöntemi

Bugün dünyada en etkili, ucuz ve hızlı iletişim yönteminin, tüm kontrol zorluğuna rağmen, sosyal medya olduğunu düşünüyorum. Sosyal medyada etkin şekilde var olmayan kurumlar kısa zamanda yok olma tehlikesi ile karşı karşıya kalırlar.

Veli Tan Kırtiş
Akfa Holding
Yönetim Kurulu Üyesi

Sosyal Medya'nın dünyayı nasıl değiştirdiğini, onlarca kitap yazsak, İstanbul Gezi Parkı'nda yaşananlar kadar iyi anlatamazdık hiçbirimiz. 50 kişi ile başlayan toplumsal bir protesto, üç gün içinde dünyada yüz milyonlarca insanın haberdar olduğu bir harekete dönüştü. Yani çok hızlı yayıldı.

Çok kısa zamanda bu kadar büyüyen olaylar, zaman zaman ilk günkü çıkış noktasından oldukça farklı noktalara büründü. Yani kontrol edilemedi.

Yine çok kısa zamanda, farklı düşüncedeki insanlardan oluşan

ve 10 yıl öncesinde uzun yıllar gerçekleşemeyecek kadar birbirine anlayan, birbirine bağlı, farklı sosyal gruplar oluştu. Bu gruplar bir şeye taraf oldular veya karşı oldular.

İnsanlar ne kadar iletişim içinde olurlarsa, o kadar etkileşim içinde olurlar. Bu gerçekle baktığımızda insanlığın sosyolojik evrimi, sosyal medyanın var olması ve yaygınlaşması ile onlarca kat hızlanmıştı diyebiliriz.

Artık insanlar çok daha fazla kişiyle çok daha fazla iletişim içindeler, inanılmaz bilgilere

erişiyorlar ve bunlar tüm düşüncelerini, kararlarını, planlarını değiştirebiliyor. Bunu anlamak çok önemli. Kimsenin, bugünkü bilgiler ve tecrübelerle yönetemeyeceği bir mecradan bahsediyoruz. Önce sabırlı olup anlamak gerekiyor. Bu anlama süreci belki yıllar alacak ancak o zaman tam olarak neyi nasıl değiştirdiğini ve değiştirebileceğini yorumlayabileceğiz.

Yönetmesi zor mecra

Sosyal medya, bireysel olarak da yönetmesi zor bir mecra. Eğer günlük, haftalık düzenli vakit ayırmazsanız ciddi olarak ilişkilerinize zarar verebilir. Yani ya içinde olup vakit harcamak ya da hiç olmamak gerek. Çünkü insanlar sizi orada görünce var olduğunuzu kabul ediyor, tepkisizliğinizi yorumlamaya başlıyorlar. Zor bir durum. Ama her şeyin içinde de olmak istemiyorsunuz. Ne yapmak gerek?

Herkes kendi doğrusunu zamanla bulacak. İlk önerim şu; apartman komşularınıza, 10-15 kişi arasında söylemeyeceğiniz hiçbir şeyi sosyal medyada yazmayın! Pişman olursunuz.

İnsanlar tüketici olarak birbirinden ciddi etkileniyor. Tüketim alışkanlığına yönelik yakın zamanda yapılan bir araştırmada, 'güvendiği bir kişinin referansı ile karar verme' yüzde 60 gibi çok yüksek bir oranda ve birinci

sırada çıktı. Bu durum, insanların sosyal medyada doğru veya yanlış bir düşünceden ne kadar çok etkilenebileceğini de gösteriyor. Dolayısıyla sosyal medyada 'güvenilirliğinden maksimum emin olduğumuz kişi ve gruplarla' iletişim içinde olmak zaman içinde herkes açısından önemli olacak. Daha geniş gruplarla veya tanımadığımız kişilerle iletişimle olmak elbet kaçınılmaz ancak temkinli olmak gerekiyor.

Sosyal medyada bazen yanlış bir varsayım, dünyanın en sağlam şekilde ispatlanmış gerçeği gibi algılanabiliyor, "bu kadar kişi söylüyorsa doğrudur" deniyor! Zaman içinde bu hızlı ve kaygısız iletişim tarzı daha kontrollü olacaktır diye düşünüyorum.

Ben de 2008'de Facebook'u ve LinkedIn'i kullanmaya başladım, Twitter'a sadece üç-dört ay önce başladım ve istediğim gibi kullanmaya hâlâ vakit bulamıyorum.

Kurumlar için güneş gibi

Sosyal medyayı kurumlar için güneş gibi kabul edebiliriz. Uzak durursanız donarsınız, fazla yakın olursanız yanarsınız!

Üretim ve sanayide farklılaşmanın bu kadar zor olduğu bir ekonomide, önemli olanın artık ürünü veya servisi nasıl pazarladığınız olduğu konusunda hemen herkes hemfikir! Diğer yandan, pazarlamanın en önemli misyonu "paydaşlarla etkin iletişimdir" dersek yanlış bir şey söylemiş olmayız.

Bugün dünyada en etkili, ucuz ve hızlı iletişim yönteminin, tüm kontrol zorluğuna rağmen, sosyal medya olduğunu düşünüyorum. Sosyal medyada etkin şekilde var olmayan kurumlar kısa zamanda, tahminimce en çok 10 yıl içinde, yok olma tehlikesi ile karşı karşıya

Sosyal medya kesinlikle özgür kalmalı. Otokontrol her şeyi çözecektir, sabırlı olunmalı. Mecranın olgunluk seviyesine gelmesi zaman alacaktır.

kalırlar! Bu teorimde standart sapmanın çok yüksek olacağını sanmıyorum. Türkiye'de kurumlar sosyal medyayı etkili bir şekilde kullanmaya yakın bile değiller bence!

Özgür kalmalı

Sosyal medya kesinlikle özgür kalmalı. Otokontrol her şeyi çözecektir, sabırlı olunmalı. Mecranın olgunluk seviyesine gelmesi zaman alacaktır. Kullanıcılar bir süre sonra art niyetli, yalan yanlış mesajlar atan, güvenilir bulmadıkları veya kendi ahlaki sınırlarını ihlal eden kişileri network'ünde tutmak istemeyecektir. Bu süreç 4-5 yıl alabilir. Bu süre sonunda büyük ölçüde kullanıcıların içinde bulunmaktan keyif aldıkları dengeli grupları oluşacaktır.

Bunu sağlanmanın yolu özgürlüktür. Ancak bu özgürlük söyleminin sınırlanması gereken alan, istisna olarak, çocuk istismarı olmalıdır. Bunun dışında siyasi, ticari, dini, sosyolojik tüm alanlarda kısıtlamalar suni olacaktır, kontrol edenin keyfiyetine kalacaktır ve adı da elbet 'sansür' olacaktır!

Birçok konuda eğitiyor

Sosyal medya, demokrasi kavramının, kamu kurumlarının bir söylemi olmasının ötesinde, bireylerin yaşamına, evlerine girmesi için en önemli araç olacaktır.

Öyle ki, birçok birey hayatı boyunca demokrasinin sesini

duyup, kendisini görememektedir. Bireysel hak ve özgürlüklerinin farkında değildir. Bir örnek vermek gerekirse, bir dükkandan aldığı özel güvenlik kıyafetlerini giyen 10 kişi, bir şehre giderek herkesi sıraya dizip, yat kalk yaptırabilir. Bunun örneklerini görüyoruz. Halbuki böyle bir güce, bırakın herhangi bir kişinin, en üst düzey bir kamu görevlisinin bile sahip olmadığı bilinmemektedir.

Bugün sosyal medya, özellikle toplumsal haklar ile ilgili, bir kısmı yanlış ama çoğu doğru olan birçok konuda toplumu eğitmektedir. Bunun toplumsal olaylara neden olmaması düşünülemez. Bu çerçevede kamu kurumlarının da doğru bir şekilde sosyal medyada yer alması, eğri ile doğrunun anlaşılması açısından kıymetlidir.

Haber kanalı olacak

İçinde bazı riskler barındırsa da, önümüzdeki 10 yılda en büyük haber kanalı sosyal medya olacaktır. Bunu hiç bir şey engelleyemez. Bu çerçevede bireyler, kurumlar ve kamu için farklı fırsatlar var. Her kesim bu yeni medyadan haber alma, haber verme fırsatını doğru şekilde kullanabilirse bireysel, kurumsal gelişimine önemli katkı sağlayabilir.

Son olarak, bugünün 20'li yaşlarında olan gençlerin, gelecek 10 yılda sosyal medyada, dolayısıyla ekonomide ve toplumsal olaylarda önemli rol oynayacağını inanıyorum. Bunu dikkate almak gerekir.

İletişim stratejimizde sosyal medya öncelikli yere sahip

Eczacıbaşı Topluluğu'nun iletişim stratejisinde sosyal medya çok öncelikli bir yere sahip. Bu bakış açısıyla Eczacıbaşı Holding ve Topluluk kuruluşlarımız ve markalarımız, sosyal medyada geniş kitlelerle samimi, hızlı, eğlenceli ve dinamik bir iletişim kurmaya odaklanıyor.

Faruk Eczacıbaşı
Eczacıbaşı Holding
Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı

Sosyal medyanın bence en önemli özelliği, iki taraflı bilgi akışının olması. Buna şimdiye kadar hiç alışmamıştık. Eskiden ailemize, komşumuza veya sosyal hayatımızda birkaç kişiye söyleyebildiğimiz bir şeyi şu anda bütün topluma duyurabiliyoruz. İkinci fark ise sesimizi topluma duyurmakta 'aracı' kullanmıyoruz. Alıştığımız klasik medyada mesajı veren ile alan arasında zincirin farklı halkaları var. Sosyal medyada ise yayın veya medya yönetimi diye bir şey yok... Özellikle bu iki özelliğin bir arada bulunması, sosyal medyayı bizim alıştığımız yapıdan çok daha farklı hale getiriyor.

Şu ana kadar sosyal medyanın yapıcı anlamda kullanıma örneklerini yeni yeni görmeye başladık. 'Yapıcı' sözünü olumlu veya olumsuz bir anlamda söylemek istemiyorum ama dünyanın neresinde olursa olsun, daha çok mevcut sistemleri sorgulayıcı bir şekilde kullanılıyor. Şimdilik benim gördüğüm en iyi örnek, küçük bağışlarla fon bulma örnekleri ile 'kitle destekli fon yaratma' (crowdsourcing). Buna benzer daha mikro ölçekli bir takım yararlı modeller ortaya çıkıyor. Dünyayı daha çok dinamikleştirdiği konusu ise tabii kuşku götürmez. Risk konusuna gelince yarattığı bilgi ve veri 'kirliliği'nin en büyük risk olduğunu düşünüyorum. Doğru, yanlış, yalan, eski ve yeni bilgi tamamen birbirine karışmış durumda. Hele bu, yıcıklıkla

bir araya geldiği zaman tehlike oluşturmaya başlıyor. Manipülatif yaklaşımlara çok açık. Toplumları, bireyleri yanlış bilgilendirmeye çok açık. Bilgileri süzmek daha farklı bir analitik yetenek gerektiriyor ki daha bu konuda yeterli bir birikim sağlandığını düşünmüyorum. Sosyal medya bugünkü biçimiyle iki kenarı da keskin bir kılıç.

En fazla Twitter'ı kullanıyorum

Açıkçası sosyal medyayı ilk ne zaman kullanmaya başladığımı hatırlamıyorum. Zaten internet, kullanımının en başında dahi bir çeşit sosyal medya olarak kullanılıyordu. Fakat bizim anladığımız sosyal medyayı ilk Facebook'a girdiğimde yaşadım. Facebook'a kuruluşunun ilk yıllarında, bir dostumun tavsiyesiyle kaydolmuş ve birkaç ay sonra dayanamayıp çıkmıştım. Hiç alışmadığım bir ortamda nasıl devam edeceğimi bilmiyordum. Şu anda Facebook, LinkedIn ve Twitter hesaplarım var. Son zamanlardaki gelişmelerden ötürü daha fazla Twitter kullanıyorum.

Yapıcı olarak kullanılmalı

Doğrusu sosyal medya kurumlar için de gittikçe daha fazla önemli olmaya başladı. Özellikle de toplumun olumlu veya olumsuz tepkisini çok çabuk görme olanağı sağladığını düşünüyorum. Bence kurumların başarısının önemli bir etkeni, sosyal medyadan gelen tepkiye verdikleri cevap olacaktır.

Türkiye'de kurumlar sosyal medyayı etkili bir şekilde kullanabiliyorlar mı sorusuna gelince, 'etkili bir şekilde kullanma'nın ne demek olduğu önemli. Kendi yararlarına kullanmayı başarabiliyorlar mı sorusunun cevabı için, sadece Türkiye'de değil tüm dünyada bu sorunun cevabı için henüz çok erken olduğuna inanıyorum. Yavaş yavaş bu alışkanlıklar çok farklı yerlere yönlenecektir. Söylediğim gibi, en önemli başarının 'crowdsourcing'de olduğuna inanıyorum. Hem Türkiye'de hem de dünyada hızla

yayılıyor. Ancak ne derece başarılı kullanıldığı konusunda benim yorumum 'yapıcı olarak kullanmak', ki bunda daha başarılı olarak kullanıldığına inanmıyorum.

Güncel olmanın unsuru

Eczacıbaşı Topluluğu'nun iletişim stratejisinde sosyal medya çok öncelikli bir yere sahip. Bu bakış açısıyla Eczacıbaşı Holding ve Topluluk kuruluşlarımız ve markalarımız, sosyal medyada geniş kitlelerle samimi, hızlı, eğlenceli ve dinamik bir iletişim kurmaya odaklanıyor. Facebook, Twitter ve LinkedIn sayfaları başta olmak üzere, Instagram, Pinterest, Google+ gibi platformlarda sosyal medyaya uygun içeriklerle sayfalarda düzenli iletişim yapıyor ve kullanıcı yorumları yakından takip edilerek, soru ve yorumlara hızla cevap veriliyor. Böylelikle, sosyal medya sayfaları birer 'haber yayın alanı' olmaktan çıkarak kullanıcı ile marka arasında duygusal bağ kurmayı amaçlayan birer 'etkileşim platformu'na dönüşüyor. Öncü ve yenilikçi uygulamalar geliştirilerek sayfalar daha interaktif, daha eğlenceli bir şekilde yaşatılıyor. Kuruluş ve markalarımız ile ilgili 'Kim, ne zaman, nasıl, ne konuşuyor? Mutlu mu mutsuz mu?' soruları, nedenleri ile yakından izleniyor ve bu doğrultuda iletişim sürekliliği sağlanıyor. Önümüzdeki dönemde de, kuruluş ve markalarımızın sosyal medyadaki rolünün yaratıcı, yenilikçi, şaşırtan, düşündürdüren, konuşturan içerikler sunarak hızla artacağına inanıyorum.

Sosyal medyada 'bulunmak', güncel olmanın olmazsa olmazıdır. Hem olumlu hem olumsuz geri dönüşler oluyor tabii ama önemli olan, geri dönüş nasıl olursa olsun çok hızlı oluyor ve sizi hazırlıksız yakalayabiliyor.

Bazı alanlarda kullanımı kısıtlanmalı

Sosyal medyanın zaten özgürlüğü içinde barındırdığını düşünüyorum.

Eğer bugün bizim tanıdığımız 'sosyal medya' kısıtlanırsa, yerini hemen başka bir 'sosyal medya' çok kısa sürede alacaktır. Sosyal medya, özgürlüğü kendiliğinden içinde barındırmakta ve zaten bu özelliğinden dolayı çok yoğun olarak kullanılıyor. Açıkçası, bazı alanlarda kullanımının kısıtlı olması gerektiği inancındayım... Örneğin silah yapımı, çocuk pornosu, nefret söylemi, kasıtlı yalan ve provokasyona kısıtlamalar getirilmeli. Ama zaten bu gibi kısıtlamaların hukuki ve yasal temelleri var. Ancak, bu gibi sınırlamalar ülkeler arası ortak bir hukuki dil gerektiriyor ki, örneklerini çok gördüğümüz bu dilin yerleşmesi daha gerçekleşmiş değil.

Son zamanlarda toplumsal olaylarda sosyal medyanın rolünün örneklerini çok fazla gördük. Nasıl olacağını tam olarak bilemiyorum ama mutlaka bilgi kirliliğinden arındırarak bazı yöntemler olması gerektiğini düşünüyorum.

Bunun hukuki yapısı halen tartışılıyor. Ama buradan 'nereye' varacağımız konusunda gerçekten fikrim yok. Bilgilendirmenin hızı konusunda ise geleneksel medyadan tabii ki çok farklı bir noktada sosyal medya. Bunun sakıncaları da açık: Sosyal medya, konuşur gibi yazılan bir mecra olduğu için, burada veri-bilgi filtresi, o kişiye kalmış durumda. Klasik medyadaki veri-bilgi denetim mekanizmaları burada yok.

Sosyal medyanın, daha 'medya' kavramını yeterince değiştirdiğini düşünmüyorum. Bugün halen eğitim kuşağında olan gençlerin alışlagelmiş medyadan daha fazla sosyal medyadan bilgi aldıklarını görüyoruz. Bu gençler, haber izleme alışkanlıklarını çalışma hayatına katıldıkları zaman da devam ettireceklerdir. Tabii ki sosyal medya ile beraber ortaya çıkan bir diğer konu da 'vatandaş haberciliği'. İlk elden ve bu kadar hızlı bilgi alma ve topluma dağıtmanın çok önemli etkileri olacağını düşünüyorum.

İTÜ24

sosyal medyanın ta kendisi

İTÜ24'ü sosyal medyayı kullanan bir konvansiyonel medya olarak değil de, sosyal medyanın ta kendisi olarak düşünmek gerekiyor. Çünkü biz İTÜ'deki tüm öğrencilerin oluşturduğu haber akışını derleyerek bir yayın haline getiriyoruz. Haberleri bir ajanstan ya da bir merkezden almıyoruz. Bu da zaten sosyal medyanın tanımı.

Sosyal medya öncesi dünyada bilgi tek merkezden medya kuruluşları sayesinde insanlara ulaştırılan bir kavramken, artık herkesten herkese ulaştırılabilen dev bir ağ durumunda. İnsanlar bu aşırı bilgi akışının dezenformasyona neden olduğunu iddia etse de durum aslında tam tersi. Tek merkezden akan veriyi istediğiniz gibi manipule edebilirsiniz. Ancak bu kadar büyük bir bilgi ağını doğru okumayı öğrenirseniz her zaman doğru bilgiye ulaşabilirsiniz. Bilgiyi manipule ederek menfaatler sağlamaya alışmış olan bazı dünya çarkları bu durumda işlemez hale gelmiş oluyor. Bu da bütün dünya düzeninin değişmesi demek. Herkesin yayıncı olduğu bu yeni dünya, özellikle şirketler ve markalar için farklı halkla ilişkiler stratejileri geliştirmesi gerekliliğini

Gökçe Sezgin
İTÜ24.com Kurucusu

doğuruyor. Bu değişimi göremeyen kurumlar için ortada büyük riskler var. Örneğin sizin milyonlarca dolar harcayarak konvansiyonel medya üzerinden yaptığınız reklamlar, müşterilerinizi yeterince memnun edemediyse bir şikayet sitesi yüzünden tamamen işe yaramaz hale gelebiliyor. Aynı örnek üzerinden üçüncü kullanıcıyı baz alarak yorum yaparsak da bu büyük fırsatlar doğuruyor. Çünkü ürün veya hizmet aldığınız bir kurum artık sizi memnun etmek zorunda. Aksi halde bu piyasadan silinmesi

eskisinden çok daha hızlı oluyor. Bunu sadece şirketler bazında değil devlet otoriteleri üzerinde de, bireysel ilişkiler üzerinde de aynı mantıkla yorumlayabiliriz.

Sosyal medya uzun süredir hayatımızda

Sosyal medya kavramı kelime olarak her ne kadar yeni kullanılmaya başlasa da, uzun süredir hayatımızda bir şekilde var olan bir kavram. Tarihine baktığımızda dünya otoriteleri mirc, ICQ gibi sohbet uygulamalarını

sosyal medya çatısında varsayıyor. Ancak bence sosyal medyanın başlangıç noktası Geocities'in herkese ücretsiz olarak web sitesi açmaya fırsat vermesiyle başlıyor. Benim de tanışmam bu şekilde oldu. Geocities üzerinden aldığım bir web sitesiyle bugünün bloglarına benzeyen ilkel bir yapı oluşturmuştum. Ancak sosyal medyanın bugün bu kadar önemli olmasının mimarı şüphesiz Facebook'a aittir. Bunun yepyeni bir dünya olduğunu fark etmemiz de Facebook ile 2005-2006 yıllarında mümkün oldu.

Uzmanlar tarafından yönetilmesi

Sosyal medyayı iyi kullanabilen kurumlar müşterilerinden alması gereken geri dönüşleri büyük araştırma bütçeleri ayırmadan alabiliyor ve müşterileriyle sürekli iletişim halinde kalarak bir adım/ürün sonrasını en doğru şekilde planlayabiliyorlar. Ama bu sürecin kesinlikle sosyal medya tecrübesi yüksek uzmanlar tarafından yapılması gerekiyor. Örneğin Van depremi sonrası bir havayolu şirketimizin sosyal medya ajansı aracılığıyla yaptığı hatalı bir kampanya, firma için çok büyük negatif etkileri olan bir tepkiye dönüştü. Kitlelerin tepkilerini analiz edebilecek uzmanlar tarafından yönetilen sosyal medya süreçleri ise her zaman firmalara, insanlar üzerinde iyi marka imajı yaratılarak avantaj olarak döndü. Türkiye'de kurumlar sosyal medyaya çok sıcaklar. Bu konuda bir eksik olduğunu düşünmüyorum. Ancak etkili kullanma açısından asıl sıkıntımız, bütün reklamcılık firmalarının sosyal medya ajansı olarak hizmet vermeye başlaması. Kurum liderleri bu firmaların 'sosyal medya yönetici' arayan iş ilanlarına baksalar ne kadar profesyonellik dışı çalıştıklarına şahit olacaklardır. Bu konuda alınacak çok yol var.

Erişim 100 bini buluyor

Bu sistemin içinde İTÜ24'ü sosyal medyayı kullanan bir

konvansiyonel medya olarak değil de, sosyal medyanın ta kendisi olarak düşünmek gerekiyor. Çünkü biz İTÜ'deki tüm öğrencilerin oluşturduğu haber akışını derleyerek bir yayına haline getiriyoruz. Haberleri bir ajanstan ya da bir merkezden almıyoruz. Bu da zaten sosyal medyanın tanımı. Bunu gerek sitemiz üzerinden gerek diğer sosyal medya siteleri üzerinden yapıyoruz. Bazı paylaşımlarımız yalnızca ilgisini çeken birkaç bin kişiye ulaşırken, örneğin son dönemde ülke gündemini de ilgilendiren ve İTÜ'nün de bir şekilde içinde bulunduğu haberlerimiz 100 bin gibi erişim rakamlarına ulaşmaya başladı. Türkiye'de özellikle hedef kitlemizi oluşturan genç kesimin en aktif olarak kullandığı sosyal medya siteleri Facebook ve Twitter olduğu için İTÜ24'ü de en çok bu iki sitede görebilirsiniz. Ancak bunun yanında birçok sosyal paylaşım sitesinde de fiilen varız.

Meydan24.com'da kim olduğunuz bilinmeyecek

İnternet dünyası gerçek dünyanın birebir kopyasıdır. Günümüzde insanların çok kullandığı araçlara bakacak olursak, gerçek dünyada yaptığımız şeyleri daha çok kişiyle aynı ağ üzerinde sanal dünyada yapabilmemizi sağlayan şeyler olduğunu göreceksiniz. Meydan24.com da kim olduğunuz bilinmeden tanıdıklarınız hakkındaki fikirlerinizi ortaya dökebileceğiniz bir site. İş ortamında, okul ortamında boş bir anınızda nasıl başka bir iş/okul arkadaşınız hakkında birileriyle fıkos yapıyorsanız meydan24.com'da da aynen bunu yapıyorsunuz. Kimse sizin kim olduğunuzu bilmiyor ve hakkında konuştuğunuz kişi de konuştuğunuzdan haberdar oluyor. Kısacası herkes birbirinin sayfasına onun hakkındaki düşüncelerini anonim olarak yazıyor. Kimlikleri gizleyerek yapmacılıktan tamamen kurtarıyoruz insanları. Ne düşünüyorlarsa onu yazıyorlar.

Dünyanın en dürüst sosyal medya sitesi diyebiliriz. Şimdilik test yayını olarak sadece İTÜ öğrencilerine hizmet veriyor. En kısa sürede tüm gençlere açılacak dev bir sosyal medya haline gelecek.

Kısıtlama teknolojik olarak pek mümkün değil

Sosyal medya gerçek dünyada olmayan bir şeyi asla kendi içinde barındıramaz. Yani iki kişi arasında konuşurken kullanılan eleştirici ifadeleri her zaman sosyal medyada kullanılan ifadelerden daha acımasızdır. Sosyal medyayı kontrol altına almaya çalışmak bilmemeyi, bilmeye tercih etmek demek. 'Herkes her şeyi söylesin ama ben duymayayım' mantığını çok da sağlıklı bulmuyorum. 'Kontrol olmazsa insanı şiddete ve sapıklığa yönlendirebilir' diyorlar yeni medya için. O zaman soruyorum, neden yeni medyanın kullanılma oranı yüksek olan bölgelerde şiddet ve taciz olayları diğer bölgelere nazaran daha az? Demek ki teorileri yanlış kuruyoruz. Bu nedenle gerçek dünyada kurallar neyse sosyal medyada da aynı kuralların geçerli olmasından ötesi düşünülemez bile. Zaten yapı olarak internet teknolojisinin tüm dünyadaki bilgisayarların birbirine bağlı olduğu devletler üstü bir yapı olmasından dolayı devlet kurumlarının buna kısıtlama getirmesi teknolojik olarak da pek mümkün görünmüyor.

Konvansiyonel medyanın haberi iletirken uyguladığı süzgeç, insanların haberi Twitter başta olmak üzere benzer sosyal medya platformlarından almasını zorunlu kılmaya başladı. Tüm dünyada son aylarda meydana gelen toplumsal olaylarda da açıkça görüldü ki, eski medyanın olayları yansıtmaya hızı yavaş, uyguladığı otosansür çok fazla. Yeni dünya ise tamamen sansürü reddeden bir altyapı üzerinde yükseliyor. Ayak uyduramayanların yok oluşlarını izleyeceğiz.

Maalesef çoğu marka sosyal medyada etkisiz

Eğer, güçlü bir hikayeniz varsa, sosyal medyada çok şanslısınız. Sosyal medya ilginçliği, insancıl olmayı ve farklı olmayı ödüllendiriyor. Gerçek yaşamda kimin daha çok parası varsa en iyi iletişim noktalarına o sahipken, sosyal medyada bu kural, kimin daha ilginç hikayesi varsa en iyi iletişim noktalarına onun sahip olacağı şekilde değişti.

Özgür Alaz
Promoqube
Kurucu Ortağı

Herkesin internete anında bağlandığı, paylaşım yaptığı ve bilgiye ulaştığı bir dünya çok daha farklı olacak. Yeni yeni ilk adımlarını görüyoruz ama asıl değişim bu dünyada doğan gençlerin daha fazla hayata katılmasıyla olacak. Öncelikle tüm dünyada görülmemiş bir şeffaflık dönemine giriyoruz. Sosyal medyanın beden diline alışıyor insanlar. Gerçek hayatta sevgilinizin trip atmasının sosyal medya şekli, mesajınızı görüp yanıt vermemesi örneğin. İletişim dahil her şey bireyselleşiyor. Markalar olarak herkese aynı anda konuşmak zorunda değiliz. Herkese ayrı ayrı, tam istedikleri anda ama onların izniyle konuşma şansımız var.

Sosyal medya kontrol edilemiyor, sahibi yok. Sosyal medyada fikirler çok hızlı yayılıyor. Böylece fırsatlar ve riskler de eskisinden çok daha fazla. Bugün, bir ürün lanse edip 24 saat içinde 100 milyonların kullanmasını sağlamak sosyal medyayla olası. Gangnam Style ve Angrybirds bu şekilde doğdu. Medya değiştikçe, her sektörü baştan yaratma, yeni deneyimler inşa etme ve yeni markalar geliştirme şansı var. Öte yandan, alışık olmadığımız ve kaotik bir dünya burası. Kötü haberler roket hızında yayılıyor. Yıllarca inşa ettiğiniz güveni bir sosyal medya kazasıyla kaybetmeniz mümkün.

Türkiye'nin ilk Twitter kullanıcılarındanım

2004 yılında üniversite öğrencisiyken,

Türkiye'nin ilk pazarlama bloglarından marketallica adında bir blog açtım. Amacım her gün öğrendiklerimi paylaşmaktı. Her gün yazıyordum, yeni fikirler bulmak için kendimi zorluyordum ve bunun anında karşılığını da aldım. Pazarlama dergileri bir süre sonra, üniversite öğrencisiyken bana sorular sormaya başladılar, mezun olmadan iş teklifleri aldım ve bilgiyi paylaşmanın değerini anladım. Ana ilgi alanım, yeni trendler olduğu için diğer sosyal ağlarla da çok erken tanıştım. Örneğin, 2007 yılı başında Twitter ile tanıştım. Türkiye'nin ilk kullanıcılarından birisiydim.

İTÜ yıllarımda özellikle son iki senede interneti çok aktif kullandım. Çünkü, internetin ne büyük bilgi kaynağı olduğunu keşfettim. Dergilerle, kitaplarla bize yıllar sonra gelen trendleri internet araştırmasıyla bulmak bana büyüleyici gelmişti. Üniversite yıllarımda blog yazmaya başladım. Trendwatching.com ile o dönemlerde tanıştım ve ekibin ilk trend gözlemcilerinden birisiydim. Dünyadaki yeni fikirleri internet üzerinden bulup trendwatching'e raporluyordum.

Türkiye'de iyi yatırımlar yapıyor

Yaklaşık üç sene önce bunu kurumlara anlatıp sosyal medya hakkında ikna ederdik. Şimdi, politikacılar bile sosyal medyanın ne kadar önemli olduğunu anlamış durumda. 40 milyon insan zamanlarının büyük kısmını burada geçiriyor. Lobi burada yapılıyor, fikirler burada oluşuyor. İstemeseniz de markanız burada konuşuluyor.

Türkiye bu konuda dünyada önde gelen bir ülke. Genç nüfusumuz ve sosyal medyanın yaygınlığı sayesinde Türkiye'de bu konuda iyi yatırımlar yapılıyor. Dünyaya örnek oluyor. En gelişmiş kampanyalar ve stratejiler Türkiye pazarında doğuyor. Dünyayı geriden takip etmiyoruz. Bu konuda dünyada rekabetçi ajanslara, teknolojilere ve risk alan markalara

sahibiz. Birçok global marka için Türkiye, sosyal medya alanında test ülkesidir. Burada, en iyi uygulamaları denerler, başarılarını diğer ülkelere taşırlar. Birçok global markaya, farklı ülkelerinin operasyonuna da Türkiye'den destek verdik.

Türkiye'nin ilk sosyal medya ajanslarından

Promoqube, Türkiye'nin ilk sosyal medya ajanslarından. Artık günümüzde sosyal medya tüm dijitali de kapsadığı için kendimizi sosyal ağ dünyasında, herkesin birbirine bağlı olduğu dünyada pazarlama iletişimi yapan bir ajans olarak tanımlıyoruz. Güçlü markaları sosyal medyada temsil ediyoruz. İletişimlerini planlıyoruz, yıllık iletişim stratejilerini belirliyoruz. Ajansımızın yıllardır geliştirdiği sosyal medya teknolojileri ve kampanya platformları ile müşterilerimize sonuç odaklı işler sunuyoruz. Büyük markaların, sosyal medyada ölçekli şekilde müşteri destek hizmeti vermesi, sosyal medyayı dinlemesi ve data analizi yapması konularında özel servislerimiz var.

Genelde sosyal medyada geri dönüşler sanılanın aksine olumlu veya diğer uçta olumsuz olmuyor. Sosyal medyada bulunan çoğu marka maalesef etkisiz. İlginç değişimler, insanlarla iletişim kurmuyorlar ve bu dünyanın iş yapma biçimlerine uymuyorlar. Ne yazık ki, hayalet şekilde sosyal medyada bulunuyorlar. Eğer, güçlü bir hikayeniz varsa, sosyal medyada çok şanslısınız. Sosyal medya ilginçliği, insancıl olmayı ve farklı olmayı ödüllendiriyor. Gerçek yaşamda kimin daha çok parası varsa en iyi iletişim noktalarına o sahipken, sosyal medyada bu kural, kimin daha ilginç hikayesi varsa en iyi iletişim noktalarına o sahip olacak şeklinde değişti.

Sosyal medya kayıtların olduğu gerçek bir hayat gibi. Gerçek hayatta da herkesi ve her şeyi sevmek

zorunda değiliz. İyi insanlar, kötü insanlar ve bazı kurallar var. Bazı yalan yanlış haberler kurumların itibarlarına zarar verebilir, bazı durumlarda bu haberlerin bilinçli çıkarıldığı da olabiliyor. Diğer yandan da bazı kişiler, her olumsuz fikri, hakaret diye algılayabiliyor. Herkesin kendisiyle aynı düşünmesini isteyebiliyor. Buradaki kurallar, düşünce özgürlüğünü de gözeterek işletilmelidir.

Sosyal medya ana akım medya oldu

Ülke olarak toplumsal olaylarda sosyal medyanın etkisini yeni yeni fark ediyoruz. Ellerinde internete bağlı 30 milyon kişiyle demokrasi ve ülke yönetimi boyutunda da ciddi bir değişim olabileceğini birebir yaşadık. Değişimi çok hızlı gördük. İnsanlar haberlerden, neler olup bittiğinden Twitter kanalıyla haberdar oldu. Sosyal medyanın kendisi ana akım medya oldu. Gezi olayları sırasında duvarda her şeyi özetleyen çok güzel bir söz vardı: Devrim, televizyonlarda yayınlanmayacak. Tweet'lenecek. Olanlar tam da bu şekilde oluyor.

Son dakika haberleri hep Twitter'dan alınıyor. Cumhurbaşkanı bir açıklama yapacaksa önce Twitter'dan paylaşıyor, gazetelerin köşeleri bile sosyal medyadan beslenen haberlerle dolmaya başladı. Gazeteciler, kendi poplaritelerini sosyal medyadaki takipçi sayılarıyla ölçmeye başladı. Daha önemli bir dönüşüm de medyaya güvenle ilgili. Son dönemde, geleneksel medya, insanların gözündeki güvenini ve itibarını çok ciddi şekilde kaybetti. İnsanlar, daha gerçek haberler almak için sosyal medyaya itibar ediyor. Artık, mobilin ve genişbant internet sayesinde videonun yükselişiyle birlikte bu trend daha farklı boyutlara ulaşacak. Sokaklarda eli kameralı 30 milyon muhabirin dolaşması gibi bir ortama giriyoruz. Güvenilirlik sorunlarını tartışmaya devam edeceğiz ama habercilik eskisi gibi olmayacak.

Mayıs 2014'te İTÜ Günü Töreni düzenlemeyi planlıyoruz

Feray Girgin
ITUMD-ABD Derneği Başkanı

2004 yılında New York'ta kurulan ITUMD-ABD Derneği inşaat, makina, elektronik ve haberleşme dahil olmak üzere çeşitli fakültelerden mezunları bir araya getiriyor. Aralarında başlatılacak network'ün daha da gelişmesini, dayanışma ve iletişimin artırılmasını arzuladıklarını söyleyen ITUMD-ABD Derneği Başkanı Feray Girgin, İTÜ Mezunları Derneği olarak sadece New York ve Florida'daki mezunlara değil, ABD'deki tüm mezunlara ulaşabilmeyi istediklerini belirtiyor.

ITUMD-ABD Derneği hangi amaçla, kaç yılında kuruldu?

İTÜ Mezunları Derneği'ni 2004 yılında, ABD ve Kanada'da yaşayan mezunlarımızı bir araya getirmek, İTÜ ruhunu yeniden canlandırmak, tecrübelerimizi paylaşmak, İTÜ AGKUR'u oluşturmak, sosyal ve kültürel etkinlikler düzenleyerek, toplumumuza ve insanlığa yararlı olmak amacıyla New York'ta, kar amacı gütmeyen bir kuruluş olarak Yüksel Atillasoy tarafından kuruldu.

Siz kuruluşundan itibaren

dernekte aktif olarak görev aldınız mı?

2005 yılından itibaren dernekte aktif olarak görev aldım.

2006 yılında derneğin başkanı oldunuz. Yedi yılda dernekte neler değişti?

2005 yılında Yüksel Atillasoy'un başkanlığı döneminde, ITUMD-ABD'de ilk defa başkan yardımcısı olarak görev aldım. 2006-2008 döneminde de derneğimize başkanlık yaptım. Benden sonra, 2008-2010 döneminde Prof. Dr. Ali

Naci Akansu, 2010-2012 döneminde Prof. Dr. Mehmet Ulema başkanlık yaptı. 2011 yılında yeniden başkan yardımcılığına seçildim ve 2012 Ekim ayında da 2012-2014 dönemi için yeniden başkanlık görevine getirildim.

Su an kaç üyeniz mevcut? Ağırlıklı olarak üyelerinizin yaş aralığı kaç?

Kuruluş aşamasında 40-45 aktif üyemiz vardı. Şu anki aktif üye sayımız çok daha az. Üyelerimizin yaş aralığı 35-65. Birçok mezunumuza ulaşamadığımız

için buradaki mezunlarımızın sayısını tam tespit edemiyoruz. Hala mezuniyet dönemleri ve fakültelerden bilgileri toplamaya ve sınıflandırmaya çalışıyoruz. Genel olarak aramızda inşaat, makina, elektronik ve haberleşme dahil olmak üzere çeşitli fakültelerimizden mezunlar var. Üye listemizi, yönetim kurulumuzdan Tansel Alan ve Nilgün Özdemir ile birlikte güncel hale getirmeye çalışıyoruz.

ABD ve Kanada'daki Teknik Üniversite mezunlarını bir araya getirmeyi, bir network oluşturmayı hedefliyorsunuz. Bu hedef doğrultusunda neler yaptınız? İstedığınız network oluşturulabildi mi?

Bu hedef doğrultusunda, İTÜ Mezunları Derneği'mizin ve etkinliklerinin ABD'deki mezunlarımıza duyurulması için, web sitemiz (www.itumdusa.org), Prof. Dr. Mehmet Ulema tarafından hazırlandı. Ayrıca, Prof. Dr. Ahmet Pamuk'un başlattığı, İTÜ Mezunları Google grubuyla (ituusa@googlegroups.com) üyelerimiz, birbirleriyle iletişim kurup, bilgi alışverişinde bulunmaya başladılar. Bölgesel olarak düzenlediğimiz etkinliklerden de anında haberdar oluyorlar. ITU-USA Google grubumuzda 200 üye görünüyor. Derneğimizin Facebook, LinkedIn gibi sosyal medyalarda da hesapları

açılmış bulunuyor. Sloganımız: Birlikten kuvvet, kuvvetten de hizmet doğar. Burada arzumuz, aramızda başlatılacak network'ün daha da gelişmesi, dayanışma ve iletişimin artırılması, İTÜ Mezunları Derneği'mizin sadece New York ve Florida'daki mezunlara ve dostlarına değil, ABD'deki tüm mezunlarımıza ulaşabilmesi.

Derneğe üye olanlar ne gibi olanaklardan faydalanabiliyor?

Derneğimize üye olanlar sosyal faaliyetlerimize, seminerlerimize katılıyor, üyelerimizin sunduğu indirimlerden faydalanıyorlar. Vergiden muaf olduğumuz için restoranlarda vergi ödemiyorlar.

Dernek olarak düzenli aktiviteleriniz var mı? Üyelerinizle bir araya gelip neler yapıyorsunuz?

Milli günlerimizde ve bayramlarımızda üyelerimizi ve dostlarını bir araya getiriyoruz, AGKUR toplantıları ve seminerler düzenliyoruz, New York'u ziyaretleri sırasında, İTÜ'yü temsilen ABD ve Kanada'ya gelen İTÜ yöneticilerini, örneğin rektörlerimizi, Sn. Faruk Karadoğan ve Sn. Muhammed Şahin ve İTÜ Mezunları Derneği'nden görevlileri (Sinan Ardalı) buradaki mezunlarımız ile buluşturuyoruz. İTÜ ile ilgili bilgileri, bilim ve teknoloji haberlerini web sitemizden ve google grubumuzdan üyelerimize duyuruyoruz. Üyelerimizi her iki ülkedeki teknik gelişmelerden haberdar ediyoruz. Bu yıl, 24 Şubat'ta Florida'da, 31 Mart'ta New York'ta mezunlarımız için 'Mühendisler Günü' organize ettik. Son olarak, Mühendisname'nin 38'inci ve 39'uncu sayılarını üyelerimize ve grubumuza dağıttık.

Şu an gündeminizde olan projeler var mı?

New York, New Jersey, Philadelphia, Florida vb. değişik eyaletlerde üniversitemizin ve Türkiye'nin tanıtılmasına katkıda bulunmak,

Florida'daki mezunlar

öğrencilere ve mezunlara ulaşmak için İTÜ seminerleri; mesleklerinde lider pozisyonunda olan, İTÜ'lü mezunlarımızın, genç mezunlarımıza birikimlerini aktarıp, yol göstermelerini sağlamak adına mentorluk seminerleri; ABD'deki mezunlarımızla iletişim ağı kurmak ve veritabanı (MBS) oluşturmak; 2012'de, Petek Taşı Projesine -yurt yapımına katkımız olduğu gibi, 2013 yılında da herhangi bir projede (Laboratuvar, kütüphane, yurt, burs vb.) İTÜ'nün gelişmesine destek olabilmek; üyelerimizi bir araya getiren sosyal ve kültürel faaliyetleri, toplantı ve kutlamaları (Yeni yıla merhaba buluşması, milli bayramlar, Türk günü yürüyüşü, Atatürk'ü anma ve saygı gecesi vb.) 2013'teki projelerimizden bazıları.

Önümüzdeki dönem için derneğin planında yeni projeler var mı?

Mayıs 2014'te mesleklerinde 10-20-30-40 ve 50'nci yıllarını dolduranlara, İTÜ Günü Töreni düzenlemeyi planlıyoruz. 2014'te 10'uncu yılımızı bir gala gecesiyle kutlayacağız. Sosyal faaliyetleri ve seminerlerimizi önümüzdeki dönemde de devam ettirmek istiyoruz. İTÜ logolu güncel ve yeni ürünlerimizi üyelerimize sunacağız. Derneğimize katılımın daha da artırılması ve daha neler yapılabileceği konusunda görüş alışverişinde bulunmak için, üyelerimizden önerilerini ve bu nedenle hazırladığımız testin cevaplarını bekliyoruz.

İTÜ Mezunları Derneği ile ilişkileriniz nasıl? Ortak proje düşünüyor musunuz?

İTÜ Mezunları Derneği ile ilişkilerimiz gayet iyi sürüyor. Daha da iyi olmasını arzuluyoruz. Ülkemizden ABD'ye gelen rektör ve görevlileri buradaki mezunlarımızla buluşturuyor, biz de İstanbul'a geldiğimizde mutlaka dernek merkezimizi ziyaret ediyoruz. Bu yıl da üniversitemizin, Petek Projesi'ne -yurt yapımına- ve burs projesine katkıda bulunmayı planlıyoruz.

Türkiye'nin en seçkin üniversitelerinden biri

19 Mayıs 2013, Gençlik ve Spor Bayramı kutlaması, Gemi Gezisi

İTÜ Kimya Mühendisliği bölümünü seçmeye nasıl karar verdiniz?

Beşiktaş Kız Lisesi'nde Fen Bölümü'nü seçmiştim. Kimya en sevdiğim dersti. Üniversiteye giriş imtihanlarında üç üniversitenin kimya mühendisliği bölümünü kazandım. İTÜ Teknik Okulu'nu seçtim. Mezuniyetimde not ortalamam yüzde 70'in üzerinde olduğundan, İTÜ'de Kimya Yüksek Mühendisliğine kaydoldum. Ama CBI'in bursunu kazanıp İngiltere'ye ihtisasa gidince, yüksek lisansımı da orada, Salford Üniversitesi'nde yaptım.

Mezun olduktan sonra neler yaptınız?

1967'de İTÜ'den kimya mühendisi olarak mezun olup, bir yıl MKEK Kırıkkale Piring Fabrikası'nda laboratuvar ve kalite kontrol şefliği yaptım. 1968'de İngiliz Endüstrileri Konfederasyonu'nun bursunu kazanarak, İngiltere'de petrokimya ve plastikler konusunda iki yıl ihtisas yaptım. Daha sonra Manchester'da, Salford Üniversitesi'nde yüksek lisansımı tamamladım. Evlenip Arjantin'e yerleşince, konuyla ilgili değişik firmalarda, (Vialco, Monsanto Argentina, Arjantin Petrokimya Enstitüsü vb.) çalıştım. Buenos Aires'te, Arjantin-Türk Ticaret, Endüstri ve Turizm Odası'nı kurup, başkanlığını yaptım. Yine Bs.As. de, Türkiye Cumhuriyeti adlı ilkokula her türlü maddi ve manevi yardımda bulundum. Okulun öğretim görevlileri ve öğrencilerinin 1995 yılında Ankara'da her yıl kutlanan Uluslararası Çocuk Bayramı'na katılmalarını sağladım. Arjantin'de T.C. Buenos Aires Büyükelçiliği'mizde, 11 yıl konsolosluk, kurumlarla ilişkiler ve ticari ilişkiler bölümlerinde görev aldım ve dört

büyükelçimizin özel sekreteri olarak çalıştım. Dışişleri Bakanlığı'mızdan emekli olduktan sonra, New York'a yerleşip burada da toplum faaliyetlerimi, Amerika Türk Kadınlar Birliği'nde devam ettirdim. Derneğin 1999-2001 yılları arasında başkanlığını, 2003-2005 yılları arasında başkan yardımcılığını yürüttüm. Uluslararası Türk Topluluğu Federasyonu ve Mustafa Kemal Atatürk Turkish American Association'ın kuruluş aşamalarında yardımcı olup, başkanlığını üstlendim. 2006'da İTÜ Mezunları Derneği Başkanlığı'na getirildim. Dört yıl İngiltere'de, 25 yıl Arjantin'de, son 17 yıldır da ABD'de Türkiye ve Türk insanının tarihi, dili, edebiyatı, kültür ve sanatı, ekonomi, ticaret ve turizminin tanıtılması alanında çalışmalar gerçekleştirdim. İspanyolca konuşanlara Türkçe öğreten bir cep kitabı yazdım. 2008'de Florida Türk Radyosu'nun 'Derneklerin İçinden' programının yapımcılığını ve sunuculuğunu üstlendim. Türkiye ve Türk Birliği ile ilgili çalışmalarımın dolaylı, 2005 yılında 'Atatürk'ün Kızı' (Daughters of Atatürk) ödülünü aldım. Dernekçilik faaliyetlerimin yanında, bir iş kadını olarak New City Builders firmasının pazarlama ve satış müdürlüğünü yaptım. Halen New York ve Florida'da (Lic. Real Estate Broker olarak) emlak alım satım işlerini devam ettirmekteyim.

İTÜ'den mezun olmak sizin için ne ifade ediyor?

İTÜ'lü olmanın farkı veya ayrıcalığı, Türkiye'nin en eski (1773'den beri), seçkin ve en köklü üniversitelerinden birinin üyesi olmayı, topluma katkı sağlayan projelerin öncüsü olmayı ifade ediyor.

Benzersiz
Sosyal
Tesis

**"Bodrumlu Olmak";
Solemar'da Yaşamak!**

Solemar'ın eşsiz ortamında, sizi denize sıfır bir hayat bekliyor.

SOLEMAR
ADABÜKÜ

www.solemar.com.tr

SEBA

www.sebainsaat.com.tr

HEDEF
İnşaat Yatırım ve Ticaret A.Ş.

www.hedefinsaat.com.tr

Bu proje Seba İnşaat ve Hedef İnşaat ortak projesidir.

Detaylı Bilgi İçin Satış Ofisi

0530 115 90 40

0530 115 90 41

Siz hangi kuşaktansınız?

Bugün günlük yaşamda karşılaştığımız en eski kuşak 1927-1945 yılları arasında doğduğu varsayılan Sessiz Kuşak. Türkiye’de yaşayan 76 milyon kişinin yüzde 35’i ise Y kuşağından. En keskin ayrımın X kuşağı ve Y kuşağı arasında olduğunu söyleyen Dinamo Danışmanlık Yönetici Ortağı Evrim Kuran, kuşakları ve özelliklerini anlattı.

Evrin Kuran
Dinamo Danışmanlık
Yönetici Ortağı

ve konferanslarda konuşuyor, yazılar yazıyorum. İç ve dış müşteri segmentasyonunda kullanılan SES (Sosyo Ekonomik Statü) gibi yöntemlerin yeterince kapsayıcı ve niteleyici olmadığını fark ettiğimde, Türkiye’nin demografik yapısının zenginliğinden de etkilenerek, kuşak çalışmalarına yoğunlaşmaya karar verdim. 2000’lerin başında yüksek lisans çalışmamda tez konusu olarak belirlediğim organizasyonel çekicilik ve Y jenerasyonu ilişkisini araştırarak başladığım çalışmalarım, son 10 yıldır derinleşti ve Türkiye genelinde ve çeşitli komşu ülkelerde yaptığım araştırma ve uygulamalarla da zenginleşti. 10 yıl öncesinden epey farklı olarak, bugün geldiğimiz noktada, özellikle Gezi direnişi ile birlikte son aylarda her kesimden insan Y kuşağını çok sık telaffuz eder oldu. Bu bir anlamda sevindirici; öbür tarafta ise kavramın içini boşaltma tehlikesine karşı dikkatli olmak lazım.

Jenerasyon teorisi ve Y kuşağı meselesi bir süredir ‘trend’ olan popüler bir gündem olmanın ötesinde bir yerde. Jenerasyon teorisi, bireyleri etiketlemek, onları kategorilere yerleştirip, davranışlarını genellemeye yaramıyor. Jenerasyonları anlamamanın, organizasyonel sistemlerdeki mücadele alanlarında sihirli değnek etkisi yoktur ancak belli başlı davranış kalıplarını analiz etmek ve anlamlandırmakta güçlü bir ‘lens’ rolü görür. Jenerasyon teorisi bir kuşak gelişirken, çalışırken, bir ürünü tüketirken

Kuşak araştırmalarına ne zaman başladınız? Neden kuşakları araştırıyorsunuz?

Ben odak alanı jenerasyonel sistemler olan bir yönetim danışmanıyım. İç müşteri ya da dış müşteri tutundurma, motivasyonu, etkileşimine dair

yaptığım tüm çalışmaların merkezinde kuşak teorisi yer alıyor. Şirketlerle, tüketici markası ya da işveren markası çalışmalarında hedef kitleleri olan kuşak segmentlerine uygun iletişim stratejileri geliştirmeleri konusunda danışmanlık veriyorum. Seminer

vs. hangi motiflerle hareket ettiğine dair genel bir harita çıkarabilmemize imkan tanıma gücü olan bir araçtır.

Bildiğimiz en eski kuşak hangisi?

Aslında yüzlerce kuşak yok. Tam aksi, sadece dört tane kuşak arketipi var ve bu arketiplerin temsilcisi olduğu dönemler süreç içerisinde döngüsel biçimde kendini tekrarlararken, dönemlere verilen isimler (ya da harfler) değişiyor. Daha basit haliyle, örneğin bugün Y kuşağı diye tanımladığımız kuşak arketipi, içinde bulunduğumuz yüzyılda 'Y' olarak adlandırılıyor olsa da, aslında Y dediğimiz kuşak, HERO arketipinin 20'nci yüzyıl yansıması. Yani 21'inci yüzyılda HERO arketipi bir başka kuşak olarak karşımıza çıkabilir. Üstelik yine Y kuşağına benzeyen bir davranış biçimiyle. Ama soruyu günlük yaşamda karşılaştığımız en eski kuşak hangisi şeklinde ele alacak olursak, 1927-1945 yılları arasında doğduğu varsayılan Sessiz Kuşak'tan bahsedebiliriz ki bu kuşak Türkiye nüfusunun yüzde 7'sini oluşturuyor. Bu arada, an itibarıyla Türkiye'de çok az sayıda da olsa Sessiz Kuşak öncesi doğmuş olan ve hâlâ yaşayan Cumhuriyet öncesi kuşağın mevcut olduğunu not düşmekte fayda var.

Şu an Türkiye'de kaç farklı kuşak var? Bu kuşakların isimleri, özellikleri neler?

1927-45 arası doğduğu varsayılan Sessiz Kuşak'tan başlayarak ele alacak olursak, Sessiz'leri 1946-64 arası gelen BB (Bebek Bombardımanı) kuşağı takip ediyor. Bu kuşak da Türkiye'nin yüzde 19'unu oluşturuyor. Ardından gelen kuşak X kuşağı ve 1965-79 yıllarını kapsıyor. Türkiye nüfusunun yüzde 22'si. 1980-99 arası olduğunu varsaydığımız Y kuşağı nüfusumuzun yüzde 35'ini oluşturuyor ve 2000'den sonra doğmaya başlayan ve hâlâ dünyamıza gelmeye devam eden Z'ler ise şimdilik yüzde 17.

Y kuşağı, sorguluyor

Gezi Parkı olaylarıyla birlikte Y kuşağını daha yakından tanıdık. Apolitik derlerdi Y kuşağı için. Bize bu kuşağı kısaca anlatabilir misiniz?

Umarım söylediğiniz gibi daha yakından tanıma fırsatı bulmuşuzdur. Yani, umarım kuşakla ilgili yeni paradigmalara geliştirmiyoruzdur. Gelelim 'apolitik' konusuna... Evet, benim de yıllardır yaptığım çalışmalarda diğer kuşaklar tarafından Y kuşağına en hızlı yapılandırılan etiketlerden biri buydu. Çeşitli seminer ve toplantılarda üst kuşaklarla yeni nesli değerlendirirken genelde takıldığımız bir konuydu bu: "Bu kuşak neden ülke meseleleri ile ilgili değil?" Gönül rahatlığıyla söyleyebilirim ki, buna hep karşı durdum. Ülkede yeni neslin anlam odaklılığına yanıt verebilecek çekicilikte bir politik iklim var da, bu gençler mi ilgilenmiyorlar dedim. Gezi eylemlerine katılan genç nesil, bence aradığı anlamı ve birlikte değer yaratma keyfini buldu bu direnişin içinde. Bu yüzden de hareketi derinleştirdi ve hatta siyaset üstü bir düzleme taşıdı. Onlara boşuna 'Y' demiyoruz. İngilizce alfabede 'WHY?' (Neden?) diye okunan bu harf, jenerasyonun en belirgin özelliklerinden birini anlatıyor: Sorgulamak. Düşüncede

ve tavırda oldukça bağımsız yetiştirilen Y jenerasyonu, anlam veremedikleri her konuyu sorgulamak ve yeri geldiğinde statükoya meydan okumaktan kaçınmıyor. Böyle bir jenerasyonun apolitik olması bence zaten pek mümkün değil.

Yeni Türkiye 2000'den sonra doğanlar, yani Z kuşağı (Digital Natives) için hazırlanıyor diyorsunuz. Nasıl bir nesil olacak bu Z kuşağı?

2000'den sonra doğduğu ve 2018 ya da 2020'ye dek dünyaya gelecekleri varsayılan Z kuşağının en büyüklerinin bugün 13 yaşında olduklarını ve henüz iş yaşamında yerlerini almadıklarını hatırlayarak, bu kuşakla ilgili tanımlamalarımızın jenerasyon teorisinden edindiğimiz öngörülere dayandığını öncelikle belirtmek gerekiyor. İşte bu öngörüler bize şunu söylüyor: Z kuşağı, daha derin duygusalılığı, spiritüel zekayı, uyumu ve normlara adapte olma eğilimini temsil ediyor. Bir başka deyişle takipçi kuşak. Yani liderlikten çok takipçiliği çalışmamız gereken bir dönemin eşliğindeyiz diye düşünüyorum. Y kuşağı ile önemli farklılıklarından biri de, kısa dikkat-kısa odak kuşağı olan Y'lerle kıyaslandığında bu kuşağın odaklanma konusunda daha etkin olduğu/olabileceği. Bu öngörüler doğru çıkarsa Y kuşağının liderlik döneminin Z gibi takipçilerle daha keyifli olacağını varsayabiliriz. Kuşak teorisine göre Z kuşağı 'Artist' arketipinin bir yansıması. Buna uygun biçimde, inanç sistemi oldukça kuvvetli, duygusal, soyut kavramlara ilgili, önceki nesle oranla daha uzun süre odaklanabilen, çatışma yanlısı olmayan, felsefi alanda daha meraklı olabilecek bir nesilden bahsediyoruz. X kuşağının kuvvetli bireycilik anlayışı, Y'de yerini topluluğa ait olma bilincine bırakıyor. Z'ye gelindiğinde ise çatışma karşıtı bir kuşak olacakları öngörülen bu nesil birlik, bütünlük ve barış kavramlarını iş dünyasına yeniden hatırlatacağa benziyor.

Bebek Bombardımanı: Bu kuşağa 'Sandviç kuşağı' da deniyor; çünkü aynı evde hem ebeveynlerine hem çocuklarına baktılar! Bu yıllar, dünyanın insan hakları hareketlerini ve radyonun altın çağını, Türkiye'nin ise ihtilali ve çok partili dönemi yaşadığı yıllar. Önceki döneme kıyasla ciddi nüfus artışının yaşandığı ve ilk televizyonun dünyaya geldiği bu dönemin insanların işe dair tutumlarını özetlersek şöyle diyebiliriz: Çalışmak için yaşamak!

X Kuşağı: Kuşak döngüsünde bireyciliği temsil eden bir grup. Paraya daha fazla odaklanan bu kuşağın kadınlarının da iş gücüne daha fazla katılmaya başlaması ile X jenerasyonu daha az çocuk sahibi olunan bir dönem olarak tarihte yerini alıyor. İşe dair tutumunu ise şu sözcükler özetliyor: Yaşamak için çalışmak!

Y Kuşağı: Türkiye'de yaşayan 76 milyon kişinin yüzde 35'i bu kuşağa ait. Bir başka deyişle, Avrupa'nın pek çok ülkesinin toplam nüfusundan daha fazla sayıda Y kuşağı birey var ülkemizde. Bu yıllar, dünya Körfez savaşı, 11 Eylül gibi olaylarla didişirken, ülkemizde refah ve kriz dönemlerinin iç içe geçtiği yıllar. Komüniteye ait olma talebi, paylaşım, haz odaklılık, süreçten keyif alma ve takım bilincini yansıtan bu kuşağın iş yaşamına yönelik tutumu ise şu şekilde: İş ve yaşam dengesi!

Z Kuşağı: Şu an en büyüğü 13 yaşında olan bu kuşağın günlük hayatı ve iş dünyasını nasıl etkileyeceğine dair fütüristik yorumlar yapılıyor. Meslek tercihlerinde ciddi farklılıklar olacağı, doktorluk, avukatlık gibi zaman ve emek gerektiren meslek dallarının değer kaybedeceği gibi

yorumların yanı sıra Strauss ve Howe'un başını çektiği jenerasyon teorisinin, sistemin her 80 ila 100 yılda bir kendini tekrarladığı ve başa döndüğü prensibine bakarsak Z jenerasyonu, tekrarı oldukları sessiz kuşağın spiritüelliğini de yaşama yeniden kazandıracak.

Kuşaklara hangi ismin verileceği nasıl belirlenmiş?

Daha önce de belirttiğim gibi, kuşaklara hangi isimlerin verildiğinden daha önemli olan, sadece dört tane olduğu kabul edilen kuşak arketipi. Bu arketiplerin temsilcisi olduğu dönemler süreç içerisinde döngüsel biçimde kendini tekrarlarken, dönemlere verilen isimler (ya da harfler) değişiyor. Yani harfler, isimler bence çok önemli değil, sadece daha rahat segmente etmemizi sağlayan araçlar. Önemli olan arketipleri, yani evrensel iletişim sembollerini doğru okumak.

Bugün isimlendirilen kuşaklar genellikle ABD bakış açısı ve tarih (2'nci Dünya Savaşı'ndan sonra Bebek Bombardımanı vs.) söyleminin üzerine oturmuş görünüyor. Bunun tüm dünya kuşakları için geçerli olduğu savunulabilir mi?

Evet, ne yazık ki kuşak çalışmalarını derinleştiren batı dünyası olduğu için, söylemin de salt batılı bir söylem olduğuna dair bir paradigma var. Oysa, isimlendirmeler batılı araştırmacılar tarafından kurgulanmış olsa da, jenerasyon alanında söz söylemiş ve derin araştırmalar yapmış batılı sosyologların referanslarında doğulu bir 14'üncü yüzyıl düşünürü olan, çeşitli yazarlar tarafından modern tarihçiliğin, siyasal bilimlerin ve sosyolojinin kurucusu olarak gösterilen İbn-i Haldun'a rastlayabilirsiniz.

Bununla birlikte, elbette tüm coğrafyalarda bu kuşak şu yıl başlar bu yıl biter şeklinde kesin kanılara varmak gerçekçi olmaz.

Çevre dostu transformatörlerimiz ile enerjinin olduğu her yerdeyiz

ELTAŞ

Transformatör Sanayi ve Ticaret A.Ş.
kalitenin yarattığı güç

Kuru tip
transformatörlerde
depreme dayanım
konstrüksiyonu uluslararası
bağımsız test laboratuvarında
belgelenmiş ilk Türk firması

Dökme reçineli kuru tip transformatörler
(50 kVA'dan 20000 kVA'ya kadar / 1 kV'dan 36 kV'a kadar)

ELTAŞ-DIAMOND

- Yüksek verimli
- Tedaş MYD 99-031A kayıpları ile
- H sınıfı izolasyonlu
- Kısmi deşarj değeri max. 5 p C olan
- 5* yıl garantili

ELTAŞ-GOLD

- Yüksek verimli,
- Tedaş MYD 99-031A kayıpları ile
- F sınıfı izolasyonlu
- Kısmi deşarj değeri max. 5 p C olan
- 5* yıl garantili

ELTAŞ-STD

- Yüksek verimli,
- ELTAŞ standart kayıpları ile
- F sınıfı izolasyonlu
- Kısmi deşarj değeri max. 10 p C olan
- 2 yıl garantili

*5 yıl garanti şartları için lütfen başvurunuz.

Yağa daldırılmış güç ve dağıtım transformatörleri
(50 kVA'dan 40000 kVA'ya kadar / 1 kV'dan 66 kV'a kadar)

ELTAŞ-SUP

- Yüksek verimli
- Tedaş MYD 99-032D kayıpları ile
- 2 yıl garantili

ELTAŞ-STD

- Yüksek verimli,
- ELTAŞ standart kayıpları ile
- 2 yıl garantili

ELTAŞ TRANSFORMATÖR SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

A.O.S.B. 10046 Sokak No: 4 Çiğli - İzmir / TÜRKİYE | T: +90 232 398 15 00 | F: +90 232 376 77 64

www.eltas.com.tr

“

Dünya çapında yapılan Y kuşağı araştırmalarının işaret ettiği önemli bir konu şu: Bölgesel farklılıkların en minimal olduğu kuşak Y kuşağı.

”

Bölgesel farklılıklar mutlaka göz önüne alınmalı. Dünya çapında yapılan Y kuşağı araştırmalarının işaret ettiği önemli bir konu şu: Bölgesel farklılıkların en minimal olduğu kuşak Y kuşağı. Türkiye'nin Y kuşağına bakıldığında da dünyadaki –özellikle de gelişmiş batı ekonomilerindeki- Y kuşağından çok da dramatik farklılıkları olmadığını görüyoruz. Ancak yıl aralıklarında belirgin bir farklılık var. Batıda araştırmacılar Y kuşağını 1975'lerde başlatabiliyorlar; zira eve ilk PC'nin girdiği yılları baz alıyorlar. Bizde ise 1980'den önce kuşak geçişi olması mümkün değil. Hatta 1985'ten itibaren belirgin Y hareketlerini gözlemleyebiliyoruz. Kuşağın bitiş yılı olarak ise 1999'u varsayıyoruz. Türkiye içindeki bölgesel farklılıklara gelince, bu konuda ülkenin tüm bölgelerinde ve birbirinden çok farklı kentlerde araştırmalar yapma şansı olmuş biri olarak en önemli gözlemim şu: Temel algı aynı kalırken, sadece kültürel soslar değişebiliyor. Örneğin, bir gencin ülkenin doğusunda veya batısında yer alması bilgiye erişim hızını ve dolayısıyla viral etkisini farklılaştırıyor. Veya aile etkisini tüm bölgelerde tespit edebilmeniz mümkün.

Bir kuşağın yapısını, düşünce tarzını, yaşantısını vs. şekillendiren dış etkenler neler oluyor?

En temel dış etkenlerin politik ve ekonomik etkenler olduğuna inanıyorum. Dış etkenler ile kuşak yaşantılarının ise birbirini sürekli tetikleyen iki olgu olduğunu

düşünüyorum. Bu iki olgudan herhangi birinde olan değişikliğin diğerini de etkilediği aşikar. Buna tavuk-yumurta ilişkisi olarak da bakabilirsiniz.

En keskin ayrım hangi iki kuşak arasında gerçekleşmiş, anlatabilir misiniz?

Bence en keskin ayrım X kuşağı ve Y kuşağı arasında. Üstelik fiziki koşullar itibarıyla birbirine bu kadar yakın olan iki kuşağın, algı ve motivasyon olarak bu kadar net ayrımlar göstermesi bence çarpıcı. Örneğin, Y kuşağı ebeveynlerine X'ten daha bağlı. Pek çok Y'nin kahramanı anne-babalarıdır. Oysa X'ler için bunu söylemek zor. Y, çok daha fazla iş değişikliği yapmaya meyilli. Y kuşağının yaşamındaki ölçü birimi zaman; bir başka deyişle kantiteden çok kalite. Öte yandan X kuşağı daha somut bir ölçüm birimi olan para ile daha hızlı motive olabiliyor. Keskin biçimde sonuç odaklı bir tarzda yetişmiş olan X kuşağına kıyasla, Y kuşağı sürecin de önemini vurgulayan bir yaklaşımda. Süreçten keyif almaya istekli. Bireysel çalışmalarda son derece yüksek performans gösterebilen X kuşağına kıyasla, Y kuşağı takım içinde, takım ruhu ile çalışmayı seviyor. Risk alma eğilimi X kuşağında daha belirgin. Y ise 'güvenli maceralar' peşinde. X kuşağı iç referanslı bir düşünce yapısını temsil ediyor. Bir başka deyişle, kendi bildiği ve inandığının dışına çıkmak istemiyor. Y için ise dış referanslı bir tavır içinde olduklarını, yani diğerlerinin düşünce ve görüşlerini önemsediklerini söylemek mümkün.

Kimdir?

CONSULTANT

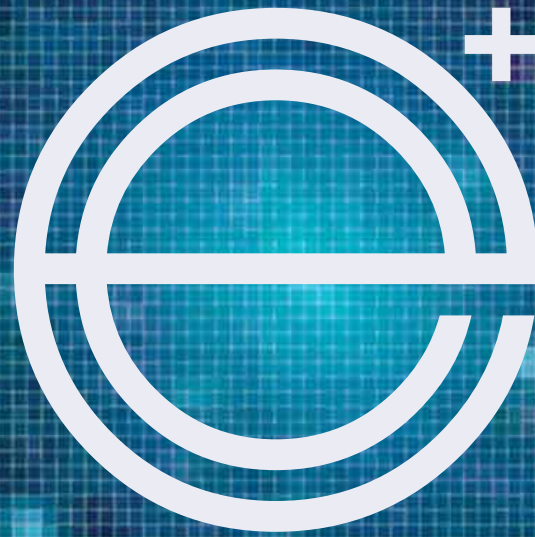
Evrım Kuran

Dinamo Danışmanlık / Yönetici Ortak

www.evrimkuran.com

Hacettepe Üniversitesi İngiliz Dili ve Edeyatı, Marmara Üniversitesi HR Management & Development ve Sabancı Üniversitesi Executive MBA bölümlerinde öğrenim görmüştür. Kuşaklar ekseninde iç ve dış müşteri davranışları ve işveren markalama çalışma alanlarıdır. Halen Türkiye Sistem Dizimleri Enstitüsü'nde DGfS (Deutsche Gesellschaft für Systemaufstellungen) tarafından onaylanmış ve EAP (The European Association for Psychotherapy) esaslarına göre yapılandırılmış olan sistem dizimi (constellation) çalışmalarına devam etmektedir. Evrim Kuran, Uluslararası Koçluk Federasyonu ICF üyesidir ve federasyon tarafından akredite edilmiştir. Çeşitli ulusal ve global markaların işveren markalama ve jenerasyonel sistem danışmanlığını yapmış ve yapmaktadır. Elma Yayınevi yayın kurulu üyesi olan Kuran'ın ayrıca çeşitli süreli yayınlarda ve portallarda yazıları yayınlanmaktadır.

MOBİL ÇAĞA POZITRON İLE ADIM ATIN

POZITRON®

Türk futbolunda az iş çok getiri dönemi yaşanıyor

Bugün Türk futbolunda özellikle de Fenerbahçe deyince aklımıza gelen ilk isimlerden biri Oğuz Çetin. Futbol hayatına dokuz yaşında gittiği Almanya'da bir Alman kulübünün altyapısında başlayan Çetin, burada hem disiplini hem mentaliteyi almış. 15 yaşında döndüğü Türkiye'de Sakaryaspor'da futbola devam eden ve 17 yaşında A takımında oynamaya başlayan Çetin, hem eğitimini hem futbolu aynı anda götürmek istediği için üniversitede İTÜ Sakarya Mühendislik Fakültesi'ni tercih etmiş. Çetin için üniversite hayatı yaşanması muhteşem bir şey. Üniversitenin hayata bakış açısını değiştirdiğini

anlatan Çetin, bugün Türk futbolunda tam da bunu aradıklarını söylüyor.

İTÜ Sakarya Mühendislik Fakültesi İnşaat Mühendisliği Bölümü mezunusunuz. Küçüklükten beri istediğiniz bir bölüm müydü bu?

Dokuz yaşında Almanya'ya gittim ve 15 yaşında da tekrar okumak üzere geldim. Türkçem biraz zayıf olmasına rağmen çok başarılı bir öğrenci oldum. Fazla kişi inanmaz, lisedeki not ortalamalarım 8,5-9,5 civarındaydı. Anne ve babamın bizi hep okumaya teşvik eden yönleri vardı. Lise çağlarım daha popüler olduğum yıllardı. Sakaryaspor'un altyapısında

Türk futbol tarihinin efsane oyuncularından Oğuz Çetin, İTÜ Sakarya Mühendislik Fakültesi mezunu. Sakaryaspor'da gösterdiği yüksek performansın ardından 1988 yılında transfer olduğu Fenerbahçe'de yıldızlaşan oyuncuya göre her şeyin kolay tüketildiği Türkiye'de bugün, yüksek idealler koyup azimle çalışacak kafa yapısında gençleri bulmak çok zor.

oynamaya başlayıp lisedeyken A takıma yükselmişim. Ne kadar iyi sporcu olabileceğim o günlerde belli olsa da okumadan olmazdı. Mutlaka okuyacağım, öyle şartlanmışım. O yıllarda tabii ki meslek seçmek kolay değildi. Üniversite sınavları çok daha farklıydı. Hatta 81 yılında üniversite sınavına girdiğimde sistem değişmiş, iki aşamalı sisteme dönmüştü. Ailemin çok istediğini bildiğim için birinci sıraya bana uygun bir meslek olmamasına rağmen doktorluğu yazmışım. Hemen ikinci sırada mühendislikler vardı. 18 sıralama hakkımız vardı, ben sadece beş tane yazdım. İkincisi de İTÜ Sakarya Mühendislik Fakültesi'ydı. Sakarya yazmamın en büyük sebebi de Sakaryaspor'da futbol oynuyor olmamdı. Futbol hayatımda olmasaydı belki direkt İstanbul İTÜ'yü yazardım ama ben özellikle hem futbolu hem üniversiteyi bir arada götürmek istediğim için ikinci sıraya İTÜ Sakarya

Mühendislik Fakültesi'ni yazdım ve kazandım.

Futbol babadan oğula geçen bir ilgi miydi? Babanızın etkisi oldu mu futbol hayatınızın şekillenmesinde?

Babam da çok önemli bir futbolcuymuş. Öyle bir babanın oğlu olmak tabii ki futbola doğru kaymakta önemli bir etken. Ama sizin yetenekleriniz belirleyici oluyor. O yıllarda hep adım adım yükseldim futbolda. Bizim evde futbol çok önemliydi ama inanın okumadan olmazdı. Mutlaka okuyacaktık.

İTÜ'de maçlar yaptınız mı?

İTÜ'ye de gelip oynadım. Üniversite içerisinde bölümler arası, fakülteler arası maçlar olurdu. Biz Sakarya Fakültesi olarak her zaman üstün gelirdik. İstanbul'a geldik, İTÜ'nün bünyesindeki organizasyonlarda maçlar yaptık. Bu çok keyifliydi.

Sakaryaspor'dan sonra nasıl gelişti olaylar? Biri mi keşfetti sizi?

Çok küçük yaştan itibaren bir şey yapıyorsam onun en iyisini yapmalıyım bilinciyle yetiştim. 17 yaşındaydım, 1980 yılında Sakaryaspor ikinci ligdeydi. Birinci lige çıkarmak için Fenerbahçe'den sekiz tane oyuncu aldı. Alınan sekiz oyuncu Türk futbolunun en önemli isimleriydi. 17 yaşında onların arasında oynadım. Hatta kişilik özelliğimden kaynaklanıyor, 22 yaşına geldiğimden çoğuna kaptanlık yaptım. Ama bu sadece yetenekli olmakla olmaz, tuttuğunu koparacaksın, mücadele edeceksin. Çok disiplinliyim çünkü. Almanya'nın da getirdiği bir şey. Tabii sırf o değil aile yapımız, kişilik yapımla ilgili. Ben günlük yaşantımda futbola yönelik yaşadım. Yani hayatımın içine futbolu sokmadım, futbolun içine yaşantımı soktum. Sakaryaspor'da ciddi şekilde performans gösterince büyük kulüplerin dikkatini çekti. Ama Sakaryaspor'dan gitmek kolay değildi. Bir kere üniversiteyi bitirmem gerekiyordu. Bitirdikten sonra gidecektim, transfer yönetmeliklerinden dolayı kulüpler hep avantajlıydı, gidedim. Ta ki 1988

yılına kadar. Dört arkadaş ben, Aykut, Turhan ve Serdar Fenerbahçe'ye transfer olduk.

Fenerbahçe'den sonrası nasıldı? Özlüyor muydunuz Fenerbahçe'yi?

Tabii ki. Benim gibi idealist olan birinin Fener'den ayrılması, futbola bırakması demek normalde. Ama ailem var, çocuklarım var. Bu işi zevk için yapmıyorum. Başarılı olmak durumundayım ama para da kazanmak zorundayım. Türk futbolunda genellikle büyük takımlardan ayrılan her yıldız futbolcunun temposu düşmüştür. Ben onun aksine Fener'den sonra dört yıl daha oynadım. 2,5 yıl İstanbulspor'da, 1,5 yıl da Adana oynadım ve 37 yaşında bıraktım.

Nasıl karar verdiniz bırakmaya?

Sayın Başkan Aziz Yıldırım sayesinde. 2000 yılının Nisan ayında beni aradı "artık futbolu bırak, gel Fenerbahçe'ye. Bir şekilde yeni bir yola gir" dedi. Düşündüm, taşındım tamam dedim. Mustafa Denizli ile Fenerbahçe'de çalışmaya başladım. Antrenörlük hayatım o şekilde başladı. Futbolculuk ve antrenörlük bambaşka şeyler. Futbolcuysen her şey sizin elinizde. Ama antrenörlükte çok farklı faktörler var. Kulübün iç yapısı, dinamizmi, o gün başkanın ve yönetimin gücü, güçsüzlüğü, taraftarı, medyası... Türkiye'de antrenörlük yapmak gerçekten maharet isteyen bir şey.

Hangisi daha keyifli oynamak mı, yönetmek mi?

Futbolculuk. Futbolculuk dönemimde en kritik günlerde ciddi performanslar göstermişimdir. Tribünler ayağa kalkmıştır. Ama antrenörlükte öyle bir şey yok. Çünkü dışarıdasınız. Maç başlayana kadar ne yapıyorsunuz, sonra da doğru yanlış bir şeyleri düzeltmeye çalışıyorsunuz. Antrenörlük hayatı özellikle Türkiye'de çok zor. Çünkü kulüp yapılanmaları Avrupa'da olduğu gibi olmadığı, kurumsal işlemediği ve profesyoneller için başında olmadığı için daha günlük kararlar, duygular

Türkiye'nin gelmiş geçmiş en iyi oyuncularından biri olarak anılıyorsunuz. Sizin bugün favori oyuncunuz kim?

Şunu göz ardı etmemek lazım; bizim dönemdeki Türkiye ile şimdiki Türkiye çok farklı. O dönemde bizim değerlerimiz ile bugünkü değerler arasında çok büyük farklar var. Dolayısıyla oyuncu profilleri de değişti. Bizim o zamanki profilimizle bugünkü oyuncu profilleri arasında uçurumlar var. Hem kişilik olarak hem yetenek olarak. Bugünküler kötü anlamında söylemiyorum. Türkiye değiştiği için toplum değişiyor, yaşantı şekli değişiyor. Beni farklı kılan en büyük özellik, yeteneklerimin ve performansımın dışında, kişiliğim, davranışlarım ve sorumluluk duygumdu. Saha dışında öyleyken, saha içerisinde yine öyleydim. Ben yoktum, hep takım vardı. Oyun sitilim de takıma yönelikti. Bugün baktığım zaman hem kişilik özellikleri, davranışları, işine yaklaşımı açısından hem de saha performansı olarak aklıma gelen ilk isim Selçuk İnan. Hem çok yetenekli hem sahada çok iyi performans gösteriyor. Ama saha dışında da çok başarılı davranışlarıyla, tutumuyla çok örnek bir sporcu.

hep öne çıkıyor. O yüzden de Türk futbolu patinaj yapmaya devam ediyor maalesef.

Bir ara Milliyet'te spor yazıları yazıyordunuz. Devam edecek misiniz? Uzun dönem oyuncu olarak yaşadığınız son yorumcu olmak nasıl bir duygu?

Aslında futbolu bilen kişiler, toplumu doğru yönlendirmek adına bence mutlaka yapmalılar. Ama bunu yine popülizmden uzak yapmalılar. Türk futbolunun buna ihtiyacı var. Keşke futbolun içinden gelen kişiler basında yer alıp, toplumu buna göre yönlendirse. Bugün en çok reyting alan programlar kavga dövüşün olduğu, tarzın çok kötü olduğu programlar. Bu hiç hoş değil. İşte futboldaki şiddetin aslında temeli oralara dayanıyor. Taraftarlar yanlış yönlendiriliyor. Tabii bunun yanında kulüp yönetimleri, verdikleri beyanatlar kötü. Milliyet çok önemli bir gazete. Beni arayıp yazı yazmamı istediklerinde seve seve yazdım. Bu sene bir aksilik olmazsa büyük bir ihtimalle hem televizyon hem yazılı basın içinde yer almayı düşünüyorum.

Şimdi geriye dönüp baktığınızda unutamadığınız bir maç, bir anı var mı?

37 yaşına kadar, 19 yıl futbol oynadım. Çok maç var ama ne olursa olsun iş dönüyor dolaşiyor 1996 yılında Trabzon'u Tranzon'da yenerek şampiyonluğu aldığımız maça geliyor. Bir de Fenerbahçe'den ayrılmak zorunda kalıp İstanbulspor'a gittiğimde Fenerbahçe'ye karşı İnönü standında oynadığımız maç var. Trabzon maçı çok önemli. Trabzon bizden iki puan öndeydi ve yenmemiz gerekiyordu. Yenildiğimiz veya berabere kaldığımız takdirde şampiyonluğu Trabzon alacaktı. Sayın Ali Şen başkanımız beni ve Aykut'u takımdan göndermek istediği için uzun süreden beri gelen ciddi olumsuzluklar vardı. Söylenenlere göre o maçı kazanamadığımız takdirde bizi uçağa almayacaktı. Öyle psikolojiyle gittik o maça. Bizim için

“

Bugünün futbolcularının bakış açısı çok dar. Yüklü transfer paralarının ödendiği günümüzde para alıp başını gittiği için hiçbir şekilde aidiyet duyguları kalmadı artık. Kulübün sana yıllık 1,5 - 2 milyon Euro veriyor, bu kulüp için ölmen lazım.”

”

Ali Şen önemli değil veya bir başkası. Biz Fenerliyiz. Fenerli olduğumuz için o maç Fenerbahçe'nin maçı, Ali Şen'in maçı değil. Profesyonelliğimiz kadar aidiyet duygumuz da çok yüksek takımımıza, camiamıza. O kadar büyük olumsuzluklara rağmen biz o sahaya çıktık. Allah büyük, 1-0 malup durumdayken 55'inci dakikada ben frikikten bir gol attım. 83'üncü dakikada Aykut ikinci golü attı. Trabzon'u yendik, şampiyonluğu aldık. Bu her futbolcuya nasip olacak bir şey değil.

O sene Ali Şen bizi istememesine rağmen gitmek istemeseydik gitmezdik. Ama bizim gitmememiz demek camianın kaosa girmesi demekti. Bizi kadro dışı bırakabilirdi, bir ay sonra tribünler bağırırdı, bizi tekrar sahaya çağırırdı. Biz de bir sorun çıkmasın, madem istenmiyoruz, gidelim dedik ve İstanbulspor'a gittik. Tabii şampiyonluğa kimse sevinemedi, bir sürü üzüntüler oldu. Patlaması da İstanbulspor-Fenerbahçe maçında oldu. İnönü stadı 40 küsur bin doldu, dışarılarda binlerce insan vardı. Ve o maça sırf benim için, Aykut için geldiler. O maça ciddi tezahüratlar da yaptılar. Öyle çok önemli bir gün geçirdik.

Senelerce Oğuz Çetin ve Aykut Kocaman ismini yan yana gördük. Bu efsane ikili hala bir araya geliyor mu, görüşebiliyor musunuz?

Tabii ki. 1984-85 senesinde Aykut Sakaryaspor'a geldi. O da o kadar yetenekli ki geldiği sene hazırlık

kampından herkes ağız açık bu kim, nereden çıktı diye Aykut'u izliyordu. 88'de birlikte Fenerbahçe'ye geldik, 96'da birlikte Fenerbahçe'den gittik. Hep kader birliği yaptık Aykut'la.

Şike olaylarından sonra futboldan eskisi kadar keyif alıyor musunuz? Etkiledi mi sizin bakış açınızı?

Türk futbolunun içinde çok ciddi sorunlar var. Şike olayının patlamasıyla birlikte olay iyice basitleşti. Futbolun daha seviyeli, daha klas bir spor olması lazım. Bu kadar bayağılaşmamalı. Tabii ki futboldan alınan keyif biz profesyonelleri direkt etkiliyor. Türk futbolunun şike senesine kadar olan süreç ile ondan sonrakine baktığınız zaman bir şey değişmiyor. Bir sistem kurulmadıkça, kafada bir şeyler değişmedikçe Türk futbolu Avrupa'yı yakalayamaz. Sporu ne amaçla yaptığımızı iyi görmemiz lazım. Bugün baktığınız zaman oynanan oyun konuşulmuyor ki. Hep oyunun dışındaki şeyler konuşuluyor. Futbol doğru yapılanmadı bizde. Gittikçe de kötüye götürüldü. Futbolu oluşturan unsurlar var. Kulüpler bazında başkan, yöneticiler, camianın etkin isimleri, teknik adamlar, futbolcular, taraftarlar, basın. Baktığınız zaman Türkiye'de şunu siz de görüyorsunuzdur kimsenin kimseye saygısı yok. Herkes kendi sınırlarının dışına taşmış. Taraftar birtakım şeyleri belirleyici hale gelmiş. Basın zaten her yere girmiş. Yöneticilerin davranışları, konuşmaları, futbola yaklaşımları... Öz eleştiri yapmamız

lazım teknik adamların konuşmaları, mesajları... Bugün futbolcular futbol oynamanın dışında birçok şeyle de ilgileniyor. Bu saygı ortamı oluşmadıkça da bu kaos ortamı devam edecek. Kaosun olduğu yerde de rant vardır. Bu ranttan da her yerdeki kişiler faydalanacaktır.

Şu an gençlerin çoğu belki de maddi sebeplerden ötürü futbolcu olmak istiyor. Genç futbolcu adaylarına hangi tavsiyelerde bulunmak istersiniz?

Sistemsizliğin olduğu böyle bir ülkede gençlerin bir fark yaratıp öne çıkmaları, futbolcu olmaları kolay değil. Özellikle de Türkiye’de, artık her şeyin bulunduğu ve tüketildiği bir ülkede, yüksek idealler koyup azimle çalışacak kafa yapısında gençleri bulmak çok zor. ‘Olmak istiyorum’la bu işler olmuyor. Ben 10 yaşında Almanya’da sabah saat 06:00’da 10 kilometre bisikletime binip, ormana gidip orman koşularını ve çalışmalarımı yaptım. Zaman o kadar değişti ki. Türkiye’de her şey kolay elde etme dönemi olduğu için, gençleri de suçlamıyorum öyle bir ortamda yaşıyoruz. O azmi göstermek, o iradeyi göstermek çok zor. Eğer iyi bir futbolcu olmak istiyorsa, yeteneği de varsa söyleyeceğim şeyler klişe olacak. Düzenli çalışması lazım, futbola yönelik yaşaması lazım. Bugün nice gençlerimiz var çok yetenekliler ama hayatın sunduğu imkanlar o kadar güzel ki, çok küçük yaşta da iyi paralar ödendiği için onların futbolu düşünmesi, futbola göre günlük bir program yapıp yaşamaları mümkün değil. İmkanlar çok arttı ama gelen yetenekli oyuncu sayısı da kalmadı. Tek tük geliyor. Hep Türkiye’nin düzeninden dolayı. Türk futbolcusunun sorunu fiziksel gelişimleri de zihinsel gelişimleri de yavaş oluyor. Futbolcu herkes olabilir de üst düzey olmak, kazanan olmak, aranan olmak, büyük performans gösterip neticeyi değiştirmek için de çok çalışmak lazım. Türkiye’de ne yazık ki az iş, çok getiri dönemi yaşıyoruz.

Sekiz yılda altı gol kralı çıkardık

Hangi takımı tutuyorsunuz?

İnsan bir camiaya mal olduğu zaman onu rahatlıkla dile getiriyor ya, ben daha rahat dile getiriyorum. Babam Fenerbahçe’liydi. Son yılları bir kenara atacak olursak topluma daha fazla hitap eden cami Fenerbahçe’dir. Halkın takımıdır, popülaritesi çok yüksektir. Fenerbahçeli’yim. Abimin adı Can Bartu’dan dolayı Can. Benim oğlumun adı da Bartu.

Kaç tane birinci lig maçında oynadınız?

Rakamları tam bilmiyorum ama ligde en fazla oynayan oyunculardan biriyim. 600 küsur lig maçı.

Bugüne kadar toplam kaç gol attınız?

Ligde 78 tane gol atmışım. Benim için çok fazla bir gol aslında. Normalde ben kendime bireysel rant getirmek için daha bireysel oyunu seçebilirdim. Gol pozisyonuna girdiğim zaman bile asist yapardım. 78 gol attıysam, 178 tane asist yapmışımdır. Benim asistlerimle de direkt vurup gol atarlardı. Daha çok takımın ve arkadaşlarımın performansını yükselten bir oyun anlayışı içindeydim. Özellikle de Aykut ve Rıdvan ile o konuda çok uyumluydük. Galatasaray’dan Tanju gelip 1,5 yıl bizde oynamıştı. Hala aradan yıllar geçmiş, 50 yaşına gelmişiz, aklına geldikçe ‘Oğuz bana pas atmazdı,

Oğuz beni sevmedi’ diye konuşur sağda solda, televizyonda. Ben de ona şu karşılığı veririm. Ben ona geldiği o kısa sürede 22 tane gol pası vermişim. Vermişim, gol atmış. Ayrıca gol kralı oldu. Sekiz yıl Fenerbahçe’de oynadım altı tane gol kralı çıkardık. Üç defa Aykut, Tanju, Boliç ve Bülent. Direkt kendime almıyorum ama çoğunlukla benim organizasyonum, benim onlara verdiğim paslarla oldu. Öyle bir dönem yaşadık biz. Golü atmaktan ziyade golcü arkadaşları topla buluşturup golü atmalarını sağlamak daha öncelikli düşünceydi bende.

Kariyeriniz için en önemli maç hangisiydi?

Kariyerimin yükselişi açısından Sakaryaspor’da oynadığım dönemde Fenerbahçe’yi 5-1 yendiğimiz maç. Ben bilinen bir oyuncuydum ama o maçla birlikte İstanbul basını da benden daha fazla bahsetmeye başladı. Beşiktaş’a dört gol attık. Yine büyük performans gösterdim. O maçlar kariyerimin başlangıcında önemli maçlardı. Fenerbahçe’ye geldikten sonra da çok önemli maçlar oynadık. O yıllarda Galatasaray maçları bize büyük keyif veriyordu çünkü hep yeni yorduk onları.

Türkiye’deki en başarılı teknik direktör?

Fatih Terim.

Başarı sırlarımızdan biri liyakata dayalı atamaydı

1996 seçimlerinde en çok oyu alarak İTÜ'nün ilk kadın rektörü olan Prof. Dr. Gülsün Sağlamer, aynı zamanda 82'den beri faaliyette olan YÖK'ün de atadığı ilk kadın rektör oldu. Seçildikten sonra yaptığı en iyi işin çok iyi bir ekip kurmak olduğunu söyleyen Sağlamer, seçim zamanı o güne kadar hiç kimsenin yapmadığını yaparak 15 sayfalık stratejik plan yayınladığını anlatıyor.

Prof. Dr. Gülsün Sağlamer

İTÜ'nün şimdiye kadar ilk ve tek kadın rektörü Prof. Dr. Gülsün Sağlamer, çok güzel bir dönemde rektörlük yaptığını ve her yerden destek aldığını söylerken rektörlüğü boyunca hem çalışıp hem de yaptıkları işten çok keyif aldıklarını anlatıyor. Rektör olduğu süre zarfında pek çok ilki gerçekleştiren Sağlamer için üniversiteye kazandırdığı en önemli şeylerin başında, 15 milyon dolar bağış toplayarak yaptığı Sedat Üründül

Anaokulu, Natuk Birkan İlköğretim Okulu ve Elginkan Lisesi geliyor.

İlk, orta ve liseyi Trabzon'da bitirdikten sonra üniversite için İstanbul'a İTÜ'ye geldiniz. Bu tercihinizde ailenizin etkisi var mıydı, sizin kararınız mıydı?

Bu kararı kendim verdim. Hem de çok daha önceden verdim. Zaten çocukken de kille çok fazla haşır neşir olup evler, çeşitli dükkanlar yapıyordum. Dokuz yaşında

ilkokuldayken bir Hayat Bilgisi kitabında meslekler tanıtılıyordu. Orada mimarlığı okuduğumda, "tamam benim mimar olmam lazım", diye kendi kendime düşündüm. Büyük ağabeyim de o sırada lise son sınıftaydı, İstanbul Teknik Üniversitesi'ne hazırlanıyordu. Ağabeyime "ben mimar olmaya karar verdim, nerede okumam lazım" dedim. "İstanbul Teknik Üniversitesi'nin Mimarlık Fakültesi var, oraya girersin" dedi. Böylece dokuz yaşında gitmek istediğim okul ve meslek belli olmuş oldu. Ondan sonra bütün hayat İTÜ'ye, mimarlık fakültesine girmek şeklinde biçimlendi. Dokuz yaşından 17 yaşına, liseyi bitirinceye kadar bu hayalle çalıştım. 1962 yılında İTÜ'nün sınavları ayrı yapılıyordu. Fizik, kimya ve matematik sınavları vardı, o sınavlara girdim. Mimarlık fakültesini birincilikle kazandım. Böylece rüyalarım gerçek oldu. Yani ailemden değil doğrudan doğruya kendimden gelen bir istekle... Ve bugün yine seçmek durumunda kalsam yine İTÜ Mimarlık Fakültesi'ne gelir mimar olurum.

Girdiğinizde İTÜ Mimarlık Fakültesi'nde öğrenci sayısı kaçtı? Kızların oranı nasıldı?

Bizim sınıf çok ilginç bir sınıftı; çünkü ne bizden önce ne de bizden sonra, bizim sınıftaki kadar kız öğrenci mevcut değildi. 40 öğrenci vardı sınıfta ve bunun 14'ü kızdı. O zamana kadar İTÜ Mimarlık

Fakültesi'nde görülmüş bir oran değildi. Bizden sonrakilerde bir ara çok azaldı. Hatta bizden sonraki sınıfta zannediyorum dört beş tane kız öğrenci vardı. Ama biz kalabalık bir gruptuk. Onun için bu binada, Taşkışla'da çok keyifli yıllarımız geçti. Seve seve, isteyerek girdiğimiz bu üniversitede gerçekten gururla ve keyifle çalışarak mezun olduk.

Sizin döneminizde İTÜ'de öğrenci olmak nasıldı?

O zaman Teknik Üniversite'ye girmek bir rüyaydı. Bir rüyayı gerçekleştirmiş olduğunuz için bir kere çok gurur duyuyordunuz kendinizle. 70'lerin sonuna doğru öğrenci tercihlerinde üniversite prestijini biraz kaybetmeye başladı ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi bizim önümüze geçti 80'li yıllarda. Sadece İngilizce öğretim yapıyor olmanın ODTÜ ve Boğaziçi Üniversitesi'ne sağladığı birtakım olanaklar vardı. Dolayısıyla biz de Türkçe eğitim yapmaya devam ettiğimiz için üniversite biraz öğrenci kaybetti, kaliteli öğrenciden bir süre mahrum kaldı. Ama son 8-10 senedir yine toparlanmış durumda. Zaten yıllardır mimarlık fakültesi olarak ODTÜ'nün önündeyiz.

Şimdiki döneme göre avantaj ya da dezavantajları var mıydı?

Şimdiki dönemle karşılaştırmak bence doğru değil; çünkü her dönemin kendine ait dinamikleri, koşulları var. O koşulları hiç dikkate almadan 1960'ları, 2010'larla karşılaştırdığımızda doğru bir karara varamayız. Bir kere hepimiz çok mutluyduk buraya girdiğimiz için. Hepimiz liseden mezun olduktan sonra İTÜ'ye girdiğimizde başarıımızı kanıtlamış oluyorduk. Daha az öğrenci vardı Teknik Üniversite'de. Hocalarla belki iletişim olanağı daha fazla görülebilir ama bugün öğrenci ve öğretim üyesi iletişimi o güne göre çok daha gelişmiş durumda. Az öğrenci olmasına rağmen o zaman hocalarımızla bugünkü kadar iletişim içinde bulunamıyorduk. Arada bir mesafe

O reformları benden sonra gelen eskiye öykünen bazı rektörler tersine çevirmeye çalışmışlardır ama insanların şunu unutmaması lazım: Sular hep denize akar, tersine akmaz.

vardı. Şimdi o mesafeler daraldı. Öğrenci ile öğretim üyesi ilişkisi çok daha güçlü diye düşünüyorum. Ama az öğrenci olmasının bir faydası, öğretim üyelerinin de daha fazla vakit ayırmasını sağlıyordu. Ama dediğim gibi karşılaştırmak çok zor. O dönemin artıları bugün bir anlam ifade etmeyebilir veya bugünün artıları o dönem olsaydı bir değer ifade etmeyebilirdi. Ama ben 'bizim öğrenciliğimizde biz şöyleydik, biz böyleydik. Bizim kalitemiz nerde bugünkü öğrencilerin kalitesi nerde' diyenlerden değilim. Birçok insan söyler ama ben buna katılmıyorum. Çünkü bugünkü çocuklar daha büyük sayıdaki öğrenci topluluğunun içinden seçilerek geliyorlar. Hepsi iyi öğrenciler, zeka seviyeleri çok yukarıda. Bizim de öyleydi ama bu grubun da bizden geri kalır tarafı yok. Buna karşılık okul sadece öğrenme yeri olmaktan çıkmış durumda. Öğrenciler her ortamdan internet üzerinden, sinemadan, televizyondan, sosyal medyadan, arkadaşlarından öğreniyorlar. Öğrendikleri mecralar çeşitlenmiş, derinleşmiş durumda. Dolayısıyla bize göre çok daha geniş bir entelektüel kapasiteyle mezun olduklarını ve bizden daha iyi olduklarını düşünüyorum.

Akademisyen olarak kariyerinize devam etme kararını okurken mi aldınız?

O tabii ilginç bir hikaye. Çünkü mimar olmak istediğimde bina yapmak için mimar olmak istiyordum. Üniversitede sınavlardan sonra sonuçlar ilan edilirdi. Arkadaşlarım kaç almış, benden

iyi mi, kötü mü diye hiç bakmaz, kimsenin notuyla ilgilenmez, gider kendi notuma bakardım. Kendimle yarışırdım. Ama dördüncü sınıfın sonunda bir arkadaşım sen sınıf birincisinin diye geldi. Benim haberim yok ilgilenmediğim için. Öyle bir durum olunca son sınıfta asistan kalır mısın diye teklif gelmeye başladı hocalardan. Öylece düşünmeye başladım. Mimar olmaya kendim karar verdim ama öğretim üyesi olmaya kendim karar vermedim. Konjonktür beni o tarafa yönlendirdi. Ve öylece asistan oldum.

Asistan olarak başlarken bir gün İTÜ'nün ilk kadın rektörü olacağınızı düşünüyor muydunuz?

Hayır, hiç aklımdan bile geçirmedim; çünkü burası erkeklerin çok egemen olduğu bir üniversite. Mimarlık fakültesinden rektör seçilmesi hiç kimsenin aklına gelebilecek bir fikir değil. Dolayısıyla hiç düşünmedim ama dekan olmayı düşündüm. Dekan olabilirim, yapacak çok iş var diye içimden geçirdiğimi gayet iyi hatırlıyorum. Fakat öyle gelişmedi. Asistanlığımdan itibaren kürsü kurullarında asistan temsilciliği, bölüm başkan yardımcılığı, dekan yardımcılığı yaptım. Hep yönetimle iç içe oldum. Anabilim dalı başkanlığı yaptım ama rektör olmayı hiç aklımın ucundan geçirmiyordum. Ta ki bir dönemde, bu çok ilginç bir hikaye, yine YÖK sonrasıydı, ben dekan yardımcısıydım. Bir rektör yardımcımız vardı. Ben de dekan yardımcısı olarak fakültenin ihtiyaçlarını bize bilgisayar, kitap, periyodik alınması lazım diye rektör

yardımcısına iletiyordum. Ama hiçbir cevap gelmiyordu. Bir gün kendisinden fakülte adına randevu aldım ve derdimizi anlatmaya gittim. Bana dedi ki 'Mimarlara kitap ne lazım, dergi ne lazım, bilgisayar ne lazım? Siz çizersiniz.' 'Aman' dedim, 'hocam böyle şey olur mu?'. Anlatmaya çalıştım dilimin döndüğü kadar. Hayır, kabul etmedi ve diyelim ki herkese 20-30 tane bilgisayar veriyorsa bize üç beş tane verdi o dağıtımlardan. Kitap bütçemiz, periyodik dergi bütçemiz son derece sınırlı. Sonra o dönem tamamlandı, yeni rektörlük seçimleri geldi ve bu rektör yardımcısı da rektör adayı oldu. Ve bu fakülteye bizden oy almak üzere bizimle konuşmaya geldi. Hayretler içinde kaldım nasıl gelebiliyor diye. Bize bu kadar sıkıntı yaratmış bir adam şimdi hangi cesaretle buraya geliyor da bizden oy istiyor. Neyse, geldi konuşmasını yaptı. Yaklaşık 20 kişiydik onu dinleyen. Bitirdi konuşmasını, sabırla dinledik. Ondan sonra ben, 'Teşekkür ederiz siz bunları söylediniz ama sizin bugüne kadar yaptığınız icraat, söylediklerinizin tam tersi. Siz bize şunları söylememiş miydiniz? Şimdi bizden nasıl oluyor da oy istiyorsunuz? Buradan size bir tane bile oy çıkmaz. Bir tane bile. Bunu hiç unutmayın' dedim. Tabii

“

Ben rektörlükten ayrıldıktan sonra İTÜ o kadar hızla yayınlarda geri kaldı ki bugün sıralamalara baktığınızda artık Türkiye'de yedinci, sekizinci sıralarda.

”

o toplantısı başarısız oldu ve gitti. Hakikaten de kazanamadı seçimi. Fakat bu olay duyuldu. O seçimi kazanan rektör bana rektör yardımcılığını teklif etti. Ondan sonra ben de rektör yardımcısı olarak üç buçuk sene görev yaptım. Yıl 1992. Böyle bir hikayeye kendimi rektör yardımcılığında buldum. Ondan sonra da o zamanki rektör ikinci defa seçilmek üzere seçime girmedi. Ben 10 tane erkek adayla yarıştım 1996 seçimlerinde ve en çok oyu alarak seçildim. Hangi cesaretle gelip bizden oy istiyorsunuz dediğim kişi, benim rektör adaylığında da adaydı ve benim en büyük rakibimdi. Ama yüzde 50 farkla seçildim. YÖK'ten birinci sıram hiç değiştirilmedi. Bugün seçimle gelenlerin sırasıyla çok oynanıyor. O zaman öyle bir şey yoktu. Seçileni YÖK doğrudan Cumhurbaşkanı'na gönderiyordu. Cumhurbaşkanı da ilk önce beni atadı o dönemde. Çünkü

1982'den beri uygulanan YÖK'ün ilk kadın rektörüymü ayrıca. Yani 1982'den 1992'ye kadar 10 yıl YÖK sistemi atamayla bir tane bile kadın rektör atamamıştı. O dönemde seçilen ilk kadın olduğum için Sayın Demirel, o zamanki YÖK başkanı Sayın Kemal Gürüz'e 'önce Gülsün Hanım'ın dokümanını getirin, onu imzalayacağım' dedi. Hem İTÜ'ye ilk kadın rektör hem de YÖK döneminin ilk kadın rektörü olarak beni atamış oldu. 6 Ağustos 1996, tarih oldu.

Rektör olarak gerçekleştirdiğiniz ilklerden bahsedebilir misiniz?

Belki de en iyi yaptığım iş, çok iyi bir ekip kurmam oldu. Bir de daha evvelden hep yönetimde görev aldığım için üniversitenin sorunlarını çok yakından biliyordum. Birçok arkadaşım da yıllardır sorunları tartıştığımız için rektör olduğumda sorunları nasıl çözeceğimiz konusunda arkadaşlarımla beraber belirli projeler geliştirmiş durumdaydım. Rektörlük seçimlerinde bugün dünyada yüksek öğretim nereye gidiyor, bizim sorunlarımız nedir, bunları çözmek için neler yapmalıyız, projeler neler olmalı diye 15 sayfalık stratejik plan yayınladım. O zamana kadar hiç kimse öyle bir şey yayınlamamıştı. Ben, o planla seçildiğimi düşünüyorum. Burası Teknik Üniversite, herkes elle tutulur bir şey arıyor. Laf söyleyerek, şöyle yapacağım, böyle yapacağım demenin bir anlamı yok. Üniversitenin başarısını simgeleyen göstergelerde hedeflerin neler olduğunu ortaya koymak Teknik Üniversite ortamında benim seçilmemde en etkili olan şey oldu.

Süleyman Demirel Mezunlar Gününde 2001

Dört seneden çok daha evvel o verdiğimiz sözlerin hepsini tuttuk ve onun ötesine geçtik. Dolayısıyla ikinci dönemde de gayet rahatlıkla seçilerek yeniden atanmış oldum. Ve bugüne kadar Teknik Üniversite’de üst üste iki dönem seçilmiş başka bir rektör de yok. Orada da ilk ve tekim henüz.

En önemli yaptığımız şey üniversitede yapılması gereken reformları süratle senatoya getirmektir. 1996’da bütün reform paketini üniversite senatosundan geçirdik ve o reformların gerektirdiği tüm yatırımları da 80 milyon dolara varan bir bağış kampanyasıyla sağladık. Bu, Teknik Üniversite tarihinde bir ilk. Durduk yerde bağış toplayamazsınız, bir amacınızın olması lazım. İnsana sorarlar sen bunu yapacaksın ama bunun sonunda ne olacak, niye yapıyorsun diye. Dolayısıyla projeleriniz sağlam olursa gidip bağış istediğinizde bu bağışı almanız çok da zor değil. O dönemde Sayın Demirel cumhurbaşkanıydı. Ama Sayın Demirel bizim üniversitenin Maslak kampüsünü üniversiteye kazandıran, bu binaların tekrar İTÜ’ye verilmesini sağlayan, çok büyük katkısı olmuş olan bir başbakandır. Ama buna rağmen bağış kampanyalarını benden önceki rektörler veya benden sonrakiler de harekete geçiremediler. Demirel ile başlattığımız kampanya Demirel’in çok büyük desteğiyle, çok büyük başarıya ulaştı. O başarı Demirel gittikten sonra ikinci dört senede de devam etti. Ve biz 80 milyon doları bu bağış kampanyasında aştık. Bu bize ne sağladı? Devletten bir taraftan yine iyi kaynak sağlıyorduk. Devletten aldığımız kaynaklar ile mezunlardan ve iş dünyasından gelen kaynakları birleştirerek reform programımızın gereklerini yerine getirebildik. Reform programının gerektirdiği altyapı, insan kaynaklarına yatırım, ekipman, bina, kütüphane, IT altyapısı, aklınıza gelen her şey. Yurtlar, burslar, öğrenci sosyal

tesisleri, spor tesisleri, yeme içme planları, öğrencilerin kalorisine kadar tümünü içeren kapsamlı bir plan reform projesi ortaya konuldu. Dolayısıyla bu projenin gereklerinin hepsi yerine getirildiği için reformlar da başarıya ulaştı. O nedenle ikinci dönemde uluslararası düzeyde tüm programlarımızı akredite edebildik Amerika’da. Ama o reformlar yapılmıyorsa, altyapı sağlanmıyorsa, 150 kişiyi yurtdışına göndermeseydik yardımcı doçent, doktor, asistan olarak bunları yapamazdık. Yayınlar teşvik vermeseydik bunları yapamazdık. Sekiz sene ben rektörken yayınlarda altı sene ODTÜ’nün önündeydik, iki senesinde ODTÜ bizi geçti. Ama ben rektörlükten ayrıldıktan sonra İTÜ o kadar hızla yayınlarda geri kaldı ki bugün sıralamalara baktığınızda artık Türkiye’de yedinci, sekizinci sıralarda. ODTÜ ise hâlâ başlarda. Teknik Üniversite o ivmeyi benden sonra sürdüremedi maalesef. O reformları benden sonra gelen eskiye öykünen bazı rektörler tersine çevirmeye çalışmışlardır ama insanların şunu unutmaması lazım: Sular hep denize akar, tersine akmaz. O arkadaş gittikten sonra da yeniden rayına oturdu reformlar. Ve doğru eksene girmeyi başardı. Bunu hiçbir zaman unutmayın; sular yukarı gitmez, sular her zaman denize akar. Onun için bugün ülkede olanlar da boşuna çabalardır.

Türkiye’de kadının akademi dünyasındaki sosyal profili hakkında genel bir değerlendirme yapabilir misiniz? Sizce olması gereken yerde mi?

Avrupa ortalamalarına baktığınızda kadın akademisyen oranları açısından Türkiye en baştaki üç ülkeden bir tanesi. Bir kere profesörlerin yüzde 29’u bu ülkede kadın. Bizimle aynı grupta olan Litvanya ve Romanya var. Litvanya küçük bir ülke, kayda değer bir topluluk yok. Romanya’nın 20-25 milyonluk bir nüfusu var ama 76 milyonluk Türkiye’nin yanında bunlar toplamda çok daha küçük

Hak edenini o pozisyona getirdim

Üniversitede yönetime insan seçerken bana oy verip vermemelerine katilen bakmadım. Doğru insanları, o pozisyonları hak eden insanları, üniversitenin en değerli öğretim elemanlarını seçerek dekan, rektör yardımcısı konumlarına getirdim. Onun için de ekip çok güçlüydü. Benim danışmanlarım, proje koordinatörlerim her zaman genç, dinamik öğretim üyeleri oldu. İki seçime girdim, hiçbir zaman hiçbir şekilde hiç kimseye hiçbir pazarlığa girmedim. Asla. Çünkü benim için önemli olan insanın kendisiydi, kime oy verdiği değil. Seçildim ondan sonra da en değerli olanları en iyi yerlere getirerek sistemin en iyi şekilde yürütülmesini sağlamış oldum. Bu çok önemli bir şey. Birçok insan yönetebileceği insanları seçer takımına. Herkes bilir, üniversitedeki en zor insanları seçmekten hiç çekinmedim. Çünkü o zaman yönetim kurulları, senato gerçek yönetim kurulu ve senato oluyor. Tartışıyorsunuz, doğruyu buluyorsunuz ve yapıyorsunuz. Eğer herkes rektörün söylediğine ‘ne kadar güzel söylediniz efendim, aynen kabul ediyoruz’ derse, siz durmadan hata yapabilirsiniz. Çünkü her insan hata yapabilir. Hiç kimse mükemmel olamaz ki. Ama yanınızda eleştirel bakış açısına sahip insanlar olursa hem kendinizi hata yapmaktan korumuş olursunuz hem de kurumunuzu zarar görmekten korumuş olursunuz. Bizim dönemin başarı sıralarından bir tanesi de budur. Oya bakmaksızın hak edenini, liyakata dayalı atama. Hatır gönül yok, hemşericilik yok. Kim değerliyse, kim hak ediyorsa o pozisyona gelir.

Carlton University, Canada, Fahri Doktora, 2002

değerler oluşturuyorlar. Bu toplam sayı da önemli bir kriter. Dolayısıyla Türkiye'nin yüzde 29'u çok önemli bir başarıdır. Bu doçentlerde de yüksek. Birçok ülkede kadınlar yardımcı doçent, doçent oluyorlar ama profesörlüğe çıkamıyorlar. Veya doktora yapıyorlar ama doktoradan yardımcı doçentliğe geçerken büyük bir düşüş yaşanıyor sayılarda. Cam Tavan Endeksi dediğimiz görülmeyen kültürel ekonomik nedenler var. Bu konuda da ben 2004 yılından beri ciddi çalışmalar yapıyordum. Yayınlar yapıyoruz, projeler yürütüyoruz. Türkiye'deki darboğaz şurada; kız öğrenci oranları giderek yükseliyor. Özellikle doktora ve yüksek lisansta oldukça iyi bir temsil var. Yardımcı doçent, doçent ve profesörlükteki oranlar da gerçekten çok iyi ve Türkiye Cam Tavan Endeksi bakımından Avrupa'da en düşük olan ülke. Yani demektir ki engeller en az. Ama iş yönetim kademelerine geldiğinde, dekan, rektör, rektör yardımcısı seviyelerine geldiğinde son derece sınırlı bir kadın temsili olduğunu

görüyoruz. Mesela 173 üniversite var zannediyorum, durmadan sayıları artıyor. Henüz 11 veya 12 tane kadın rektör var. 19 tane kadın rektör yardımcısı var. 96 tane dekan var. Şimdi düşünürseniz 173 üniversite bunların her birisinde en az ortalama beş tane fakülte olsa, bine yakın sayıdan bahsediyoruz. Burada 96 tane dekandan söz ediyoruz. Yüzde 10'lardan daha da az. Dolayısıyla üst düzeyde, yönetimde Türkiye çok zayıf durumda kadın temsiline. Ama akademik aşamalarda Avrupa'nın çok önünde.

İTÜ'de de beş kadın dekan var...

İTÜ'de de beş dekan var ama mesela senatoda az sayıda eleman var. İTÜ'de kadın öğretim üyesi oranı yüzde 39'a çıkmış durumda. Türkiye'dekine göre Teknik Üniversite olmasına rağmen baya iyi bir temsile sahip. İşte ben tek kadın rektörüm. Bakalım ne zaman ikincisi gelecek. Rektör yardımcıları geçen dönemde iki tane vardı. Bu dönemde üst yönetimde hiç kimse yok. Evet dekanlardan beş tane var

ama rektör yardımcılığı düzeyinde en azından bir iki kadının olması gerekirdi ama yok.

Yeniden idari görev almayı düşünür müsünüz?

67 yaş emeklilik yaşı, o yaştan sonra bir daha idari görev alamazsınız devlet üniversitelerinde. Belki vakıf üniversitelerinde olabilir. Aslında rektörlüğüm bittikten sonra dört beş tane vakıf üniversitesinden rektörlük teklifi geldi ama kabul etmedim.

Neden?

Teknik Üniversite'ye çok bağlı bir insanım. Teknik Üniversite Rektörlüğü yaptıktan sonra başka bir üniversitede rektör olmayı hiç aklıma sığdıramadım. Kabul etmedim, edemem çünkü ondan sonra ben mezunların gözünde bir kere bütün prestijimi yitiririm. Teknik Üniversite'nin rektörü olan birisinin gidip bir vakıf üniversitesinde bir patronla çalışması olanaksız. Benim için olanaksız.

Türkiye'de iş hayatında kadın istihdamı sizce ne durumda? Nasıl olmalı?

İş hayatında da yeteri kadar temsil yok. Geçen gün birisi söylüyordu televizyonda eğer rakamlar doğruysa son 10 yıl içinde kadın istihdamında yüzde 35'ten yüzde 23'e düşmüş oranı. Bu korkunç bir düşüş. Tabii bunu tahkik etmek lazım doğru mu. Bu tabii kabul edilemez bir şey. Ama eğer politikalarla kadınları çocuk yapmaya, çocuk yaptıkları takdirde uzunca bir süre izin almaya yönlendirirseniz onların kariyerlerinden kopacakları açık değil mi? İşverenin de tercih etmeyeceği açık. O nedenle kopacak kariyerinden. Nitekim bu politikalar meyvelerini vermeye başlamış ki yüzde 35'lerden 23'e düşmüş kadın oranı çalışma hayatında. Bu oran Avrupa'da, OECD Ülkelerinde yüzde 50'nin üzerinde. Türkiye, en katı toplumların bile gerisinde. İran bile bizden daha iyi durumda, çalışan

“

Mezunlar Derneği'nin daha aktif, daha güçlü olmasını sağlamak lazım diye düşünüyorum. Çünkü vakıfların hepsinin başkanı rektör. Tek bağımsız olan kuruluş Mezunlar Derneği. Mezunlar Derneği'nin daha fazla bağış topluyor olması, üniversitenin gelişmesinde mezunları temsil edip, daha fazla söz sahibi olması lazım. Bu önemli diye düşünüyorum Mezunlar Derneği açısından.

”

çok erkek mimarı dikkate alıyor ve kadın arka planda kalıyor. Sanki büro işlerini o çeviriyor da dış işlerini eşi yapıyor gibi bir durum olabiliyor. Bir de oranlar giderek arttı. Bunun sonuçlarını bir 10 sene sonra beklemeliyiz. Yani bağımsız olarak kadın mimarların tanındığı bir dünyayı ancak 10 yıl sonra beklemeliyiz. Çünkü şimdi kızlarımızın yıllık başarı ortalamaları erkeklerden hep 0.5 puan önde. İnanılmaz bir şey. Bütün Teknik Üniversite'de genel eğilim. Onun için kızların gelecek 10 yıl içerisinde mühendislik, mimarlık alanında kendi isimleriyle daha çok ön plana çıkacaklarını ümit ediyorum, bekliyorum.

Genç İTÜ'lülere tavsiyeleriniz olur mu?

Ben mezun olduğumda o kadar heyecanlıydım ki. Hep bakıyordum acaba ne yapsam diye. Önümde çok seçenek vardı ve onlardan akademisyen olmayı seçtim, yola girdim ve devam ettim. Ama o arada öbürlerini de ihmal etmedim. Bu dört yıllık eğitim veya yüksek lisans da yaparsanız altı yıllık eğitim sizin hayatınızı tamamen bloke etmemeli. Dolayısıyla yapmak istedikleriniz için o aldığınız eğitimi bir artı olarak kullanıp yapmak istediklerinizi yapmaya çalışmalısınız dememiz lazım öğrencilere. Çünkü bir insan eğer bir işi seviyorsa başarılı olabilir. Sevmiyorsa başarılı olamaz. O zaman neyi yapmak istiyorsa burada aldığı eğitimi o yönde kullanarak kendini geliştirmeye devam etmeli diye düşünüyorum. Çalışmak, yaratıcılık, mevcut kalıpların ötesine geçmek, herkesten bir şey öğrenmeye çalışmak, her olaydan bir ders çıkarmaya çalışmak, baktığını görmek, gördüğünü anlamak, anladığını uygulayabilecek cesareti ve birikimi elde etmek bence çok önemli. Ama hepsini yapabilecek durumdalar zaten. Şimdi gençlere pek de tavsiye edilmemesi gerekiyor çünkü onlar zaten ne yapacaklarını biliyorlar.

nüfustaki kadın oranı bizden daha yüksek. Yönetim kademelerinde vahim bir durum var. Hükümete bakın bir tane kadın bakan var, o da aile ve sosyal işlerden sorumlu. Kadınların akli enerjiye, yatırımlara, sanayiye, sağlığa, eğitime, turizme ermez mi? Ne demek bunların hepsi erkek oluyor da kadın olamıyor. Bu belli bir dünya görüşünün yansımasıdır ve bu yansıma da toplumlar için fevkalade tehlikelidir.

Mimarlık münferit bir meslek. Kadınların bu meslekte oranı nedir?

Öğrenci olarak çok yüksek. Bizde yüzde 50'nin üzerinde kız öğrenci oranı. Öğretim üyesi oranı yüzde 60'lara varıyor. Fakat serbest piyasada baktığınızda ünlü kadın mimar olarak az sayıda kadın mimar görüyoruz. Burada çeşitli nedenler var. Birçoğu mimarla evlenmiş, eşleriyle birlikte mimarlık yapıyor. İnsanlar daha

Hong Kong'da iki ödülü de alan ilk ve tek kişi

2009 yılında City University of Hong Kong'da 'en iyi araştırmacı' olarak ödüle layık görülen Prof. Dr. Muammer Özer, 2012 yılında ise 'en iyi öğretici' ödülünü de alarak iki ödüle de sahip olan tek insan olarak bir ilki gerçekleştirdi.

Prof. Dr. Muammer Özer
DBA Program Direktörü
İdari Bilimler Profesörü
Professor of Management
City University of Hong Kong

bu üniversite idarecilerinin dikkatini çekmişti. Birkaç yazışmadan sonra beni kadrolarına katmak istediklerini belirttiler. Benimle okulun uzun vadeli gelişme planlarını paylaştılar. Ben de bu teklifi hiç tereddütsüz kabul ettim.

1997 Hong Kong tarihinin en önemli yıllarından biridir. 1997 yılına kadar İngiltere'nin yönetiminde olan Hong Kong, Çin Halk Cumhuriyeti'nin özel bir idari bölgesi oluyordu. Dolayısıyla 1996 yılı tam bir belirsizlik yılıydı. Birçok yabancı uyruklu ve hatta Hong Kong vatandaşı, Hong Kong'u terk ederken ben Amerika'daki düzenimi bozup Hong Kong'a gidiyordum. Bu kararımdeki en önemli etken, gerek Asya ve gerekse Çin'in geleceğine olan güven ve inancımdı. Hong Kong bu heyecan dolu coğrafyanın tam ortasında olup dünyanın Çin'e ve Çin'in de dünyaya açılan kapısıdır. Böyle bir coğrafyada, böyle bir heyecanı yerinde yaşamak ve bu heyecanın bir parçası olmak beni çok etkilemişti. Bunun yanı sıra üniversitemizin uzun vadeli gelişme planları da çok büyüleyiciydi. Bu nedenle Hong Kong'u tercih ettim. Bugün de böyle bir karar verecek olsam yine aynı kararı veririm.

Üniversitede İTÜ'yü tercih etmeniz özel bir sebebi var mıydı? Nasıl karar verdiniz?

İTÜ İşletme Mühendisliği bölümünden 1984 yılında mezun oldum. Benim zamanımda bu bölüm sadece İTÜ'de vardı. Hem mühendisliği hem de idareceliği birleştiren bu bölümü, hem matematiksel hem de sosyal yönüme hitap etmesi nedeniyle seçmiştim.

Mezun olduktan sonra neler yaptınız?

İTÜ'de okurken akşam ve hafta sonları İngilizce kurslarına giderdim. Daha sonra İngilizcem

ilerletmek ve yüksek lisans eğitimi için Amerika'ya gittim. Michigan ve California eyaletlerinde İngilizce dil eğitimlerinden sonra University of Pittsburgh'ta işletme alanında doktora ve Harvard Üniversitesi işletme fakültesinde executive eğitimi aldım.

Hong Kong'a gitmeye nasıl karar verdiniz? Neden Hong Kong'u tercih ettiniz?

Hong Kong'a 1996 yılında gittim. O yıllarda üniversitemizde 'İnovasyon Araştırmaları Merkezi' kuruluyordu. O sıralar inovasyon konularında yapmış olduğum öncü çalışmalar

20 yıl önce Asya ve Çin'i henüz kimse önemsemez ve bilmezken ben böyle bir vizyon ve inançla bu kararı aldım. Bu kararımın doğruluğuna şahsi olarak her zaman inandığım gibi son veriler de bu kararımın doğruluğunu teyit etmekte. Örneğin, Çin dünyanın ikinci büyük ekonomisi durumuna gelip süratle büyümeye devam ediyor.

Ayrıca, 30 yıllık kısa bir geçmişi olan üniversitemizde dünyada son 50 yıl içinde kurulan binlerce üniversite arasında ilk 5'te bulunmakta ve diğer genç üniversitelere örnek olmakta.

Akademik çalışmalarınızdan biraz bahsedebilir misiniz?

Genelde şirket içinde verimlilik ve şirket dışında rekabeti artırıcı inovasyon alanında bireyler, takımlar ve şirketler düzeyinde araştırmalar yapıyorum. Yapmış olduğum birkaç araştırmamdan örnek vermem gerekirse, 1990'lı yıllarda yaptığım bir çalışmada şirketlerin inovasyon kapasitelerini artırmaya yönelik yöntemleri değerlendirdim. 2000'li yılların başlarında bilgi teknolojilerinin şirketlerin inovasyon faaliyetlerine katkıları ve son yıllarda ise bugüne kadar cevabı bulunamamış şirket içi liderlik ve kurumsal vadaşlık davranışlarının şirketlerde iş mutluluğu ve verimliliğine katkıları gösteren çalışmalarımı bilime katkıda buldum. Ayrıca, Çin Halk Cumhuriyeti'ndeki şirketlerin dünya piyasalarındaki inovasyon ve rekabetine yönelik doğu-batı şirketlerini karşılaştırdığım çalışmalarım hem bilim hem de iş çevrelerinde büyük ilgi görmekte.

Akademik çalışmalarımın dünya çapındaki saygınlığı ve kalitesi nedeniyle 2009 yılında City University of Hong Kong'ta 'en iyi araştırmacı' ödülüne layık görüldüm. Ayrıca, bu çalışmalarımı derslerimi alan şirket yöneticileriyle paylaşım, araştırmalarımın sadece bilimsel çevrelerde kalmayıp direkt olarak pratik iş hayatına geçmesine özen göstermekteyim. Bu çalışmalarım nedeniyle 2012 yılında City University of Hong Kong'da 'en iyi öğretici' olarak seçilip ödüllendirildim.

Dünyanın en seçkin üniversitelerinden biri olan üniversitemizde yüzlerce akademisyen arasında ve belki de Hong Kong'ta hem 'en iyi araştırmacı' hem de 'en iyi öğretici' ödülleri alan ilk ve tek kişiyim. Bu ödüller, yaptığım akademik çalışmalarımın

“

İTÜ'deki temel eğitimin çok güçlü olduğunu düşünüyorum. Özellikle pratik, uygulama ve problem çözmeye dayalı analitik düşünme yeteneği bana çok fayda sağladı.

”

dünya çapındaki kalite ve saygınlığını yansıtmaya bakımından çok anlamlı ve önemli.

City University of Hong Kong'da ne gibi çalışmalar yapıyorsunuz?

City University of Hong Kong'da normal araştırma ve öğretim çalışmalarımın yanında en önemli çalışmalarım idarecilik görevleridir. Örneğin, yapmış olduğum araştırmalarımın dünya çapındaki saygınlığı ve kalitesi nedeniyle atandığım üniversitemizin araştırma etiği (research ethics) kurulunda başkanlık yapıyorum.

Bu idari çalışmamın yanı sıra dünya sıralamalarında ilk üçte olup aynı zamanda üniversitemizin en önemli ve en pahalı programı olan DBA (Doctor of Business Administration) programının direktörü olarak çalışıyorum (www.cityu.edu.hk/dba).

Dünya çapında çok büyük ve endüstrilerinde lider olan AIA, Bank

of America, Bank of China, Fedex, HSBC, IBM China, ICBC, Intel China, Li & Fung ve Samsung gibi şirketlerin üst düzey yöneticileri (CEO, direktör, genel müdür) için hazırladığımız bu program, alanlarında başarılı bu tür üst düzey yöneticilerin işletmeleri ve endüstrileri ile ilgili bir konuyu çok derinlemesine çalışma imkanı veriyor. Dört yıllık ve yarım gün olan bu programı başarıyla bitiren katılımcılarımız Doktor (Dr.) unvanı alarak, alanlarında ayrı bir saygınlık ve mesleki otoriterlik sahibi oluyor. Aynı zamanda, programımız, katılımcılarımıza sunduğumuz imkanlar sayesinde, dünyanın dört bir tarafından gelen seçkin şirketlerin üst düzey yöneticileri arasında çok güçlü bir sosyal bağ kurulmasını sağlayıp, katılımcılarımızı Çin ve Asyalı yöneticilerle tanıştıırıyor.

Bu çok yüksek düzeyli programımız, dünyadaki diğer üniversitelerin genelde takip ettiği parasal ve ticari amaçların aksine, kaliteye önem

veriyor. Bu nedenle her yıl çok titiz bir elemenden sonra sadece 10-15 kişi kabul edip, tüm katılımcılarımıza birebir ferdi eğitim sunuyoruz. Bu arada, programımızda seçkin Türk yöneticilerini de görmek isteriz. Gurur ve büyük bir iddia ile sunduğumuz bu programda yarım gün olarak okumak ve de Çin ve Asya'ya açılmak isteyen seçkin Türk yöneticileri benimle direkt olarak irtibata geçebilirler. Belli başlı tüm endüstrilerin ve kıtaların temsil edildiği programımızda katılımcılarımız ortalama 20 yıllık bir iş tecrübesine sahiptirler.

Yurtdışındaki eğitim sistemiyle Türkiye'dekini karşılaştırmanızı istesem neler söylersiniz? Eksikleri, fazlaları neler?

Açıkçası Türkiye'deki üniversitelerde hiç çalışmadım ve bu nedenle Türk üniversitelerinin eksik ve fazlalarını bilemiyorum. Ama dünya üniversite sıralamalarında çok üst sıralarda yer alan ve de her geçen yıl sıralamalarda hızla yükselen bir üniversitede 20 yıla yakındır çalışmamın vermiş olduğu tecrübeyle, her zaman ileriye gören, vizyon sahibi ve de kaliteye değer veren üniversitelerin uzun vadede başarılı olacağına inanıyorum. Uzun vadede kalıcı bir başarının sağlanabilmesi için de zamana gerek olduğunu düşünüyorum. Ayrıca, üniversitelerin inovasyona önem vermeleri gerektiğine inanıyorum. Bu bağlamda, günümüzde herkesin kullandığı Ar-Ge'nin çok ötesinde, üniversitelerin ilgilendikleri her konuda yenilikçi olmaları ve konu ne olursa olsun her konuya yeni bir açıdan bakmaları gerektiğini vurgulamak isterim.

Academy of International Business AIB derneğinin üyesisiniz. Bu dernekten ve faaliyetlerinizden kısaca bahsedebilir misiniz?

Academy of International Business AIB derneği, dünya çapında işletme alanında uzmanlaşmış akademisyenleri bir araya getiren bir dernek. Yılda bir kez araya gelerek yapmış olduğumuz en son araştırmaları birbirimizle

paylaşıp dünyadaki son akademik çalışmaları öğreniyoruz. Bu paylaşım akademisyenlerin ileriye yönelik araştırma ve eğitim faaliyetlerine yön vermesi bakımından çok faydalı. Bu yıl senelik toplantımızı Temmuz 2013 başlarında İstanbul'da yaptık. Binin üzerinde akademisyenin katıldığı bu toplantı dernek tarihinin en başarılı toplantısı olarak kabul edildi. Gelecek yılki toplantı Kanada'da yapılacak.

Türkiye'ye ne kadar sıklıkta geliyorsunuz? Dönmeyi düşünüyor musunuz?

Türkiye'ye her yıl en az bir kez tatil ve aile ziyareti için geliyorum. Bunun dışında, yakın çevredeki ülkelere geldiğimde Türkiye'ye mutlaka uğruyorum.

Türkiye'ye her zaman geri dönmek istiyorum. Yurtdışında ne kadar kalırsak kalalım Türkiye taşıyla, toprağıyla ve insanıyla her zaman hayalimizde yaşadığımız ülkemiz. Ama ne zaman döneceğimiz henüz belli değil.

İTÜ'de okumak size neler kattı?

İTÜ'deki temel eğitimin çok güçlü olduğunu düşünüyorum. Özellikle pratik, uygulama ve problem çözmeye dayalı analitik düşünme yeteneği bana çok fayda sağladı. Tüm hocalarıma sizlerin vasıtasıyla saygılarımı ve teşekkürlerimi sunuyorum.

Genç İTÜ'lüler için vermek isteyeceğiniz tavsiyeler var mıdır?

Benim gençlere verebileceğim en önemli tavsiye, vizyon sahibi olup bu vizyonu gerçekleştirmek için çok çalışmalarıdır. Hong Kong'a gittiğimde herkes orada ne işim var diye beni uyarıp kararından vazgeçmemi tavsiye ederdi. Vizyonuma inanıp kararlı bir şekilde yoluma devam ettim. Beni uyarıp kendilerince bana faydalı tavsiyelerde bulunan birçok kişi bugün Hong Kong'a nasıl gelebileceğini soruyor. Ben de ister istemez bu insanların fikirlerini neden bu kadar çabuk değiştirdiklerini merak ediyorum.

Ekonomisi parlak bir ülke

Uzun yıllardır yurtdışında yaşıyorsunuz. Dışarıdan bakınca Türkiye nasıl bir izlenim veriyor? Neler söylersiniz?

30 yıla yakın bir süredir yurtdışındayım. Benim yurtdışına çıktığım zamanki Türkiye ile günümüzün Türkiye'si mukayese bile edilemeyecek derecede farklı. Bunu hem Türkiye'ye gelerek hem de yurtdışında Türklere gösterilen ve her geçen gün daha da artan olumlu ilgiden görebiliyoruz. Türkiye dışarıdan bakıldığında gerçekten tam bir kültürel ve coğrafi güzelliklerle dolu ve de ekonomisi parlak bir ülke izlenimi veriyor. Örneğin, Hong Kong'a gittiğim ilk zamanlar Türkiye'nin adını bile duymamış insanlarla karşılaşmak hiç sürpriz olmazdı. Ama sırf benim yakın çevremden yüzlerce kişi Türkiye'ye geldi. Hatta, öğrencilerimden Türk şirketlerinde çalışmaya başlayanlar oldu. Bir diğer örnek ise Hong Kong'daki ilk yıllarımda Türk Hava Yolları, Hong Kong'a uçmazdı. Fakat bugün THY'nin Hong Kong'a her gün uçuşmasına rağmen yine de istediğimiz tarihlerde bile bulamıyoruz. Bu örnek de, Türkiye'nin Asya'da artan olumlu imajını yansıtmaması bakımından önemli.

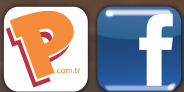
POPEYES®

ARADA KALMAYIN DIYE

Terbiyeli Panini *Gusta*

 Terbiyeli
Tavuk

Bizi takip edin
www.popeyes.com.tr
www.facebook.com/PopeyesTurkiye

Bu kampanya 15 Ekim 2013 tarihine kadar tüm Popeyes® Restoranları'nda geçerli olup paket serviste farklı fiyat uygulaması ile geçerlidir. Görselde kullanılan ürünler reklam amaçlı olup restoranlardaki ürünlerle farklılık gösterebilir. Menü orta boy içecek ve orta boy ek lezzet ile servis edilir. İçeceklere portakal suyu, ayran ve limonata dahil değildir. TAB Gıda önceden haber vermeden servis alanları, ürünler ve fiyatlarda değişiklik yapma, kampanyayı durdurma, ürünleri satıştan kaldırma hakkına sahiptir. TM & © 2013 AFC Enterprises, Inc. Tüm hakları saklıdır. AFC Enterprises, Inc., Popeyes® markası ve ambleminin tek hak sahibidir.

Kadınlar erkeklerden daha sosyal

en sevdiği biralarını içerken paylaşma olanağı tanıyan bir uygulama.

6. ComicSpace: Çizgi roman severler için

Bu site kendisini kısaca şöyle tanımlıyor: ComicSpace, çizgi roman severler için yaratılmış bir paylaşım sitesidir. Hem çizgi roman yaratıcıları hem de çizgi roman severlerinin bulunduğu ve paylaşımında olduğu sosyal medya sitesi. Siteye göre tam olarak 89 bin 587 aktif kullanıcısı bulunuyor.

7. CafeMom: Tüm anneler için

CafeMom anneler için sanal bir buluşma sitesi. Sitede ebeveyn davranışlarından çocuk bakımına kadar pek çok paylaşım bulunuyor. Tüm anneler, birbirleriyle etkileşime geçip, birbirlerinden tavsiyeler alıp, videolar izleyebiliyorlar, oyun oynayabiliyorlar.

8. Cyloop: Müzik severler ve müzisyenler için

Cyloop, kullanıcılarına

kişiselleştirilebilir, geniş bir müzik ve video paylaşımı sağlıyor. Sitede milyonlarca müzik toplayabiliyor, sevdiğiniz sanatçıları takip edebilirsiniz. Ayrıca müzisyenler sitedeki müziklerini tanıtarak pazarlayabiliyorlar.

9. Book-in-a-Week: Yazar olmak isteyenler için

Sitede her ayın ilk haftasında, kullanıcıların kendilerine koyduğu yazma hedeflerini gerçekleştirebilmeleri için bir öğrenme yöntemi bulunuyor. Yazar adayları kendilerine faydalı kaynaklar bulabiliyor, paylaşımında bulunuyorlar.

10. Athlinks: Atletler için

Athlinks, triatlon, yüzme, bisiklet gibi dallarda yarışan atletler için yaratılmış bir sosyal paylaşım sitesi. 254 bin kullanıcı sayısına sahip olan sitede atletler derecelerini paylaşıp diğer kullanıcılarla karşılaştırabiliyor ve buldukları alandaki yarışları bulup onlara katılabiliyorlar.

İngiltere'de yapılan bir araştırma kadınların sosyal medya kullanımına erkeklerden daha bağımlı olduğunu gösteriyor. Sosyal medya kullanımı, Facebook ve Twitter gibi sosyal medya devlerinin, insanları çok kolay bir şekilde bir araya getirmesiyle giderek yaygınlaşıyor. İngiltere'de British Telekom'un yaptığı araştırma, kadınların mı yoksa erkeklerin mi sosyal medyayı daha sık kullandığını ölçtü. 2 bin İngiliz arasında yapılan çalışma gösterdi ki, araştırmaya katılan kadınların yüzde 54'ü yani yarısından fazlası Facebook ve Twitter'ı kullanıyor. Aynı şekilde erkeklerin oranı ise yüzde 34. Araştırma, internet yok olsa, kadınların daha çok üzüleceğini belirlerken, kadınların internet üzerinde daha fazla oyun oynadığını, fotoğraf paylaşım sitesi olan Pinterest'i daha fazla kullandığını ve erkeklerden çok daha fazla oranda blog siteye sahip olduğunu ortaya koyuyor.

Ben bir Benin vatandaşıyım

Prof. Dr. Orhan KURAL

Türkiye Gezinler Kulübü Kurucu Başkanı
E-posta: kural@itu.edu.tr

Üç kardeş üç krallık kurdu bu topraklarda. Bunlardan en güçlüsü ve hırslısı Dahomey idi. Benin, 1899'da Fransızların egemenliğine geçtiğinde, Dahomey Krallığı 1625'ten beri bu topraklarda hüküm sürüyordu. 17'nci ve 18'inci yüzyıllarda yerli halkının çoğu köle olarak toplandığı için buralara 'Köle Kıyısı' adı verildi. Fransız Batı Afrika'sının bir parçası olan Benin, diğer komşu ülkeler gibi 1960 yılında bağımsızlığını kazandı. 1975

Benin, Batı Afrika'nın en küçük ülkelerinden biri. Ama aynı zamanda 300 milyon nüfuslu Orta Afrika'nın giriş kapısı. En fazla kullanılan yerel dil ise 'Fon' dili. Ülke aynı zamanda Fetişizm ve Vudu inançlarının doğduğu coğrafya olarak biliniyor. Hakeza bugün Vudu geleneği en yaygın bu ülkede uygulanıyor. Benin mutfağı Fransız etkisiyle bölgenin en iyisi olarak şöhret yapmış.

yılında ülkenin lideri olan Kerekou Mattheur, isim değiştirerek bu ufak ülkeye 'Benin' dedi. Asker kökenli Kérékou Benin'i 40 yıl yönettikten sonra, 2006 yılında ekonomi dalında uzman Dr. Yayi Bonni halkın oyu ile devlet başkanı olarak göreve başladı ve ikinci dönem tekrar seçildi.

Benin, Batı Afrika'nın en küçük ülkelerinden biri. Ama aynı zamanda 300 milyon nüfuslu Orta Afrika'nın giriş kapısı. En fazla kullanılan yerel

dil ise 'Fon' dili. Ülke aynı zamanda Fetişizm ve Vudu inançlarının doğduğu coğrafya olarak biliniyor. Hakeza bugün Vudu geleneği en yaygın bu ülkede uygulanıyor. Benin mutfağı Fransız etkisiyle bölgenin en iyisi olarak şöhret yapmış.

Benin ekonomisi transit ticaret ve tarım ağırlıklı bir yapı sergiler. Palmiye yağı, pamuk, yerfıstığı ve kahve gibi ürünler yurtdışına satılmakla birlikte, kuraklık

yüzünden üretim düzensiz bir yapıya sahip. Benin’de ticaret yapan önemli ‘Lübnanlı’ bir grup bulunuyor. Vudu pazarında hayal edebileceğiniz her hayvanın başları, organları ve derileri satılıyor. Filler, aslanlar, timsahlar... 1980 yıllarında ortaya çıkarılan petrol yataklarından elde edilen petrol, bugün ihraç ediliyor.

Ganvie: Yüzen köy ve balık tarlaları

Motorumuz Ganvie su insanları köyüne doğru hareket ediyor. Yol boyunca Nakove Gölü içine suni olarak dikilen sazlıklarla oluşturulan balık kafeslerini görüyoruz. Genellikle hanımların kullandıkları rengârenk yelkenler, durgun masmavi gölün yüzeyinde güzel bir görüntü oluşturuyor. Ganvie köyünü, Fon ve Dahomey krallıklarının askerlerinin öfkesinden korkan köy halkı ‘korunma’ amacıyla 17’nci yüzyılda kurmuş. O dönemde askerler dini nedenlerle suya girmekten kaçınırlarmış.

12 bin nüfusu ile Afrika’nın Venedik’i olarak anılan Ganvie zaman içinde oldukça geniş bir alana yayılmış. Okulu, postanesi, hastanesi, bakkalı ile tam teşekküllü bir köy burası. Hatta evlerinin etrafında bahçeler bile oluşturmuşlar.

Burada kullanılan tek araç ‘kayık’. Gölün derinliği iki metreyi buluyor. Bir çamaşır leğeni içinde bize yaklaşan sevimli, engelli, zenci bir kız çocuğu hepimizin ilgisini bir anda üstüne çekti. Hatta köyün ufak otelinde bize birer meşrubat bile ikram ettiler.

Sonunda yoğun trafik eşliğinde başkent Cotonou’ya giriyoruz. Benin, o günlerde ‘Cumhuriyet Bayramı’ni kutladığı için her yer bayraklarla donatılmış.

Cotonou (Kotonu) bir ticaret şehri

İki zamanlı motorların gürültüsü eşliğinde Cotonou’nun sokaklarında yürüyoruz. Dantokpa Pazarı ile El Sanatları Merkezi, tüm rehber kitaplar tarafından ‘gezilmesi

“

Sayısı 3 milyona ulaşan Afrika yerlisi, dört kilometrelik ‘Köle’ yolundan ayaklarındaki prangalarıyla yürütülüp, buradan Küba, Brezilya, Dominik ve Haiti’ye ölesiye çalıştırılmak üzere gönderilmiş. Sahile diğer köle ticareti yapılan merkezlerde olduğu gibi burada bir kale inşa etme ihtiyacını bile görmemişler.

”

gereken yerler’ olarak tavsiye ediliyor. Jonquet kıyılarında çok sayıda bar, gece kulübü ve restoran bulacaksınız. Benin’de başta inşaat olmak üzere bazı önemli sektörlere de Çinliler hâkim.

Vudu’nun merkezi Quidah (Kuida)

Son günümüzün sabahında, asık suratlı Senegalli şoförümüzün kullandığı beyaz minibüsün lastikleri dönmeye başlıyor. 1908 yılına dek Benin’in Atlantik kıyısındaki tek limanı olan Quidah’a dek bir saatlik yolumuz var. Bu kasabada yer alan ‘Kölelerin Yolu’ farklı fetiş, heykel ve Vudu figürleri ile bezenmiş. Sayısı 3 milyona ulaşan Afrika yerlisi, dört kilometrelik ‘Köle’ yolundan

ayaklarındaki prangalarıyla yürütülüp, buradan Küba, Brezilya, Dominik ve Haiti’ye ölesiye çalıştırılmak üzere gönderilmiş. Sahile diğer köle ticareti yapılan merkezlerde olduğu gibi burada bir kale inşa etme ihtiyacını bile görmemişler. Kölelerin gemilere bindirildiği kumsala bugün UNESCO tarafından bir utanç anıtı dikilmiş (Zoungbodji Anıtı) ve kapı şeklindeki anıtın üstünde ‘Dönüşü Olmayan Yol’ yazıyor.

Quidah, Senegal’deki Gore adası, Gana’daki Almina gibi önemli bir köle ticaret merkeziymiş. Portekiz, İngiliz, Danimarka ve Hollanda Kaleleri hep bu amaçla kurulmuş. Bugün onlardan sadece 1721 yılında

inşa edilip 1988 yılında Gülbenkyan Vakfınca restore edilen Portekiz Kalesi ayakta. İçinde çok sayıda fotoğraf ile köleliğin bazı yüz kızartıcı gerçeklerini yaşamak mümkün. Ünlü kadın savaşçı Amazonlar da meğer Dahomey Krallığı'na bağlı 3 bin kişilik bir kuvvetmiş.

Dahomey savaşçıları teslim ettikleri 21 kadın ve 20 erkek köle karşılığı Avrupalı tacirlerden bir top alıp, bu silahla arazilerini genişletip daha fazla köle topluyormuş. Para karşılığı renkdaşını köle olarak satanlar 'Zumaşı Parkı' ile kendi insanından özür diliyor olmalı. Ne de olsa bu sahillerde yakalanan 60 milyon koyu renkli köleden ancak 20 milyonu karşı kıylara ulaşabilmiş. Gemiye binmeden önce 'yeni hayata başlama' ağacının etrafında erkeklere dokuz, kadınlara ise yedi tur attırılmış. Sanki o acıları unutmak kolaymış gibi.

Bu bölgede 26 Eylül tarihinde Benin'in tüm ikizleri toplanıp bir şenlik yapıyorlar. İşin ilginç yanı köle pazarının en acımasız kaptanının ailesi halen Quidah'da koca bir malikânede ikamet ediyor ve bu aile aynı zamanda Brezilya'nın da Benin fahri konsolosu!

Vuduların Kutsal Ormanı'na giriyoruz. Koca bir erkeklik uzvu ile bereket tanrısı 'Leda', bugün bir simge olan üzerine çiviler çakılı

'Çakatu', fırtına, şimşek, yağmur ve adalet tanrısı 'Çangü', hala kralın ruhunu taşıdığına inanılan kutsal ağaç 'Irona', tek ayağı ile kötü ruhları kovan 'Kumandan Tanrı', 'her gördüğünü öldürme' deyip avcının tüfeğe sarılan 'Yılan Tanrı' ve daha niceleri park içinde karşımıza çıkıyor.

Dünyada bir diğer örneği olmayan Yılanlar Tapınağı'nın kapısında bizi gözlerinden korku ve öfke okunan, suratlarındaki 10 yara izi ile kolayca tanınan yılan tarikatına ait gençler karşılıyor. Her Kasım ayında mabedin girişinde bir keçi kurban edilirmiş. Bu merasim sırasında kullanılan hindistancevizi yağının sarı izlerini duvarlarda bugün bile görmek mümkün. Bu mabedin bir odasında kıvrılmış çok sayıda piton yılanı ile dilek mağarasından başka bir şey görmedik. Yılanlar gece mabetten ayrılıp, sabah ise geri dönerlermiş.

Benin nüfusunun yüzde 55'inin katıldığı Vudu ayinlerinde tamburun o sihirli ezgileriyle rengârenk kıyafetlerine bürünmüş inanmışlar transa geçiyorlar, hiçbir yorgunluk hissetmeden dansları saatlerce sürüyor. Ölü evlerine ziyarete gidiliyor. Amaç Tanrı'ya sevgiyi ispatlamak. Zaten 'Vudum' aslında 'ruh' demek. Vudu dini atalarına ve doğaya saygı duyar ve bunu da ayinlerle duyurur.

Nijerya sınırına yakın olan 180 bin nüfuslu Porto Novo'da koloni döneminin o esrarlı havasını teneffüs edebilirsiniz. Brezilya stilineki süslü kiliseye bazı eklemeler yaparak camiye dönüştürmüşler.

Otobüse dönerken Anadolu'daki kahvelere benzeyen bir açık sinemaya göz atıyorum. Sıralara dizilen delikanlılar, yüzlerinde ciddi bir ifadeyle bol müzikli ve bol danslı bir Hint filmi video kanalıyla seyrediyorlar.

Benin'in İstanbul Temsilcisi Olmak

Benim gençlik hayallerimden biri de 'hariciye'de okuyup günün birinde bir coğrafyada 'elçi' olmaktır. Bir bakıma bu tutkum yerine geldi. Mutluyum. Gerçi Türkiye'de yaşayan Beninli sayısı genellikle öğrencilerle sınırlı. Ama konsolosluk binamız Tarihî Yarımada'da geleneksel bir Osmanlı evi yapısında. Hatta birçok filmde de gösterildi.

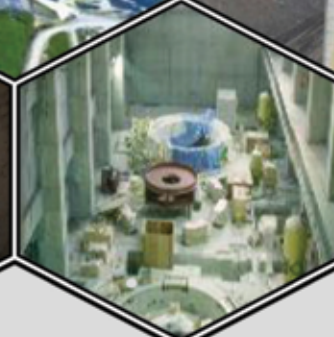
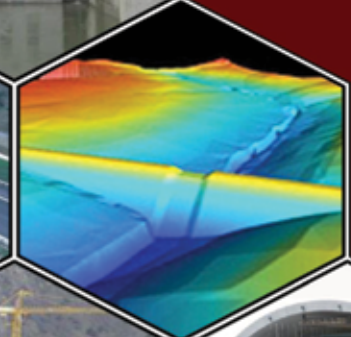
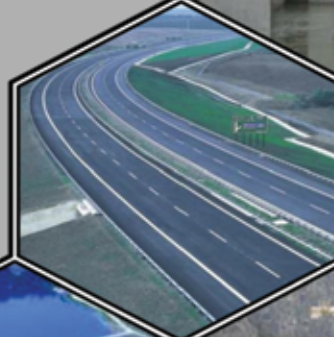
Fahri konsolosluk görevlerimiz arasında ülkemizi ziyaret eden Benin heyetleri ile ilgilenmek, iki ülke arasındaki ticaret hacmini artırmak, çerçeve anlaşmaları ile askeri, sportif ve kültürel alanlarda işbirliği yapmak, karşılıklı fuarlara katılmak ve turizmi canlandırmak var. İki defa Türkiye'de Benin Devlet Başkanı Dr. Yayi Bonni'yi ağırladık.

Faaliyet Alanlarımız

- Barajlar ve Göletler
- Otoyollar ve Yollar
- Tüneller ve Köprüler
- Sulama ve Drenaj
- Hidroelektrik Santraller
- Harita
- Jeoloji ve Jeoteknik
- Havza Planlamaları

Hizmetlerimiz

- Planlama
- Projelendirme
- Danışmanlık

PETEK PROJE
Mühendislik Müşavirlik A.Ş.

Çetin Emeç Bulv. 1314. Cad. 1331. Sok. 3/6 ANKARA

Tel:0(312) 472 83 07 Fax:0(312) 472 83 09

E-Posta: petek@petek.com.tr Web: www.petek.com.tr

Uluslararası
Müşavir
Mühendisler
Federasyonu

Avrupa Müşavir
Mühendislik
Birlikleri
Federasyonu

Türk Mühendis ve
Mimar Odaları
Birliği - İnşaat
Mühendisleri
Odası (IMO)

**Prof. Dr.
Yasemin
İnceoğlu**
Galatasaray
Üniversitesi
İletişim
Fakültesi

Sosyal medyada kadın imgesi

Bir yandan gelenek, görenek, aile ve din baskısına maruz kalan diğer yandan, devletin eğitim, iş, sosyal güvence ve sağlık hizmetinden yeteri kadar faydalanamayan Türk kadını, sırasıyla kendini 1970'li yıllarda sol kadının liderliğindeki kadın hareketi içinde, daha sonra da 12 Eylül 1980 askeri müdahalesinin depolitizasyon süreciyle birlikte, kadın kimlik kavramları ile cinsiyet rolleri arasındaki ilişkiler sürecinde buldu.

Kentleşme sürecini çok hızlı ve çarpık bir biçimde yaşayan ülkemizde, genelde annelik ve ev kadınlığı vasfı ile öne çıkmayı başarabilen kadının kişilik kazanma süreci oldukça zor oldu. Özellikle de üretim sürecinin dışında yer alan ve genelde eğitimsiz olan (halen kadınların yüzde 19.4'ü okuma yazma bilmiyor) kadın, sürekli olarak medya tarafından, cinsellik, iktidar, aşk, aldatılma, intikam, kıskançlık duygularının bombardımanına tutulmakta ve kadın bilinci sistematik olarak bulanıklaştırılmakta.

Medyada kadın unsuruna ev kadını, iyi anne-iyi eş, özverili, cinsel meta, güçsüz, seksi, kötü-yürekli/hırslı iş kadını gibi anlamlar yüklediğini görüyoruz. Kadının medyada yer alış biçimi Türk toplumundaki konumu ile örtüşmektedir. Kadınlar zina, namus, ahlak gibi konular çerçevesinde ya bundan sapmaları ya da sansasyonel olaylara karışmaları halinde gazetelerde ve televizyonlarda yer almaktalar. Zaten bu durumda bile

magazinsel söylem egemenliğini sürdürmektedir. Reklamlarda da adeta gerçeklikten kopuk olarak sanal bir dünya içinde sanal bir kadın portresi çizilmekte; bir başka deyişle, 'gerçek kadın' ile 'medyada sunulan kadın' arasındaki fark büyümektedir. Kadınlar hakkında erkekler tarafından üretilen basmakalıp tanımlar, sürekli tekrarlanarak kamu imgeleminde pekiştirilmekte, kadınlar da bunları benimseyip, içselleştirmektedirler. Erkeklerden farklı olarak kadınlar fikirleriyle değil, görünüşleriyle haber değeri taşıyorlar.

Kadınların sosyal medya kullanımına gelince; ortalama yüzde 71'i sosyal medya kullanıyor. Bu oran erkeklerin yüzde 62'sinin kullanımını solluyor. Facebook'taki paylaşımların yüzde 62'sini kadınlar yaparken, erkekler LinkedIn üzerinde yüzde 54 ile kadınlara göre daha aktifler. Erkekler YouTube kullanımında da kadınlardan daha ön sıradalar (erkekler haftada 60 dk., kadınlar 35 dk.). Tweetlerin yüzde 62'si kadınlar tarafından atılıyor. Kadınların Pinterest kullanımı toplam kullanımın yüzde 70'ini oluşturuyor. Kullanıcı oranları kadınlarda daha yüksek olmasına rağmen, geleneksel medyada gözlemediğimiz ve aslında evrensel bir sorun olan kadının yanlış ve eksik temsil edilme sorunu sosyal medyada da mevcut.

Haber sitelerinin foto galerilerinde gördüğümüz 'günün çılgın fotoğrafları', 'efsane oyuncudan olay fotoğrafı', 'erkekleri tıklama

manyacı yapan ekstrem güzel', 'Rus gece kulüpleri ve barlardan görülmemiş fotoğraflar', 'Romen dövme güzelleri' yazıları eşliğinde kadın imgesinin salt dışılık özelliklerinin ön plana çıkarılıp kullanılması, bir başka deyişle kadının bir cinsel meta olarak pazarlanması ve sömürülmesi son derece sakıncalı. Başka bir sorun da toplumda var olan 'Nataşa' algısının bu sitelerde yeniden üretilmesi ve normalleştirilmesi. Kullanılan seksist, erkek egemen, ötekileştirici ve en önemlisi kadını değersizleştirici ve itibarsızlaştırıcı dilin terk edilmesi gerekmektedir. Radyo ve televizyonlarda mevcut olan reyting kaygısının burada da 'en çok tıklanan foto galeri' kaygısına dönüştüğünü üzüntüyle görmekteyiz.

Kadın imajının dışılık yönüyle, iyi eş, fedakar anne gibi salt kadını özelliklerle kullanılması, yani kadının bir meta olarak sömürülmesi durumu bir an evvel değişmelidir. Böylece kadınları, son yıllarda sürekli bombardımanına uğradığımız 'şehvetli-seksi kadın' tiplerini ve fiziki güzellikleri ile değil, kültür, sanat, siyaset, ekonomi ve spor alanlarında başarıları ile izleme şansına sahip oluruz. Bu konuda sosyal medya kullanıcıları, haber siteleri, sivil toplum örgütleri, akademisyenler de medyayı gözetleme ve eleştirme görevini yerine getirmelidirler.

Biz sadece ürünlerimizin değil,
hizmetlerimizin de benzersiz olması
için çalışırız. Çünkü bizim adımız
Homend. *Serving life.*

SteamCooker2401

Mixer2001

FoodProcessor2801

HandBlender1902

TableBlender4901

S3

smart
silent
simple

serviste
evden alıp
eve teslim
Ücretsiz

maksimum
**SERVİS
SÜRESİ
48 saat**

7/24
canlı destek
444 32 45
homend.com

2 yıl
garanti

**GARANTİ
BELGESİ**
istemeyiz

97 yıllık bir devrin hikayesi

97 yıllık hayatı boyunca pek çok projeye imza atan Feyzi Akkaya, mühendislik alanındaki büyük katkıları, modern teknolojinin ülkeye getirilmesi ve Türk teknolojisinin yurtdışında tanıtılmasındaki üstün hizmetleriyle İTÜ'den 'Doktor' unvanı aldı. 1989 yılında Boğaziçi Üniversitesi'nden 'Fahri Doktor' unvanı alan Akkaya'ya, 1990 yılında ise Sezai Türkeş ile birlikte Türkiye'de ilk defa 'Devlet Üstün Hizmet Madalyası' verildi.

9 Aralık 2004'te kaybettiğimiz STFA'nın FA'sı Feyzi Akkaya, Osmanlı paşalarından Tatar Osman Paşa'nın torunu, dört çocuklu bir ailenin üçüncü çocuğu olarak 23 Aralık 1907'de Üsküdar'da dünyaya geldi. Uzun geçen bir ortaokul hayatının ardından bir sınavla liseyi atlayıp 1926 yılında 19 yaşında doğrudan doğruya üniversiteye kabul edilen Akkaya, yüksek öğrenimini o zamanki adı İstanbul Yüksek Mühendis Mektebi olan İstanbul Teknik Üniversitesi'nde tamamladı

ve 1932'de bu üniversiteden birincilikle mezun oldu. Üniversite yılları, hayatının son gününe kadar sürecek olan sağlam bir dostluğun yanı sıra iş ortağını tanımasına da vesile oldu ve Sezai Türkeş'le yolları bu sıralarda kesişti. Aslında Feyzi Akkaya'yı en iyi yine onun kendi kaleminden çıkan STFA'nın hikayesini anlattığı Ömrümüzün Kilometre Taşları kitabında tanıma fırsatı buluyoruz. Akkaya, hem ömrünün 62 yıllık hikayesini hem bir ömür boyu

süren dostluk ve ortaklık sürecini hem de Türkiye'de mühendisliğin nereden nereye geldiğini gözler önüne seriyor. Kitaba şu sözlerle giriyor Akkaya: "Bu kitabı eline almış olanlara peşinen bildirilir ki: Bizlerin, yani mühendislerin meslek hayatı siyah beyazdır. Renkli bir hayat hikayesi bizler için değildir. Televizyon programlarında; başta polisiye diziler olmak üzere, hastane ve doktorlar, mahkeme salonları ve avukatlar, sonu gelmeyen aşklar, hatta politikacılar için bile çevrilmiş sürüyle dizi var... Ama siz hiç mühendislerle ilgili bir diziyi rastladınız mı? Bu dizilerde, muhakkak karşı cinsten birisi bulunuyor: Erkek doktorlar arasında başrol, kadın doktordadır, avukatlar bir kızı müdafaa ederler, aşk serüvenleri içinse söze zaten gerek yok! Halbuki bizim yaşamımız böyle mi? Bizim senaryolarımızdaki rol arkadaşlarımız; kafası kasklı, tutumlu işçiler, tıraşlı tıraşsız mühendisler, çatik kaşlı kontroller. Dekorlarımızsa beton santralleri, taş ocakları, karanlık tüneller... Sözün kısası; bu kitap boyunca 'sevgilim' kelimesine rastlamanızın imkanı yoktur."

Evet, bu kitap boyunca sevgilim kelimesine rastlamasak da Akkaya, aslında oldukça renkli bir hayatın kapısını açıyor, tarihte bir yolculuğa çıkarıyor okuyanı. 1932 yılında iş hayatına girdiğinde, kitabında bahsettiğine göre 15 milyonu bile bulmayan bir Türkiye nüfusu ve yanıp yıkılmış, harap bir memleket görünümündeki ülkede, ne bir karış

yol, ne bir liman, ne bir baraj varmış. İstanbul'dan İzmit'e gitmenin 12 saati bulduğu günlerin yaşandığı yıllarda mesleğini yapmaya çalışmış.

Atatürk ile sigara içilen tek gün

1 Nisan 1934'te girdiği ilk askerlik devresini İstanbul'da yapan Akkaya, bu dönem Atatürk ile olan bir anısını anlatıyor: "Atatürk, o toz gözlüklü yumuşak kasketli meşhur kıyafetiyle önümüzden yavaş yavaş geçti. Altı adımdan başlayıp üç adım geçinceye kadar, usulüne göre cephe alıp selam durduk. Atatürk, oradaki bir kır kahvesinin çardağına yürüyüp bir masa başında oturdu. Etrafında derhal rütbe sırasına göre daireler oluştu. Tabii biz asteğmenler, en arka daireyi teşkil ettik. Atatürk paketini çıkarıp bir sigara yaktı. Yanımda duran Üsküdarlı Hadi de, paketine davrandı, bir sigara yaktı. 'Hey anam! Atatürk'le beraber sigara içiyoruz' deyip, derin nefesler çekmeye başladı. Fırsatı ben de kaçırmadım. O gün, Atatürk'le beraber sigara içtiğimiz tek gündür."

STFA'lı yıllar

Askerlikten sonra özel sektördeki ilk iş deneyimi Saferha adlı şirkette 1935 yılında başlayan Akkaya, 1943 yılında ikinci askerliğini yapmak üzere Bursa Çekirge Topçu Birliği'ne katıldı. İkinci askerliğin tamamlanmasından sonra da Sezai Türkeş'le bir ömür boyu sürecek ortaklık başladı. İsimlerinin baş harflerini vererek kurdukları STFA İnşaat Müteahhitliği, 1976 yılında kurulan ve zamanla çatısı altında pek çok şirketi toplayan STFA

Holding'in temeli oldu. Akkaya, Sezai Türkeş'le ortaklıkları için kitabında şu ifadeleri kullanıyor: "Ortaklık tarihinden evvel ve sonra bugüne kadar Sezai'yle birçok bağışmamız olmuştur, fakat hiç kavga etmedik; çok para sıkıntısı çektiğimiz günler de olmuştur, ama hiç hesaplaşmadık." Ortaklıkları boyunca vazgeçilmezleri, alınan işlerin öngörülen tarihten önce tamamlanması ve kalite oldu. STFA ile ilk önce köprü inşaatları ve temel kazıkları konularında yoğunlaştılar ve daha sonra ağır inşaat sahalarına, liman inşaatlarına, temel kazıkları üstündeki derin su tipi iskelelere, anahtar teslimi endüstri tesislerine ve enerji nakil hatları inşaatlarına girdiler. Yurtiçinde Sivas-Erzurum demiryolu köprüleri, Kuşadası, Bartın ve Ereğli limanları ve Kadıncık Hidroelektrik Santrali olmak üzere pek çok köprü, iskele, liman, baraj, tünel ve yüksek gerilim hatları inşa ettiler. 1973 başında, ilk yurtdışı sözleşmesini imzaladılar ve STFA, Suudi Arabistan, Libya, İran ve

Tunus'a ilk giren ve bu kapıyı Türk müteahhitlerine açan firma oldu.

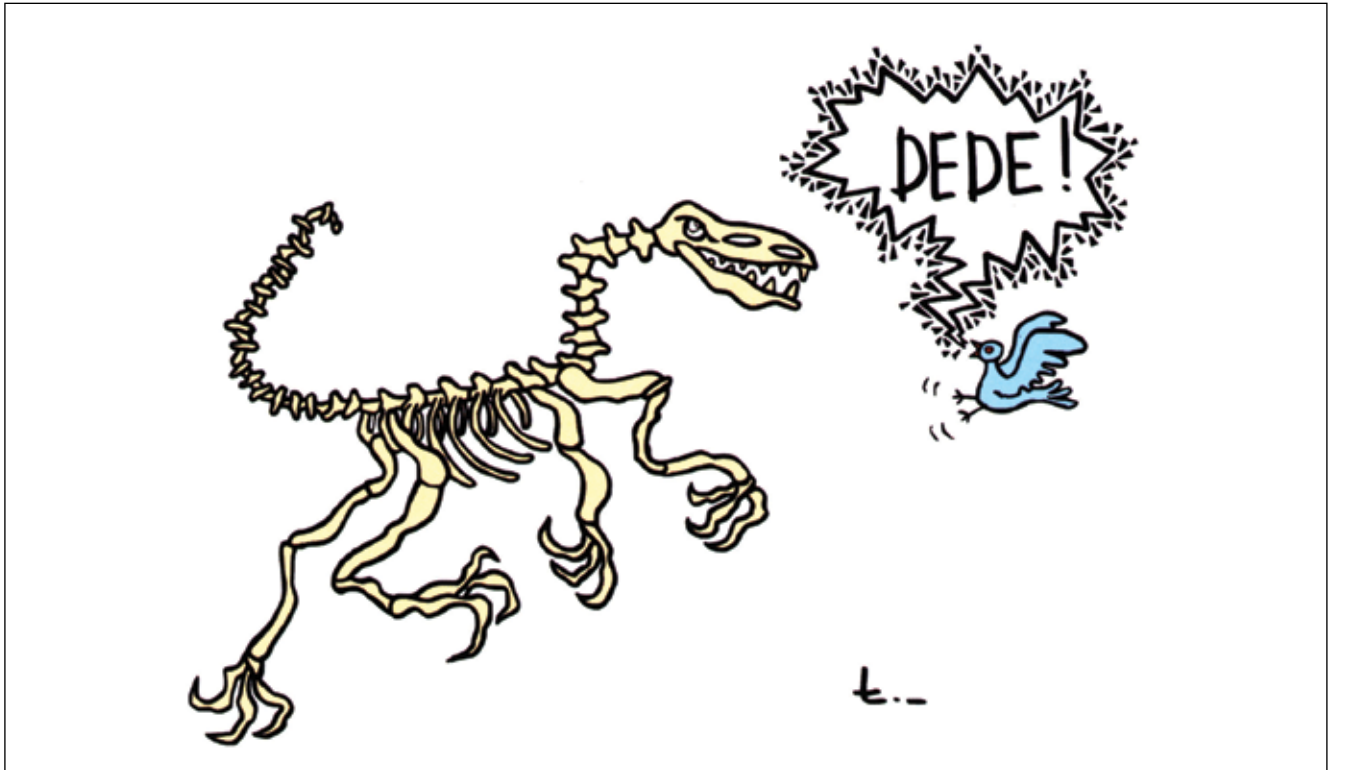
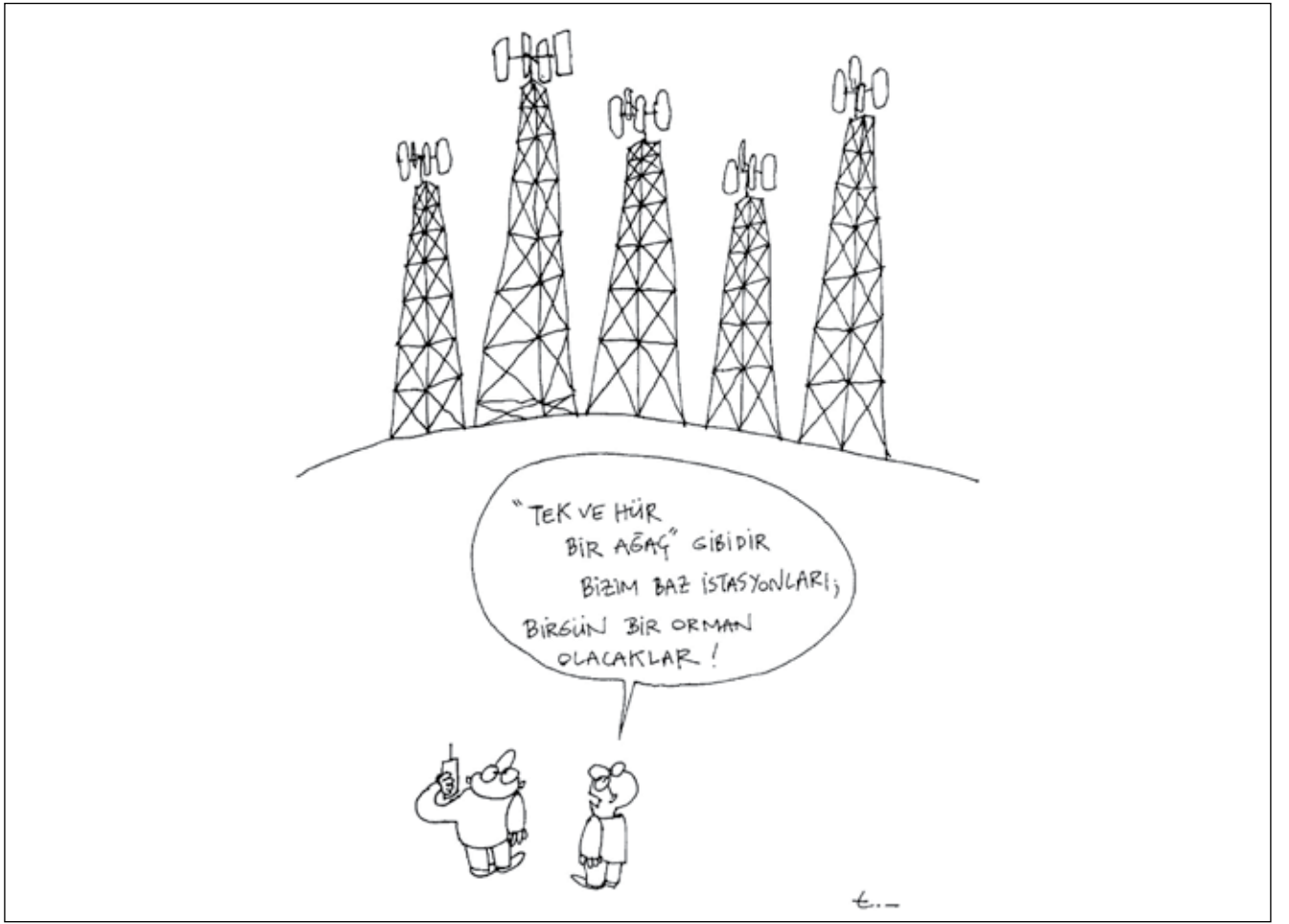
İnzivaya çekilme zamanı

Akkaya, sonraki senelerde STFA'nın şantiyelerinde bazı işlere yardımcı olduysa da sorumlu olarak idare ettiği son şantiye Aliğa Petrol Terminali şantiyesi oldu. 63 yaşını devirmiş ve meslek hayatının 38'inci yılına girmişti. Eline kalemi aldığı son iş ise 1983 yılında, STFA'nın Tunus projesi oldu. Akkaya, bu tarihten sonra bütün yönetim kurullarından istifa etti ve tam inzivaya çekildi. Şirketin merkezine haftada iki gün gerçekleştirdiği ziyaretleri de haftada bire indirdi.

Kitabında hayat felsefesinin, "Konfor+Bahtiyarlık=Cte (Sabit)" formülüne dayandığını ifade eden Akkaya kendisini şu sözlerle anlatıyor: "Boyum 1.72, değişmez kilom 64-66 arası... Spor severim. Fırsatlara bağlı olarak ve tam amatörce; futbol, tenis, av, deniz, balık en sevdiğim arasındaydı. Şimdi yalnızca gündelik yürüyüşler ve pek seyrekleşen balık partileri yetişiyor da artıyor... Mektebe topu ben soktum. Topun peşinden koşmam, 60 yaşlarıma rastlar." Feyzi Akkaya, 1978 yılında kendi adını taşıyan Feyzi Akkaya Temel Eğitim Vakfı'nı kurdu ve neredeyse tüm servetini bu vakfa bağışladı. Ayrıca, biri İzmit-Bayramoğlu'nda, diğeri Muş-Malazgirt'te iki endüstri meslek lisesi inşa edip donatarak Milli Eğitim'e devretti.

Feyzi Akkaya, Sezai Türkeş

ESEN+EPE

SEBA

T : 0212 323 03 03
www.sebainsaat.com.tr

Türk Otomotiv Sanayii Kuruluş ve Gelişim Sürecinde Yazılanlar, Belgeler ve Yorumlar

Arslan Bekir Sanır'ın iki ciltten oluşan Türk Otomotiv Sanayii kitabının ilk cildi 1964 yılı ve öncesini, ikinci cildi ise 1964 yılı sonrasını içeriyor.

“İlk söz olarak şunu belirtmek isterim; benim bu çalışmam Türk Otomotiv Sanayiinin tarihini yazmak üzere başlatılmamıştır. Kendisine saygı duyduğum ve yıllarını otomotiv sanayiine vermiş olan Dr. Sayın Tahsin Önalp, 1989 yılında Otomotiv Sanayicileri Derneği OSD'nin dergisinde, otomotiv sanayiinin kuruluş yıllarında bu sektörde çeşitli kademelerde çalışmış olan kişileri, anılarını yazmaya davet ettiğinde, çok yerinde bulduğum bu çağrıya elimden geldiğince katılmaya karar verdim.” Arslan Bekir Sanır, iki ciltten oluşan Türk Otomotiv Sanayii kitabının önsözüne bu sözlerle başlıyor. Ve yine aynı sayfalarda şunları yazıyor: “Bu çalışma otomotiv sanayiimizin tarihi değildir. Ancak bu sektörün ilk yıllarında yayınlanmış ve o günlerin önemli yazarlarının otomotiv sanayii ile ilgili yorumları ile yayınlanmış-

yayınlanmamış bir kısım belgeleri bir araya toplamaktadır. Anılarıma ve yorumlarıma da kısa da olsa yer verilmiştir. Bu yapıyı ile okumakta olduğunuz kitap daha çok otomotiv sanayiimizin tarihini yazacaklara yardımcı olmak üzere hazırlanmıştır denebilir.”

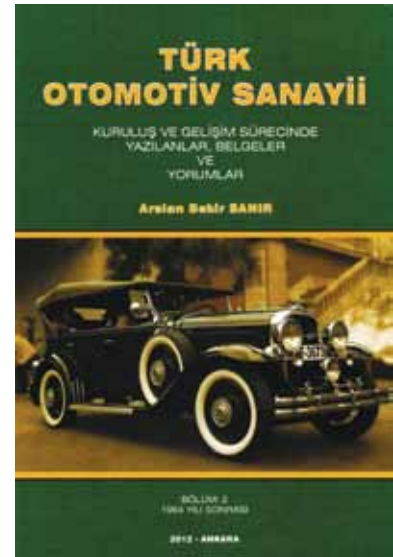
386 sayfadan oluşan ilk cilt, 1964 yılı sonuna kadar olan dönemi kapsıyor. Sanır, bu döneme ait sınırlı belge bulabildiği için bu ciltte daha çok konu ile ilgili kişiler ile o günün büyük yazarlarının yazılarına da yer veriyor.

Kitabın ilk cildinde otomotiv sanayiinin kurulma ve gelişme konularının yoğun olarak tartışıldığı 1960'lı yıllarda, çeşitli basın organlarında yayınlanan yazı ve yorumlar, sektörün duayenlerinin bazı anıları ve hazırlanan raporlar bulunuyor. Bunun yanı sıra Sanır, o dönemde Sanayi Bakanlığında otomotiv, makina, elektronik ve elektrik sektörlerinden sorumlu Sanayi Dairesi Reis Muavini olarak yaptığı görev nedeniyle edindiği izlenim ve yorumlara da bu ciltte yer vermiş.

Kitapta birçok resmi belgeye yer veren Sanır, bunların çoğunun fotokopilerinin veya asıllarının arşivinde bulunduğunu ve kısaltılmış şekilde bu çalışmada yer verilen dokümanların tam metinlerini incelemek isteyenler için kopyalarını verebileceğini de yazıyor.

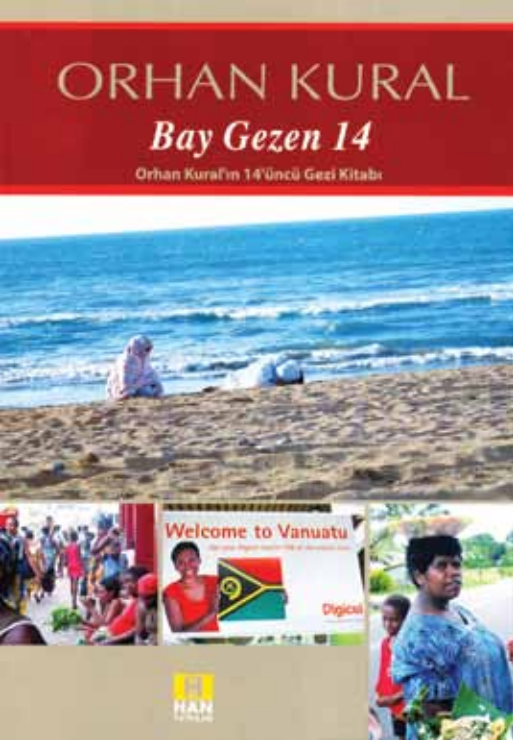
Kitabın 1965-1975 yılları arasını kapsayan ikinci cildi ise 421 sayfadan oluşuyor. İkinci ciltte, resmi toplantılarda ve ikili görüşmelerde ele alınan konular, el yazısı ile hazırlanan ve hiçbir yerde yayınlanmayan toplantı notları, T.B.M.M.'de Yüksek Planlama Kurulu toplantılarında dile getirilen ve yine el yazısı notlar şeklinde dosyalara giren bilgiler yer alıyor.

Ayrıca özellikle dizel motoru projelerinin tartışıldığı dönemde Sanayi Bakanlığı ve D.P.T arasındaki yazışmalara da, döneme ışık tutacağı düşüncesi ile bu kitapta ilk defa yer verilmiş. Gerek yazışmalar, gerekse raporlar kısaltılmamış, bu belgelere bundan sonra erişmenin mümkün olamayacağı düşüncesi ile aynen kullanılmış.

Bay Gezen 14

Beyrut'tan Vietnam'a, Maldivler'den Guyana'ya kadar dünyanın farklı coğrafyalarını gezen Orhan Kural, tüm gördüklerini son gezi kitabı Bay Gezen 14 ile anlatıyor.

Orhan Kural'ın farklı ülkeleri tanıttığı gezi kitaplarının 14'üncüsü Han Yayınları'ndan Mart 2013'te çıktı. Kural, 224 sayfadan oluşan gezi kitabında Sao Tome ve Principe, Fiji, Beyrut, Guyanalar, Maldiv Adaları, Vanuatu, Yeni Kaledonya, Batı Sahra, Güney Sudan, El Salvador, Moritanya, Vietnam ve Irak olmak üzere farklı coğrafyaları bizlere anlatıyor.

Kitabının sunuş kısmında bugüne kadar iki yüz kez yurtdışına çıktığını anlatan Kural, 1965 yılından bu yana olanak yarattıkça gezmeye devam ettiğini yazıyor ve şu cümlelere yer veriyor: "Gittiğim ülkelerde birkaç gün kaldığım da oldu, aylarca konakladığım da...

Kimine birkaç kez gittim, kimine bir kez... Bazısında mesleğimle ilgili araştırma ve incelemelerde bulundum, bazısına davet edildim... Ama hangi nedenle olursa olsun hep 'yolda' olmak beni mutlu ediyor. Coğrafyaları, dilleri, dinleri, töreleri, renkleri birbirinden ayrı ülkelerde değişik uluslardan insanları tanıdım. Onlarla, kimi farklılıklarımıza karşın kaynaştım ama şaşırıp yadırgadığım, kızdığım yanları da oldu elbette."

Kural bugüne kadar kitaplarına hep görsel bir boyut katmış; çünkü bir anlık görüntünün, kimi zaman sayfalar dolusu sözden daha çok şey anlatacağına inandığını yazıyor. Bay Gezgin 14'te de son bölümü gezdiği yerlerden çektiği birbirinden güzel karelere ayırmış.

Gezi anılarını ve deneyimlerini pek çok konferansta anlatan ve saydam gösterileri yapan Kural, bugüne kadar Türkiye'nin değişik yerlerinde ve yurtdışında 42 kişisel ve ortak fotoğraf sergisi açmış bulunuyor.

1950 İstanbul doğumlu Orhan Kural, ortaöğrenimini Kadıköy Maarif Koleji'nde, üniversiteyi ise İTÜ Maden Fakültesi'nde bitirdi. Ardından New York Columbia Üniversitesi'nden Maden Yüksek Mühendisi, İTÜ Maden Fakültesi'nden kömür kimyası dalında doktor unvanını aldı.

Orhan Kural'ın 14'üncü gezi kitabı şu başlıklardan oluşuyor:

Sunuş

Afrika'nın En Ufak Ada Ülkesi: Sao Tome ve Principe

Uslu Çocuklar Fiji'ye Gider

Doğunun Sihri, Batının Özgürlüğü: Beyrut

Bir Dizi Guyanalar

Bir Mercan Demeti: Maldiv Adaları

Dünyanın En Mutlu Ülkesi: Vanuatu

Sonsuz Baharların Toprağı: Yeni Kaledonya

Batı Sahra Deyince Aklınıza Ne Geliyor?

Yeni Bir Kimlik, Yeni Bir Umud: Güney Sudan

Otuz Dakikalık Ülke: El Salvador

Şairler Diyarı: Moritanya

Ho Amcanın Anka Kuşu: Vietnam

Yazgısı Gökyüzüne Nakışlı Ülke: Irak

Gezme Fırsatı Bulduğum Ülkeler

Gezi Kitapları Literatürü

Ülkelerin Orhan Kural Kitaplarındaki Dağılımı

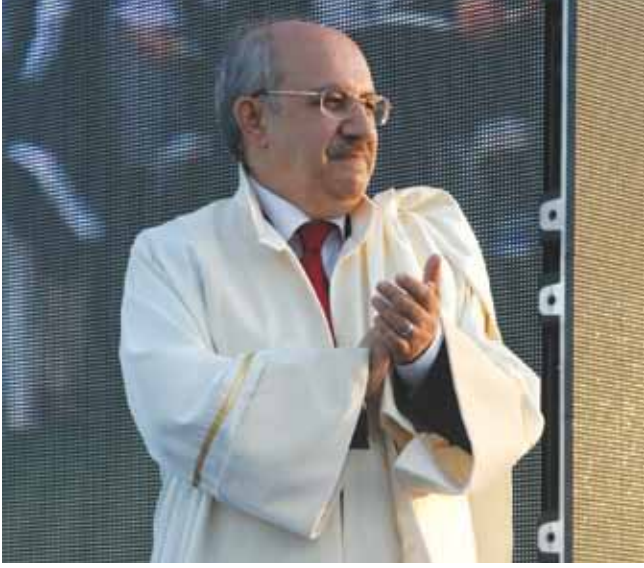
Orhan Kural'ın Diğer Kitapları

Gezilerimden Kareler

Bay Gezen 14, Orhan Kural,
Han Yayınları, Mart 2013

İTÜ mezuniyet töreni

8 Temmuz 2013 tarihinde gerçekleşen İTÜ 2012-2013 eğitim öğretim yılı mezuniyet töreni oldukça renkli görüntülere sahne oldu. İşte sizin için seçtiğimiz o anlardan bazı kareler...

Mükemmele ϵ Kadar Yakın

 steelseries

www.despec.com.tr

Despec bir INDEX GRUP kuruluşudur.

Tüm Operatörlerden

**Burs yazıp
4884'e gönderin**

Ülkemizin Gelecek Nesillerine Öncülük Edin

Attığınız her SMS ile İTÜ Mezunları Derneği'nin Burs Fonu'na 10 TL'lik bağış yaparak kısıtlı imkanlarla okumak isteyen öğrencilere eğitim imkanı sağlamış olacaksınız.

Burs için bağışta bulunduğunuz 10 TL'nin yanı sıra operatöre bağlı olarak AVEA için 2 SMS bedeli, TURKCELL için 2 SMS bedeli, VODAFONE için 1 SMS bedeli alınmaktadır. Dileyenler, birden fazla veya düzenli olarak her ay SMS atarak Burs Fonu'na daha fazla bağış yapabilir.

MEZUNİYET

LC waikiki LC waikiki LC waikiki

LC waikiki
iyi giyinmek herkesin hakkı

Lcwaikiki.com
internet mağazası

MEZUNİYET

İTÜ

1773 İTÜ

SATIŞ MEKANI

- defter
- kalem
- kalemlik
- kalem kutu
- eskiz kağıdı
- anahtarlık
- şapka
- çanta
- tişört
- kupa
- termos
- t cetveli
- gönyeye
- pergel
- baret

www.1773itu.com

İTÜ Ayazağa Yerleşkesi - Merkezi Derslik Binası

BURS FORMU

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ MEZUNLARI DERNEĞİ'ne,

Üniversitemiz öğrencilerine 2013-2014 eğitim-öğretim yılında, burs olarak kullandırılmak üzere tarafımızca aşağıdaki şekilde ödeme yapılacaktır.

Saygılarımla,

Burs verilecek öğrenci sayısı: Yazıyla:
Burs Süresi: 12 ay (2013 Ekim-2014 Eylül) 9 ay (2013 Eylül-2014 Haziran)
Burs Miktarı: 200 YTL (1 aylık, 1 öğrenci) **Toplam Aylık:** TL
Banka Bilgisi: İTÜ Mezunları Derneği

İş Bankası / IBAN: TR36 0006 4000 0011 2810 4318 68

Garanti Bankası / IBAN: TR97 0006 2000 3420 0006 2979 97

Ödeme şekli: Dernek hesabına 1 keredede 12 aylık veya 9 aylık.

Her ayın ilk üç iş günü içerisinde ödenmek üzere Aylık 3 ayda bir

Bursiyer seçiminde uygulanmasını istediğim kriterler:

Tarih :/...../2013 İmza :

Adı Soyadı :

Adres :

İş Telefonu :

GSM : Ev Telefonu:

Fax : E-Mail:

Dernek İletişim Bilgileri:

Telefon : 0212 - 3283454 3 Hat GSM: 0533 - 7720817
Fax : 0212 - 3283457
Adres : İTÜ Mezunları Derneği / İstanbul Teknik Üniversitesi Ayazağa Yerleşkesi
Süleyman Demirel Kültür Merkezi No:1/3 Maslak İSTANBUL
e-mail : bilgi@itumd.org.tr

Not: Yukarıdaki formu doldurduktan sonra İTÜ Mezunları Derneği'ne faksalamanızı ya da e-posta olarak göndermenizi rica ederiz.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ MEZUNLARI DERNEĞİ
 İTÜ Ayazağa Yerleşkesi Süleyman Demirel Kültür Merkezi Maslak /Sarıyer /İST
 Tel: +90 212 328 34 54-55-56 Fax: +90 212 328 34 57
 Web:www.itumd.org.tr E-Posta bilgi@itumd.org.tr

ÜYE BAŞVURU FORMU

Adı ve Soyadı : _____
 Doğum Yeri ve Tarihi : _____ T.C Kimlik No: _____
 Baba Adı : _____ Anne Adı: _____

Mezuniyet Fakülte ve Bölüm : _____
 İTÜ Giriş Yılı/ Mezuniyet yılı : _____ / _____

İşyeri Adı : _____
 İşyeri Görevi : _____
 İş Adresi : _____ İş posta kodu: _____
 İş tel / Faks : _____
 E-mail : _____

Ev Adresi : _____
 Ev ilçe / İl : _____ Ev posta kodu: _____
 Ev tel/ cep tel : _____

YAZIŞMALARDA Ev İş E-Posta Adresimi tercih ederim

Derneğin tüzüğünü okudum. Tüzükte belirtilen amaçların gerçekleşmesine katkıda bulunmak istiyorum. Dernekler Kanununa göre üye olmamda herhangi bir sakınca yoktur. 2013 yılı ödentisi olarak 120,00 TL ve gelecek yılların Dernek yönetimince belirlenecek ödentilerini ödemeyi kabul ederim.

Tarih:

İmza:

ÖDEME ŞEKLİ:

Nakit **Havale** **Kredi Kartı** **(Ekteki formu doldurunuz)**

Garanti Bankası Maslak Şubesi IBAN No:TR97 0006 2000 3420 0006 2979 97

İş Bankası İTÜ Kampüs Şubesi IBAN No:TR36 0006 4000 0011 2810 4318 68

Yapı Kredi Bankası Maslak Şub. IBAN No:TR75 0006 7010 0000 0069 2925 41

Gerekli ek belgeler: Kimlik ve Diploma fotokopisi, Bir adet fotoğraf

YILLARDIR AYGAZ OTOGAZ'LA YOLA ÇIKAN HERKESE TEŞEKKÜRLER

Aygaz, dünyada ve Türkiye'de yeniliğin öncüsü oldu.
TSE - Türk Standartları Enstitüsü tarafından "Müşteri Dostu Kuruluş" ve
"Müşteri Dostu Marka" olarak belgelendirildi.

Tam donanımlı otopaz istasyonlarımızdan ürün ve hizmet kalitemize kadar,
ihtiyaç duyulan her alanda müşteri odaklı çalışmamız bize bu başarıyı getirdi.

Aygaz'ı Türkiye'nin hep yükselen markası haline getiren,
otopazda pazar lideri yapan tüm müşterilerimize teşekkür ederiz.

